

109E JAARGANG NUMMER 4 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2009

Liahona

Hij leeft! Zie p. 8

Leren: een heilige bezigheid, p. 26

Een eenvoudige formule voor succes op school, p. 36

volwassenen

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

- 2 In de ware leer onderwijzen President Henry B. Eyring

HUISBEZOEKBOODSCHAP

- 25 IJverig de Schriften bestuderen

HOOFDARTIKELEN

- 8 Hij is opgewekt

Schilderijen van de herrezen Heer in de oude en de nieuwe wereld getuigen dat Hij de Opstanding en het Leven is.

- 14 Wat betekent de verzoening voor u?

Ouderling Cecil O. Samuelson jr.
Het is de enige allesomvattende remedie voor onze pijnen, zonden, verleidingen en teleurstellingen.

- 20 De stem van de goede Herder Sherry Cartwright Zipperian
De stem van de goede Herder leren herkennen is absoluut noodzakelijk voor onze eeuwige veiligheid.

- 26 Heiligen der laatste dagen en studie
Ouderling Dallin H. Oaks en Kristen M. Oaks
Ouderling Oaks en zijn vrouw leren ons aan de hand van hun uiteenlopende ervaringen hoe belangrijk leren voor heiligen der laatste dagen is.

- 38 Het licht van de hoop ontsteken Michael R. Morris
Braziliaanse heiligen der laatste dagen vertellen hoe het permanente studiefonds hen tot zegen is geweest.

AFDELINGEN

- 44 Onder heiligen der laatste dagen
Verhalen vertellen; alfabetisme door de Schriften; zendingsbeslissing; gebed voor mijn stervende vader.

- 48 Dit nummer gebruiken
Gezinsavondideeën; onderwerpen in deze uitgave; een geslaagde gezinsavond.

OP DE OMSLAG

Voorkant: Walter Rane, *Christus in Emmaüs*.

Achterkant: foto John Luke.

jongeren

HOOFDARTIKELEN

- 32 De extra mijl gaan Paul VanDenBerghe
Welke verstrekkende gevolgen kunnen een beetje extra moeite hebben?

- 36 Niet tot in de kleine uurtjes doorgewerkt
Cinthya Verónica Salazar Márquez
Door een evangeliebeginsel te gehoorzamen, had ik succes op school en bracht ik evenwicht in mijn leven.

AFDELINGEN

- 21 Poster: Leert van Mij

- 22 Vraag en antwoord
Mijn ouders zijn niet actief in de kerk. Hoe kan ik actief blijven zonder hun steun?

- 24 Regel op regel: Jakobus 1:5-6
De schrifttekst die de profeet Joseph ertoe bracht om in het bos te bidden, kan jou ook helpen om antwoorden te krijgen.

- 43 Wist je?

April 2009 109ste jaargang Nummer 4
LIAHONA 04284 120

Officiële Nederlandse uitgave van
De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen
Het Eerste Presidium: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring,
Dieter F. Uchtdorf

Het Quorum der Twaalf Apostelen: Boyd K. Packer, L. Tom Perry,
Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard,
Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook en D. Todd Christofferson

Verantwoordelijk redacteur: Spencer J. Cordie
Adviseurs: Gary J. Coleman, Kenneth Johnson,
Yoshihiko Kikuchi, W. Douglas Shumway

Hoofdredacteur: David L. Frischknecht
Directeur redactie: Victor D. Cave

Senior redacteur: Larry Hiller

Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Hoofdredacteur: R. Val Johnson

Assistent-hoofdredacteurs: Jennifer L. Greenwood, Adam C. Olson

Mederedacteur: Ryan Carr

Assistent-redactrice: Susan Barrett

Redactiemedewerkers: David A. Edwards, Matthew D. Flaton,
LaRene Porter Gaunt, Annie Jones, Carrie Kasten, Jennifer Maddy,
Melissa Merrill, Michael R. Morris, Sally J. Odekerk, Judith M.

Paillet, Joshua J. Perkey, Chad E. Phares, Jan Pinborough,
Richard M. Romney, Don L. Searle, Janet Thomas, Paul

VanDenBerghe, Julie Wardell

Directiesecretaresse: Laurel Teuscher

Leidinggevend art-director: M.M. Kawasaki

Art-director: Scott Van Kampen

Productiemanager: Jane Ann Peters

Medewerkers ontwerp en productie: Cali R. Arroyo, Collette

Nabeker Aune, Howard G. Brown, Julie Burdett, Thomas S. Child,
Reginald J. Christensen, Kim Fenstermaker, Kathleen Howard,
Eric P. Johnson, Denise Kirby, Scott M. Mooy, Ginny J. Nilson

Voorbereidend drukwerk: Jeff L. Martin

Directeur drukwerk: Craig K. Sedgwick

Directeur distributie: Randy J. Benson

Vertaling: Jos Peeters

Kerkelijk Vertaalbureau

Turnhousebaan 130, B-2460 Kasterlee

Telefoon: 0032(0)14265775

Nieuwsredactie:

Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann

Gravestins 64

NL-7608 HN Almelo

Telefoon: 0546 865984

Uw kopij graag per e-mail naar nieuws@liahona.nl

Distributie:

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

European Distribution Ltd., Magazine Service,

Steinmühlstr. 16, 61352 Bad Homburg, Duitsland

Tel.: 00 49 6172 492858, fax: 00 49 6172 492890

E-mail: liahonaed@ldschurch.org

Jaarabonnement: € 16,00

De volgende betalingswijzen zijn mogelijk:

Creditcard (bet of e-mail EDU)

Overschrijving per bank op de volgende rekening:

Dresdner Bank, Bad Homburg

Rekeningnummer 07 264 094 00, bankcode 500 800 00

Omschrijving: abonneenummer + naam + wijk/gemeente

BIC (SWIFT CODE): DRES DE 33

IBAN: DE52 5008 0000 0726 4094 00

Bijdragen:

Stuur manuscripten en vragen aan:

Liahona, Rm. 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake

City, UT 84150-0024, USA; of per e-mail naar:

liahona@ldschurch.org

De Liahona (Een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of

'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,

Ameens, Bahasa Indonesia, Balama, Bulgaars, Cambodjaans,

Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ets, Fij, Fins, Frans,

Grieks, Haïtiaans, Hindi, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,

Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,

Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,

Romeens, Russisch, Samoaans, Sinhala, Sloveens, Spaans,

Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tjechisch,

Urdu, Vietnamese en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

© 2009 Intellectual Reserve, Inc. Alle rechten voorbehouden.

Gedrukt in de Verenigde Staten van Amerika.

Tekst en beeldmateriaal in de Liahona mag gereproduceerd

worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik in de kerk of

thuis. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd worden als de

bronvermelding dat aangeeft. Voor vragen over het auteursrecht

kunt u zich richten tot het Intellectual Property Office, 50 East

North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-mail: cor-

intellectualproperty@ldschurch.org

U kunt de Liahona in vele talen terugvinden op het internet onder

www.lds.org. Engelstalige lectuur staat onder 'Gospel Library'.

Voor andere talen, klik op 'languages'.

For Readers in the United States and Canada:

April 2009 Vol. 109 No. 4, LIAHONA (USPS 311) DACH (ISSN

1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ

of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150.

USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus

applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah.

Sixty days' notice required for change of address. Include address

label from a recent issue; old and new address must be included.

Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution

Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be

taken by phone. (Canada Post International Publication Agreement

#40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution

Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT

84126-0368.

kinderen

K2 **LUISTER NAAR DE STEM VAN EEN PROFEET**
Veilig terugkeren naar onze hemelse Vader
President Dieter F. Uchtdorf

K8 **HOOFDARTIKELEN**
Vragen en antwoorden over de oprichting van de kerk

K12 **Enthousiast om te leren** Lena M. Harper

K4 **AFDELINGEN**
Participatieperiode: Jezus Christus is mijn Heiland
Cheryl Esplin

K6 **Van vriend tot vriend: De**
beloften van een profeet
Ouderling Octaviano Tenorio

K10 **Uit het leven van de profeet**
Joseph Smith: Vrede sluiten
met zijn vijanden

K15 **Muziek: Ik zie uit naar mijn**
doop

K16 **Kleurplaat**

OMSLAG DE
KINDERVRIEND
Illustratie Jim Madsen.

Kijk eens of je de
Cebuano KGW-ring
kunt vinden in dit
nummer. Kies de
goede pagina!

post

Geestelijke leeservaring

De *Liahona* is een grote zegen en ik geniet ervan om erin te lezen. Soms geef ik een exemplaar van de *Liahona* weg om andere mensen een kans te geven op een geestelijke leeservaring. Ik vond president Monson's toespraak op de kinderpagina's van het april-nummer uit 2008, 'Drie bruggen', erg mooi. Alles wat hij ons zegt, is nodig om geestelijke vrede te voelen en een leven te leiden dat in overeenstemming is met de geboden van de Heer. De *Liahona* levert een heerlijke, geestelijke leeservaring op.

Eleanor Grimaldi
(Dominicaanse Republiek)

Helpt mij verbeteren

Ik ben dankbaar voor de *Liahona*. Thuis gebruiken we de *Liahona* voor onze gezinsavondlessen en om onderzoekers iets over de kerk te leren. Maar bovenal helpt de *Liahona* me om me te verbeteren. Door de artikelen voel ik een grote drang om het beter te doen en stel ik doelen met betrekking tot de leringen in de artikelen. Ik houd van het herstelde evangelie van Jezus Christus en de kans die het ons geeft om ons dagelijks te verbeteren.

Graziela Luiza Ramos de Freitas (Brazilië)

In de ware leer onderwijzen

PRESIDENT HENRY B. EYRING

Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Al van vóór de schepping van de wereld woedt er een oorlog tussen licht en duister, goed en kwaad. Die oorlog woedt nog steeds, en het aantal slachtoffers lijkt toe te nemen. We hebben allemaal wel familieleden of dierbaren die klappen krijgen van de vernietiger die al Gods kinderen ellendig wil maken. Velen van ons hebben er slapeloze nachten van gehad. We hebben alles in het werk gesteld om de krachten die overal inwerken op de mensen die gevaar lopen ten goede te keren. We hebben ze liefde gegeven. We hebben ze het best mogelijke voorbeeld gegeven. We hebben voor ze gebeden. Lang geleden heeft een wijs profeet ons verteld over een andere kracht die wij soms misschien onderschatten, waardoor we er te weinig gebruik van maken.

Alma was leider van een volk dat vernietigd dreigde te worden door meedogenloze vijanden. Geconfronteerd met dat gevaar kon hij niet alles doen, en dus moest hij kiezen. Hij had verdedigingswerken kunnen bouwen, legers kunnen oefenen of oorlogstuig kunnen maken. Maar zijn enige hoop op een overwinning was de hulp van God in te roepen, en hij wist dat zijn volk zich daarvoor moest bekeren. Daarom besloot hij om eerst de geestelijke aanpak te proberen: 'En nu, daar de prediking van het woord het volk er dikwijls toe bewoog te doen wat rechtvaardig was — ja, het had

een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen — daarom achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord Gods probeerden' (Alma 31:5).

Ons verstand en ons hart openstellen

Het woord Gods is de leer die door Jezus Christus en zijn profeten wordt verkondigd. Alma wist dat de leer grote kracht heeft. De leer kan het verstand van de mensen verlichten, waardoor zij geestelijke zaken inzien die niet zichtbaar zijn voor het natuurlijke oog. En zij kan het hart ontvankelijk maken voor de liefde voor God en voor de waarheid. De Heiland maakt in Leer en Verbonden 18, waar Hij hen die Hem als zendelingen willen dienen in zijn leer onderwijst, gebruik van beide krachtbronnen om onze ogen en ons hart open te stellen. Denk bij het lezen van deze tekst eens aan de jongeman in uw familie die weifelt bij de voorbereiding op zijn zending. Zo leerde de Meester twee van zijn dienstknechten, en zo kunt u de jongeman die u dierbaar is ook leren:

'En nu, Oliver Cowdery, spreek Ik tot u, en ook tot David Whitmer, bij wijze van gebod; want zie, Ik gebied alle mensen overal zich te bekeren, en Ik spreek tot u zoals tot mijn apostel Paulus, want u bent geroepen met dezelfde roeping als waarmee hij was geroepen.

'Bedenkt dat de waarde van zielen groot is in de ogen van God' (LV 18:9–10).

Hij zegt eerst dat Hij ze vertrouwt. Dan wendt Hij hun hart tot Hem door te vertellen

Bij groot gevaar koos Alma eerst een geestelijke aanpak om zijn volk sterker te maken: 'Daar de prediking van het woord het volk er dikwijls toe bewoog te doen wat rechtvaardig was (...) achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord Gods probeerden.'

Reg
Book Area
M205.5
S838 DUT
2009
Apr.

hoezeer zijn Vader en Hij iedere ziel liefhebben. Vervolgens heeft Hij het over het fundament van zijn leer. Hij beschrijft hoeveel reden wij hebben om Hem lief te hebben:

'Want ziet, de Here, uw Verlosser onderging de dood in het vlees; aldus leed Hij de pijnen van alle mensen, opdat alle mensen zich mochten bekeren en tot Hem komen.

'En Hij is wederom uit de doden opgestaan, opdat Hij alle mensen tot Zich mocht brengen op voorwaarde van bekering.

'En hoe groot is zijn vreugde over de ziel die zich bekeert!' (LV 18:11-13).

Als Hij de leer van zijn zending om hun hart open te stellen, heeft behandeld, geeft Hij hun dit gebod: 'Welnu, u bent geroepen om dit volk bekering toe te roepen' (LV 18:14).

Uiteindelijk doet Hij hun ogen open zodat zij door de sluier heen kunnen kijken. Hij neemt hen en ons mee naar een toekomstig bestaan, zoals beschreven in het grote heilsplan, dat ooit het onze kan zijn. Hij vertelt over iets fantastisch dat al onze inzet waard is:

'En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

'En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!' (LV 18:15-16.)

In die passages verkondigt Hij leer die ons hart moet openstellen voor zijn liefde. En Hij verkondigt leer die onze ogen moet openen voor geestelijke zaken die onzichtbaar zijn voor elk verstand dat niet verlicht wordt door de Geest der waarheid.

Hoe wij moeten onderrichten

De noodzaak om onze ogen open te doen en ons hart open te stellen, zegt ons hoe wij leer moeten verkondigen. De leer neemt in kracht toe als de Heilige Geest bevestigt dat die waar is. Wij bereiden hen die naar ons luisteren zo goed mogelijk voor om de rustige ingevingen van de stille, zachte stem te ontvangen. Dat vergt op zijn minst enig geloof in Jezus Christus. Het vergt op zijn minst enige ootmoed, enige bereidheid om zich over te geven aan de wil van de Heiland voor ons. De persoon die u ermee zou helpen, heeft misschien maar weinig van beide, maar u kunt er bij hem of haar op aandringen om er in elk geval naar te verlangen te geloven. En u kunt daar vertrouwen in krijgen door een andere kracht van de leer. Waarheid

kan namelijk haar eigen weg bereiden. Alleen al het horen van de leer kan in het hart een zaadje van geloof zaaien. En zelfs een piepklein zaadje van geloof in Jezus Christus nodigt de Geest uit.

Wij hebben meer controle over onze eigen voorbereiding. We verheugen ons in Gods schriftuurlijke woord en bestuderen de leringen van de levende profeten. We vasten en bidden zodat wij zelf, en de persoon die wij onderrichten, de Geest ontvangen.

Omdat we de Heilige Geest nodig hebben, moeten we er op letten dat we alleen maar ware leer verkondigen. De Heilige Geest is de Geest van waarheid. Als we niet speculeren en de leer niet op onze eigen wijze interpreteren, nodigen we zijn bevestiging uit. Dat kan moeilijk zijn. U hebt de persoon die u probeert te beïnvloeden tenslotte lief. Hij of zij heeft de leer misschien eerder gehoord en genegeerd. Het is verleidelijk om iets nieuws of sensationels te proberen. Maar als we er goed op passen dat we alleen maar ware leer verkondigen, nodigen we de Heilige Geest uit om bij ons te zijn.

Een van de zekerste manieren om valse leer volledig te vermijden, is eenvoudig te zijn in ons onderricht. Eenvoud is veilig, en er gaat niet veel verloren. Wij weten dat omdat de Heiland ons heeft gezegd dat we kleine kinderen de belangrijkste leerstellingen moeten bijbrengen. Hij heeft ons deze opdracht gegeven: 'Voor zoverre ouders kinderen hebben in Zion, of in een van haar georganiseerde ringen, en hun niet de leer van bekering en geloof in Christus, de Zoon van de levende God, leren begrijpen, en van de doop en de gave van de Heilige Geest door handoplegging wanneer zij acht jaar oud zijn, dan zal de zonde op het hoofd van de ouders rusten' (LV 68:25).

We kunnen zelfs een kind begrip geven van de leer van Jezus Christus. Dan is het ook mogelijk om met Gods hulp de leer op eenvoudige wijze te verkondigen.

Begin vroeg

Onze grootste kansen liggen bij kinderen. De beste tijd om ze te onderrichten, is als ze heel jong en nog immuun zijn voor de verleidingen van hun doodsvijand, lang voordat de woorden van waarheid moeilijker te horen zijn temidden van het lawaai van hun persoonlijke worstelingen.

Een verstandige ouder zal nooit een kans laten schieten om de kinderen te vergaderen en hen in de leer van Jezus Christus te onderwijzen. In vergelijking met de werken van de vijand zijn die momenten zo zeldzaam. Voor elk uur dat de kracht van de leer in het leven van een kind wordt

gebracht, kunnen honderden uren staan dat er boodschappen en beelden tot hem komen die de reddende waarheid loochenen of negeren.

De vraag zou niet moeten zijn of we te moe zijn om ons voor te bereiden op het onderwijzen in de leer, of dat het beter zou zijn om een betere band met een kind te krijgen door iets leuks te doen, of dat een kind denkt dat we teveel preken. De vraag moet zijn: 'Daar er zo weinig tijd is, en zo weinig kansen, welke woorden van de leer sterken hen tegen de aanvallen op hun geloof die zeker zullen komen?' De woorden die u vandaag tot hen spreekt, zijn misschien wel de woorden die zij onthouden. En vandaag is al snel voorbij.

De jaren vergaan, we onderwijzen onze kinderen zo goed mogelijk in de leer, en toch reageren sommige daar niet op. Dat doet ons verdriet. Maar er schuilt hoop in de schriftuurlijke verhalen over families. Denk bijvoorbeeld aan Alma de jonge en Enos. Toen zij een crisis doormaakten, dachten ze aan de woorden van hun vader, woorden over de leer van Jezus Christus (zie Enos 1:1-4; Alma 36:16-19). Dat was hun redding. Uw kinderen zullen ook aan uw woorden over die heilige leer denken.

De blijvende gevolgen van onderwijs

Er kunnen u twee twijfels bekruipen. U vraagt zich misschien af of u de leer wel goed genoeg kent om erin te onderwijzen. En als u al geprobeerd hebt om erin te onderwijzen, vraagt u zich misschien af waarom u niet goed ziet dat het positieve gevolgen heeft.

In mijn eigen familie is er een verhaal over een jonge vrouw die de moed had om al leer te verkondigen toen ze nog een recente bekeerlinge was en nog maar weinig had geleerd. Het feit dat de gevolgen van haar onderricht nog voortduren, geeft mij het geduld om te wachten op de vruchten van mijn eigen pogingen.

Mary Bommeli was mijn overgrootmoeder. Ik heb haar nooit ontmoet. Haar kleindochter heeft haar haar verhaal horen vertellen en heeft het opgeschreven.

Mary was in 1830 geboren. De zendelingen gaven haar familie in Zwitserland les toen ze 24 jaar was. Ze woonde nog thuis, en ze weefde en verkocht stoffen op hun boerderijtje om mede in het gezinsonderhoud te voorzien. Toen de familie de leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus hoorde, wisten

De beste tijd om iemand iets te leren, is op jonge leeftijd — als kinderen nog immuun zijn voor de verleidingen van hun doodsvijand, en lang voordat de woorden van de waarheid voor hen moeilijker te horen zijn vanwege het lawaai van hun persoonlijke worstelingen.

Het was in Berlijn destijds tegen de wet om in de leer van de kerk te onderrichten. Maar Mary kon het goede nieuws niet voor zichzelf houden.

ze dat die waar was. Ze lieten zich dopen. Mary's broers werden op zending geroepen. Ze gingen zonder buidel of male. De rest van de familie verkocht hun bezittingen om in Amerika met de heiligen te vergaderen.

Er was niet genoeg geld om voor allen de reis te betalen. Mary bood vrijwillig aan om achter te blijven omdat zij meende met haar weven voldoende te kunnen verdienen om in haar onderhoud te voorzien en haar reis te betalen. Ze bereikte Berlijn en maakte kennis met een vrouw die haar inhuurde om stof te weven voor de kleding van haar gezin. Ze woonde in een personeelskamer en zette haar weefgetouw op in de woonkamer van het huis.

Het was in Berlijn destijds tegen de wet om de leer van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te verkondigen. Maar Mary kon het goede nieuws niet voor zichzelf houden. De vrouw des huizes en haar vriendinnen schaarden zich om het weefgetouw om het Zwitserse meisje te horen prediken. Ze vertelde over de verschijning van onze hemelse Vader en

Jezus Christus aan Joseph Smith, de bezoeken van engelen, en het Boek van Mormon. Toen ze bij de geschriften van Alma kwam, bracht ze de leer van de opstanding.

Dat leverde problemen op met haar weven. In die tijd stierven veel kinderen erg jong. De vrouwen rond het weefgetouw hadden kinderen verloren, sommige zelfs meerdere. Toen Mary uitlegde dat kleine kinderen het celestiale koninkrijk beërven en dat die vrouwen weer bij hen konden zijn, en bij de Heiland en onze hemelse Vader, stroomden er tranen over de wangen van de vrouwen. Mary weende ook. De stof die Mary had geweven, werd nat van al die vallende tranen.

Maar Mary's onderricht schiep een ernstiger probleem. Hoewel Mary de vrouwen had gesmeekt om niemand te vertellen wat ze hun had gezegd, deden ze dat toch. Ze vertelden de heerlijke leer aan hun vriendinnen. En dus werd er op een avond op de deur geklopt. Het was de politie. Ze brachten Mary naar de gevangenis. Onderweg vroeg ze aan de politieman hoe de rechter heette

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Nadat u dit artikel met een gebed in uw hart hebt bestudeerd, bespreekt u het zo dat iedereen aan de bespreking deelneemt. Enkele voorbeelden:

1. Lees de eerste alinea van het artikel. Leg uit hoe men door zijn hart en verstand open te stellen van het duister in het licht kan komen. Vertel het verhaal van president Eyrings overgrootmoeder, Mary Bommeli. Bespreek hoe zij anderen het licht liet zien. Vraag de gezinsleden hoe zij anderen ware leer kunnen bijbrengen.

2. Neem een voorwerp of een visueel hulpmiddel mee om een lering uit te leggen die veel voor u betekent. (U kunt bijvoorbeeld een mosterdzaadje meenemen als u het over geloof wilt hebben, of een stuk brood als u het over het brood des levens wilt hebben.) Leg uit welke invloed die lering op u heeft gehad. Vraag de gezinsleden om te vertellen welke leringen veel voor hen betekenen.

3. Zet de beginselen in het onderdeel 'Hoe wij moeten onderrichten' uiteen. Nodig de gezinsleden uit om die beginselen tijdens een gezinsavond toe te passen.

FOTO CHRISTINA SMITH

voor wie zij de volgende ochtend zou verschijnen. Ze vroeg of hij een gezin had. En ze vroeg of hij een goede vader en echtgenoot was. De politieman glimlachte en beschreef de rechter als een man van de wereld.

In de gevangenis vroeg Mary om een potlood en wat papier. Ze schreef de rechter een brief. Ze schreef over de opstanding van Jezus Christus zoals die in het Boek van Mormon beschreven staat, over de geestenwereld, en vroeg hoe lang de rechter vóór het laatste oordeel tijd zou hebben om na te denken over zijn leven. Ze schreef dat ze wist dat hij veel had om zich van te bekeren, dingen die het hart van zijn gezinsleden zouden breken en hem groot verdriet zouden doen. Ze werkte de hele nacht door aan de brief. 's Morgens vroeg ze de politieman of hij haar brief naar de rechter wilde brengen. Dat deed hij.

Later die dag riep de rechter de politieman bij zich in zijn kantoor. De brief die Mary had geschreven, was onweerlegbaar bewijs dat ze het evangelie verkondigde en dat ze dus de wet overtrad. Maar het duurde niet lang voordat de politieman weer terug was in Mary's cel. Hij vertelde haar dat men alle aanklachten had laten vallen. Ze mocht gaan. Haar verkondiging van de leer van het herstelde evangelie van Jezus Christus had genoeg ogen

open gedaan en harten opengesteld om haar gevangen te laten zetten. Maar het verkondigen van de leer van bekeering aan de rechter bracht haar de vrijheid.¹

Uw nakomelingen vormen

Het onderricht door Mary Bommeli raakte meer dan alleen de rechter en die vrouwen rond het weefgetouw. Mijn vader (haar kleinzoon) sprak met mij op de avonden vlak voor zijn dood. Hij had het over de op handen zijnde vreugdevolle herenigingen in de geestenwereld. Ik kon het heldere licht en de glimlachen in dat paradijs bijna voor me zien toen hij er met zoveel zekerheid over sprak.

Op een gegeven moment vroeg ik hem of hij zich nog ergens van bekeren moest. Hij glimlachte. Hij ginnegapte eventjes en zei: 'O nee, Hal, ik heb mij altijd meteen bekeerd.' De leer van het paradijs die Mary Bommeli de vrouwen bijbracht, was heel reëel voor haar kleinzoon. En zelfs de leer die Mary aan de rechter uiteen had gezet, was mijn vader tot zegen. En dit is niet alles wat Mary Bommeli's onderricht tot stand zal brengen. Het verslag van haar woorden zal nog ongeboren generaties in haar familie de ware leer brengen. Omdat zij geloofde dat zelfs een recente bekeerlinge voldoende van de leer wist om erin te onderwijzen, zullen haar nakomelingen hun verstand en hun hart openstellen en zullen zij gesterkt worden voor de strijd.

Uw nakomelingen zullen elkaar in de leer onderwijzen omdat ú erin onderwezen hebt. De leer kan meer teweegbrengen dan alleen het verstand openstellen voor geestelijke zaken en het hart voor Gods liefde. Als de leer vreugde en gemoedsrust geeft, heeft hij ook de kracht om een mond open te doen. Net als de vrouwen in Berlijn, zullen uw nakomelingen niet in staat zijn om het goede nieuws voor zich te houden.

Ik ben dankbaar dat ik in een tijd leef waarin we met onze familie het herstelde evangelie hebben. Ik ben dankbaar voor de zending van liefde van de Heiland en de woorden van leven die Hij ons heeft gegeven. Ik bid dat wij die woorden mogen doorgeven aan de mensen die wij liefhebben. Ik getuig dat God, onze Vader, leeft en dat Hij al zijn kinderen liefheeft. Jezus Christus is zijn eniggeboren Zoon in het vlees, en Hij is onze Heiland. Ik weet dat Hij is herrezen. En ik weet dat wij rein kunnen worden gemaakt door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie van Jezus Christus. ■

NOOT

1. Zie Theresa Snow Hill, *Life and Times of Henry Eyring and Mary Bommeli* (1997), pp. 15–22.

Hij is opgewekt

Boven: Del Parson, Hij is opgewekt

De overpriesters en schriftgeleerden zullen Christus 'overleveren aan de heidenen om Hem te bespotten en te geselen en te kruisigen, en ten derde dage zal Hij opgewekt worden' (Matteüs 20:19).

Rechts: Walter Rane, Hij is hier niet

'Hij is hier niet, maar Hij is opgewekt' (Matteüs 28:6).

Na de opstanding van de Heiland bediende de Heer velen in het Heilige Land (zie pp. 8–11) en op het westelijk halfrond (zie pp. 12–13). In de oudheid getuigden velen van de levende Christus, en in deze tijd getuigde de profeet Joseph Smith: 'En nu, na de vele getuigenissen die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het laatste van alle, dat wij van Hem geven: dat Hij leeft' (LV 76:22.)

Boven: Elspeth Young, Tegen het aanbreken van de dag

'Laat na de sabbat, tegen het aanbreken van de eerste dag der week, gingen Maria van Magdala en de andere Maria het graf bezien' (Matteüs 28:1).

Boven: William F. Whitaker jr., Paasochtend

'Jezus zeide tot haar: Maria! Zij keerde zich om en zeide tot Hem in het Hebreuws: Rabboeni, dat wil zeggen: Meester!' (Johannes 20:16.)

Onder: William-Adolphe Bouguereau, De drie Maria's bij het graf

'En toen zij in het graf gegaan waren, zagen zij een jongeling zitten aan de rechterzijde, bekleed met een wit gewaad, en ontsteltenis beving haar' (Marcus 16:5).

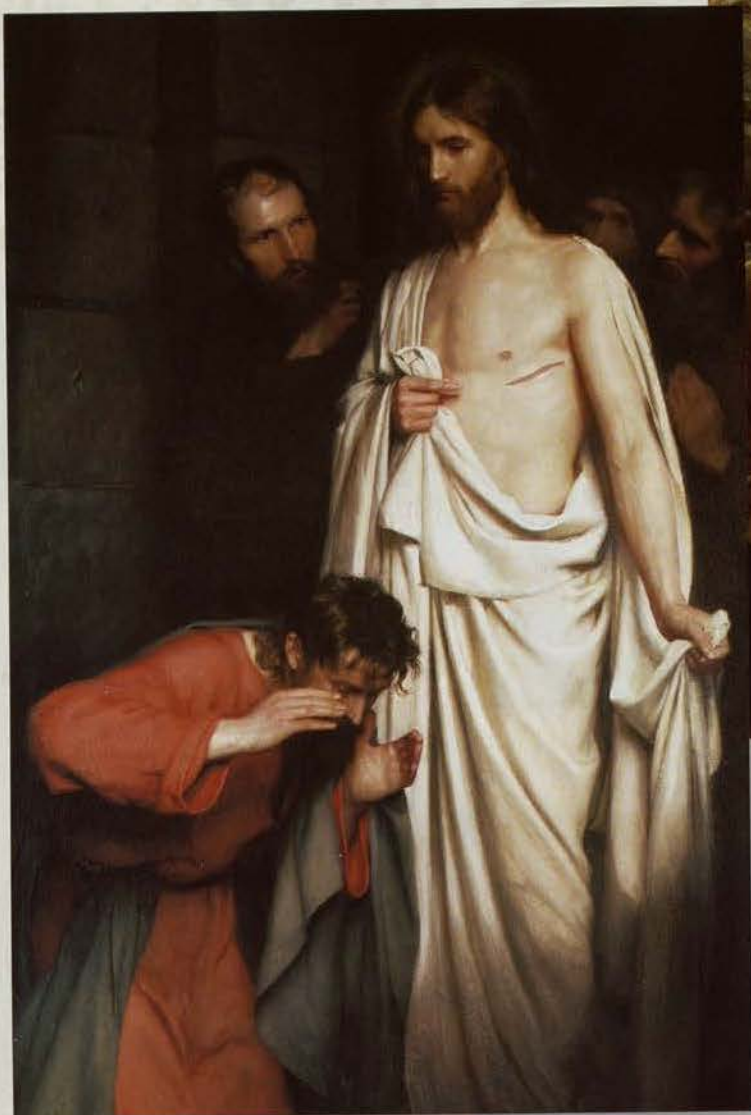
Boven: Linda Curley Christensen, Het tuingraf

'Een engel des Heren daalde uit de hemel neder en kwam nader, en hij wentelde de steen weg en zette zich daarop' (Matteüs 28:2).

Rechts: Dan Burr, De discipelen Petrus en Johannes rennen naar het graf

'Petrus dan ging op weg en ook de andere discipel en zij begaven zich naar het graf (...) en die twee liepen samen snel voort; en de andere discipel liep vooruit, sneller dan Petrus, en kwam het eerst aan het graf' (Johannes 20:3-4).

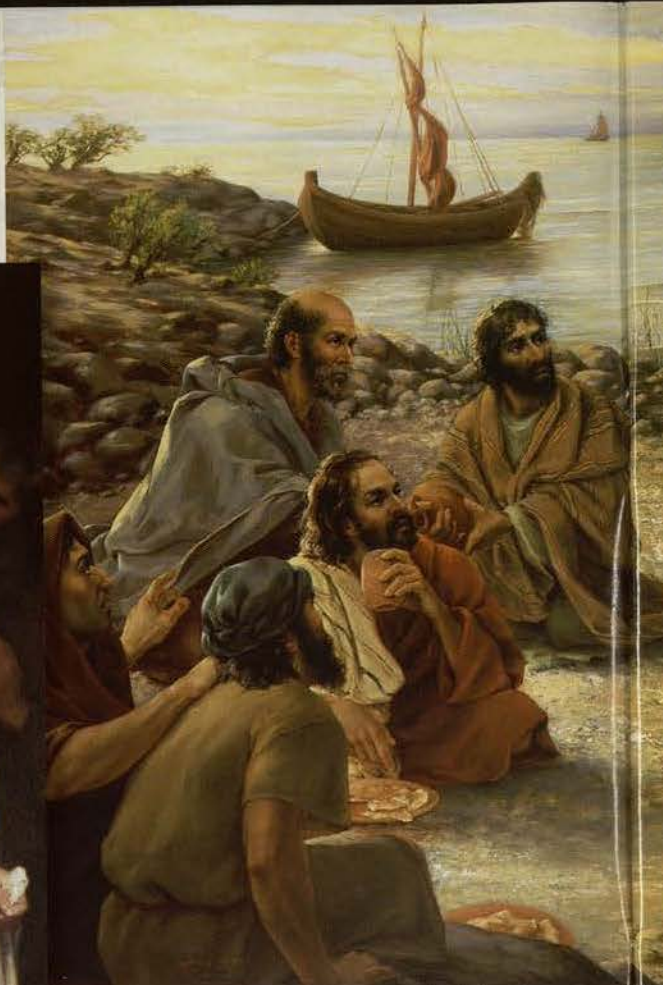

Boven: Carl Heinrich Bloch, De ongelovige Tomas

Christus zei tegen Tomas: 'Breng uw vinger hier en zie mijn handen; (...) en wees niet ongelovig, maar gelovig' (Johannes 20:27).

Rechts: Gary Smith, De herrezen Christus in Galilea

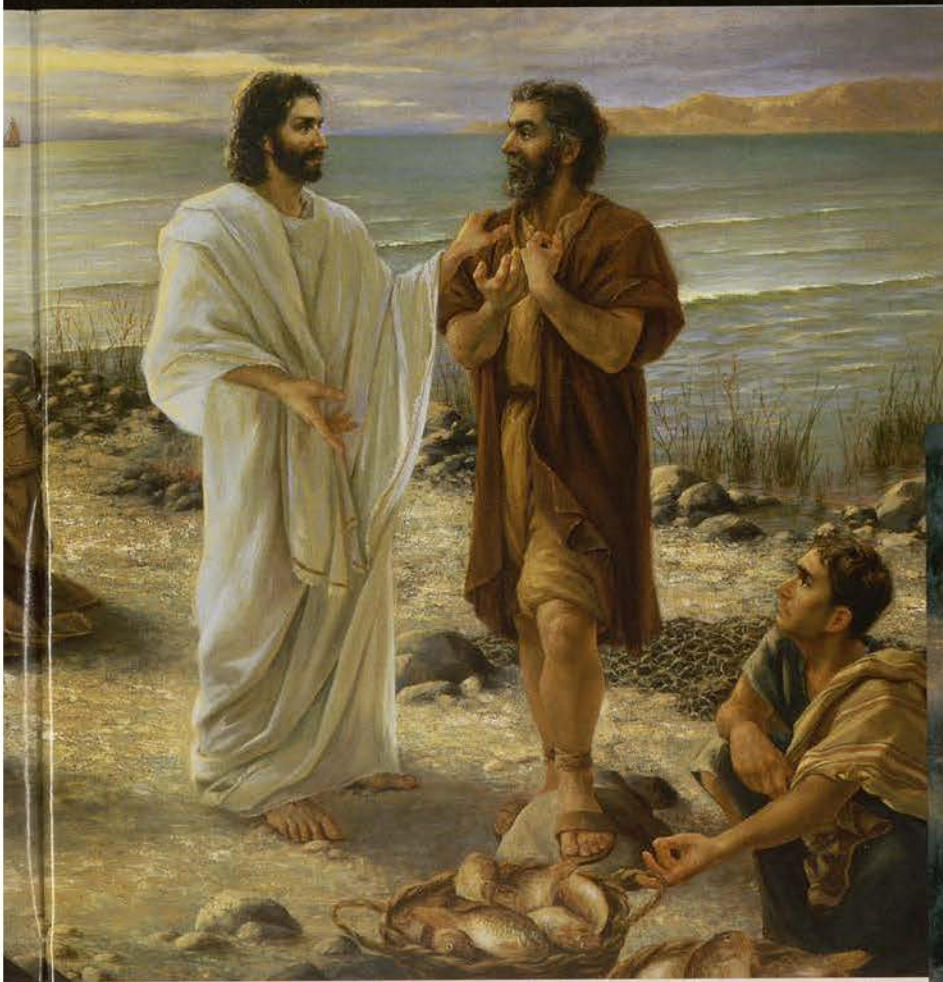
'En Jezus trad naderbij en sprak tot [de elf discipelen], zeggende: (...) 'Gaaf dan henen, onderwijst al de volken' (NBG/SV, Matteüs 28:18-19).

Boven: Kamille Corry, Weid mijn lammeren

'Simon, zoon van Johannes, hebt gij Mij waarlijk lief? En hij zeide tot Hem: Ja Here, Gij weet het, dat ik U liefheb. Hij zeide tot hem: Weid mijn lammeren' (Johannes 21:16).

© 1998 IRI

Onder: Greg Olsen, Christus op de weg naar Emmaüs

'En zij drongen sterk bij Hem aan en zeiden: Blijf bij ons, want het is tegen de avond en de dag is reeds gedaald. En Hij ging binnen om bij hen te blijven' (Lucas 24:29).

© 1989 KOPÉREN NIET TOEGESTAAN

Rechts: Harry Anderson, Jezus' hemelvaart

'En het geschiedde, als Hij hen zegende, dat Hij van hen scheidde en werd opgenomen in den hemel' (SV, Lucas 24:51).

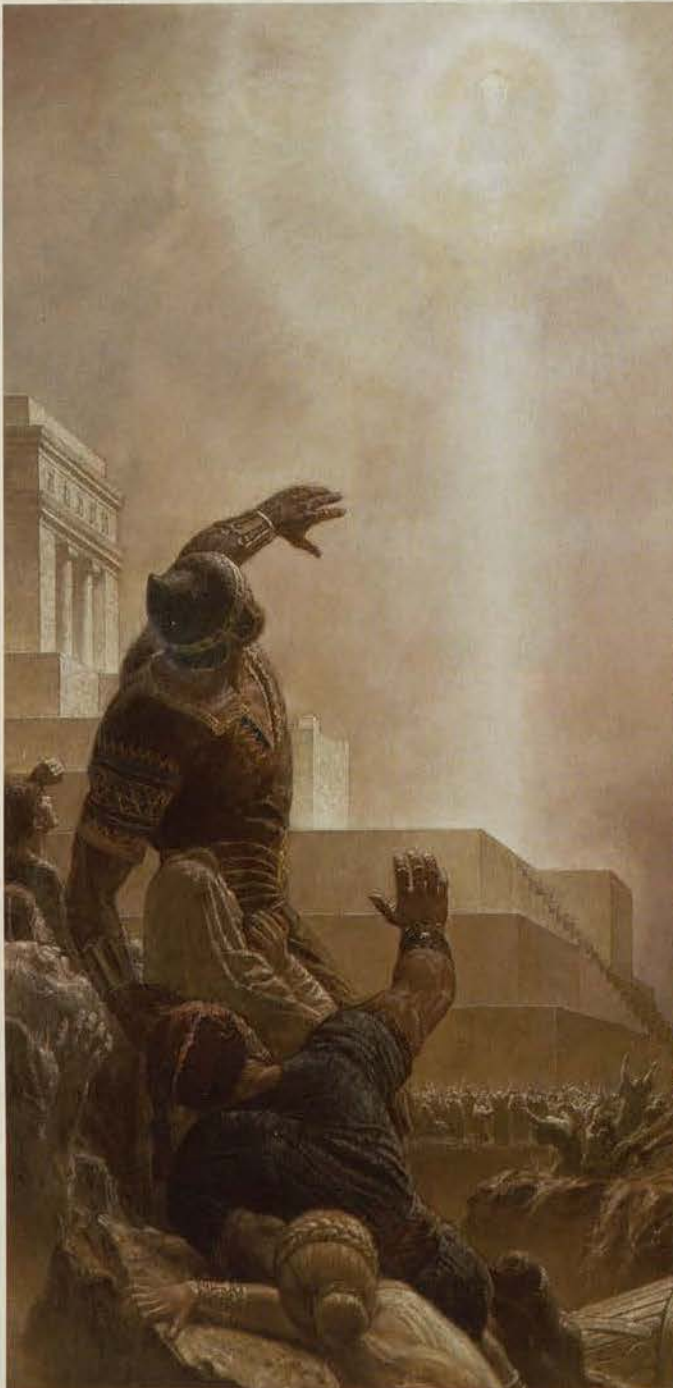

© IRI

Onder: Arnold Friberg, Christus verschijnt op het westelijk halfron

'En het geschiedde, toen zij de stem begrepen, dat zij hun blik wederom hemelwaarts wierpen; en zie, zij zagen [Christus] uit de hemel neerdalen' (3 Nephi 11:8).

© 1951 IRI

Rechts: Simon Dewey, Christus in het land Overvloed

'Het geschiedde dat de menigte toetrad (...) en de tekens van de nagels in zijn handen (...) voelde (...) en getuigden, dat (...) het [Christus] was' (3 Nephi 11:15).

© 2003 IRI

© 1951 IRI

Boven: Arnold Friberg, Samuël de Lamaniet profeteert

De Nephieten die hem niet geloofden, 'wierpen stenen naar hem op de muur, en ook schoten velen pijlen op hem af' (Helaman 16:2).

Links: Robert T. Barrett, Breng de kroniek

'Ja, Heer, Samuël [de Lamaniet] heeft volgens uw woorden geprofeteerd en ze zijn alle vervuld. 'En Jezus zeide tot hen: Hoe komt het dat gij dat niet hebt opgeschreven (...)?' (3 Nephi 23:10-11.)

Onder: Del Parson, Christus en de kinderen uit het Boek van Mormon

'[Christus] weende (...), en de menigte getuigde ervan, en Hij nam hun kleine kinderen een voor een en zegende hen' (3 Nephi 17:21).

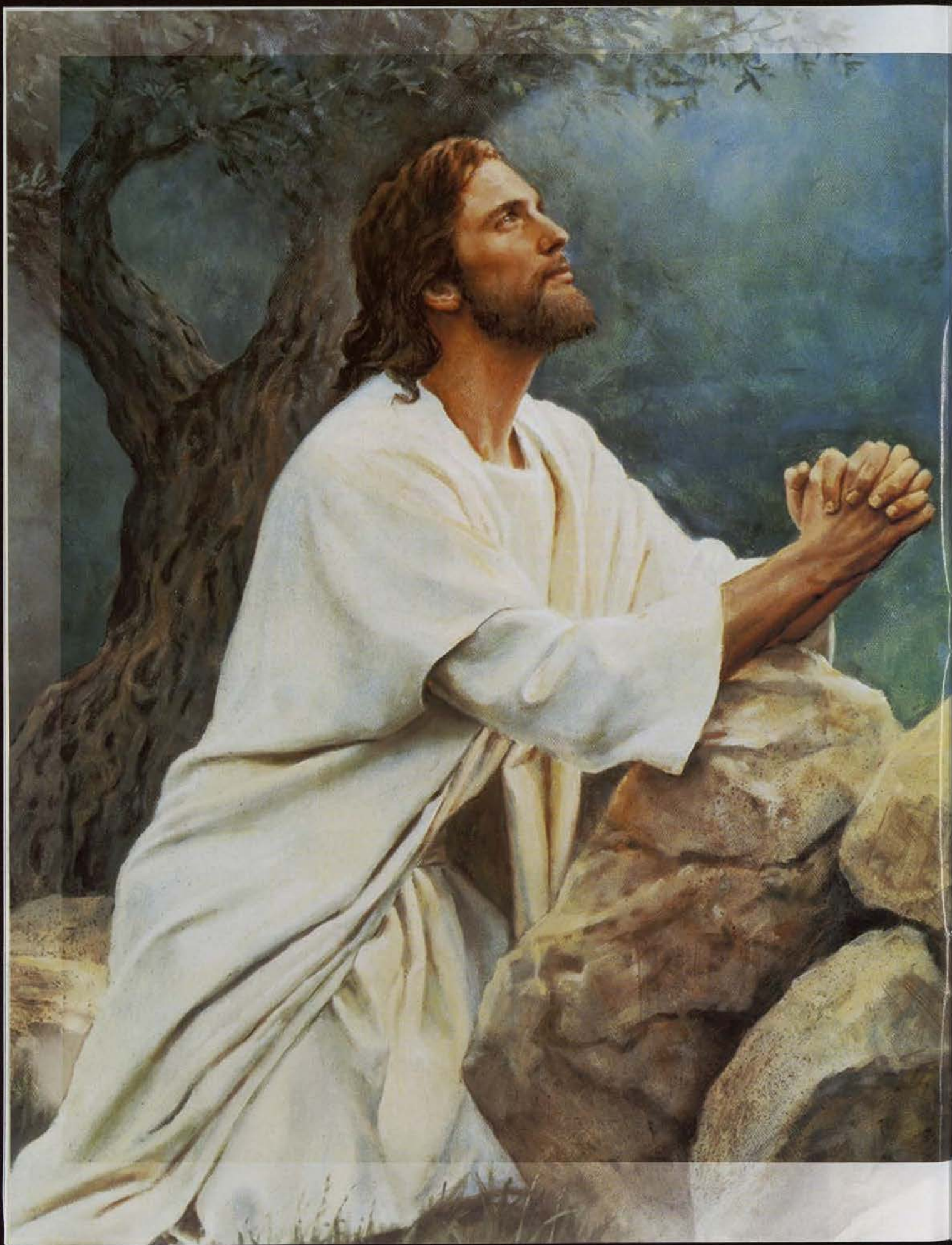
Links: Ten Henninger, Christus bidt met de Nephieten

'En niemand kan zich de vreugde indenken, die onze ziel vervulde, toen wij [Christus] voor ons tot de Vader hoorden bidden' (3 Nephi 17:17).

Onder: John Scott, Jezus Christus op het westelijk halfmond

'En [de Nephieten] vielen aan de voeten van Jezus neer en aanbaden Hem' (3 Nephi 11:17).

Wat betekent de verzoening voor u?

OUDERLING CECIL O. SAMUELSON JR.
van de Zeventig

De profeet Joseph Smith heeft verklaard: 'De fundamentele beginselen van onze godsdienst zijn het getuigenis dat de apostelen en profeten hebben van Jezus Christus, dat Hij gestorven is, begraven is, en herrezen is op de derde dag, en dat Hij opgestegen is tot in de hemel; en alle andere aspecten van onze godsdienst zijn slechts aanhangsels daarvan.'¹

Die fundamentele beginselen zijn gegrondvest op de verzoening van Jezus Christus. Het woord *verzoening* betekent 'de mens met God verzoenen': [zonde vervreemdt de mens van God, daarom is het doel van de verzoening dat] de gevolgen van die zonde van hem worden weggenomen.'² Ik geloof dat het ook mogelijk is om van God te vervreemden door veel andere oorzaken dan openlijk zonde plegen.

Wij lopen voortdurend het grote risico om afstand te scheppen tussen ons en onze Vader in de hemel en de Heiland. Gelukkig is de verzoening ook voor al die situaties bedoeld. Daarom beschreef Jakob, broer van Nephi, de verzoening als 'onbeperkt' (2 Nephi 9:7), wat betekent dat het geen beperkingen of extern opgelegde restricties heeft. Daarom is de verzoening zo opmerkelijk en zo hard nodig. Het is dan ook geen wonder dat wij deze onvergelooflijke gave niet alleen op waarde moeten schatten, maar dat wij die ook goed moeten begrijpen.

Jezus Christus was de enige die in staat was om de grootse verzoening tot stand te brengen, want Hij was de enige volmaakte mens en de eniggeboren Zoon van God de Vader. Hij kreeg al vóór de grondlegging van de wereld van zijn Vader opdracht tot dit onmisbare werk. Zijn volmaakte, zonde-loze sterfelijke leven, het vergieten van zijn bloed, zijn lijden in de hof en aan het kruis, zijn vrijwillige dood en de herrijzenis van zijn lichaam uit het graf maakte een volledige verzoening mogelijk voor mensen uit alle generaties en tijdperken.

De verzoening maakt dat iedereen zal opstaan. Maar met betrekking tot onze individuele overtredingen en zonden vereisen de voorwaarden van de verzoening dat wij geloof hebben in de Heer Jezus Christus, dat we ons bekeren en de wetten en verordeningen van het evangelie gehoorzamen.

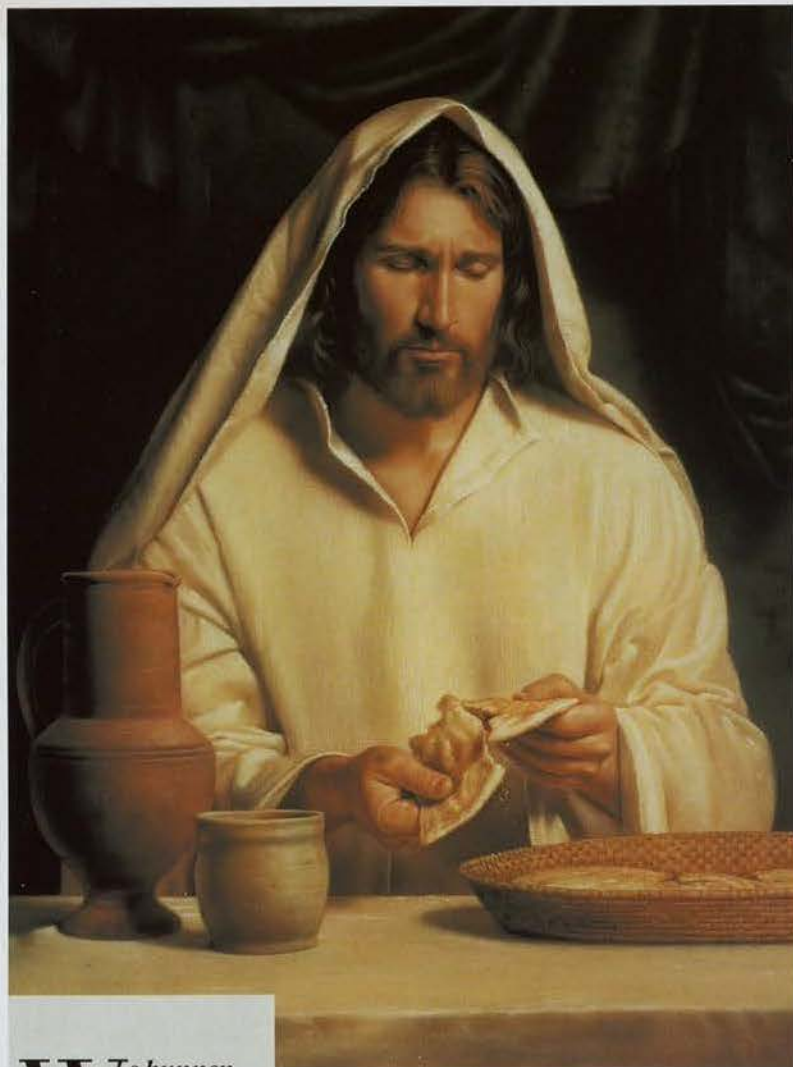
Onsterfelijkheid en eeuwig leven

Dit geweldige vers uit het boek Mozes, dat misschien wel het meest aangehaalde vers in onze bijeenkomsten en geschriften is, vat het in uiterst duidelijke bewoordingen samen: 'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

Door de verzoening worden wij allen onsterfelijk. Door de verzoening ontvangen

De verzoening is bijzonder persoonlijk en is op unieke wijze toegespitst op onze eigen omstandigheden en situaties.

We kunnen dankbaar zijn dat de Heiland, die ons beter begrijpt dan we onszelf begrijpen, het avondmaal heeft ingesteld zodat we regelmatig onze verbonden kunnen hernieuwen door van de heilige zinnebeelden te nemen.

zij die voldoende geloof in de Heer Jezus Christus hebben om zijn naam op zich te nemen, zich bekeren en naar zijn evangelie leven, hun verbonden met Hem en zijn Vader onderhouden, en deelnemen aan de verlossende verordeningen die hen op heilige manieren en plekken ter beschikking worden gesteld, het eeuwige leven.

Ik kan me niet herinneren ooit iemand tegen te zijn gekomen die beweerde een sterk geloof in Jezus Christus te hebben maar die zich erg zorgen maakte om de opstanding. Ja, wij hebben misschien allemaal wel vragen over de details, maar we begrijpen dat de fundamentele belofte allesomvattend en zeker is.

Omdat het eeuwige leven voorwaardelijk is en onze inzet en gehoorzaamheid vergt, worstelen de meesten onder ons van tijd tot

tijd — en misschien wel regelmatig of zelfs voortdurend — met vragen over de manier waarop we zouden moeten leven. Zoals ouderling David A. Bednar van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gevraagd: 'Geloven wij ten onrechte dat we helemaal alleen, door pure wilskracht, lef en discipline de reis van goed naar beter moeten maken en een heilige worden?'^{1,3}

Als ons heil uitsluitend op eigen kracht te bereiken was, zouden we in ernstige moeilijkheden zijn, want we zijn allemaal onvolmaakt en kunnen niet altijd in alles gehoorzaam zijn. Hoe krijgen we dan de benodigde hulp? Nephi heeft opheldering gebracht in het dilemma van het verband tussen genade en werken: 'Want we weten dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade worden gered' (2 Nephi 25:23).

Volgens De Gids bij de Schriften is *genade* goddelijke hulp of kracht die wij krijgen door de verzoening, de barmhartigheid en liefde van Jezus Christus.⁴ Zo komt het door de genade van Christus dat wij worden opgewekt, en zijn wij door zijn genade, liefde en verzoening in staat om de goede werken te doen en de benodigde vooruitgang te maken die onmogelijk zouden zijn als we helemaal op onze eigen vermogens en krachten waren aangewezen.

Gelukkig worden door de verzoening

Een van de vele eigenschappen waar ik Nephi om bewonder, is zijn houding. Zijn leven was niet makkelijk, vooral als we het vergelijken met de gemakken die de meesten onder ons tegenwoordig als zo vanzelfsprekend beschouwen. Nephi en zijn familie woonden jarenlang in de wildernis voordat ze in het beloofde land aankwamen. Ze leden honger, dorst en liepen gevaar. Nephi had ernstige familieproblemen aan te pakken, die verergerd

werden door Laman en Lemuël. Uiteindelijk scheidde hij zich met zijn volgelingen af van hen die zich achter Laman en Lemuël hadden geschaard.

Geconfronteerd met al die ontberingen en moeilijkheden, was Nephi toch in staat om te zeggen: 'En het geschiedde dat wij een leven van geluk leidden' (2 Nephi 5:27).

Hij begreep dat er een levenswijze is die gelukkig maakt, die onafhankelijk is van de moeilijkheden, problemen en teleurstellingen waar wij allen mee te maken krijgen. Hij was in staat om zich te concentreren op het bredere perspectief dat Gods plan hem en zijn volk bood, waardoor hij kon voorkomen dat zijn frustraties of de terechte conclusie dat het leven niet eerlijk is hem onderuithaalden. Het leven is niet eerlijk, maar zijn volk en hij waren niettemin gelukkig. Zij begrepen dat er een verzoening zou plaatsvinden. En ze hadden het vertrouwen dat die ook voor hen zou gelden.

Nephi stelde zichzelf belangrijke vragen die wij onszelf kunnen stellen als we overwegen welke plaats de verzoening van Christus in ons eigen leven inneemt:

'Welaan, indien ik dan zulke grote dingen heb gezien, indien de Heer, in zijn goedgunstigheid jegens de mensenkinderen, met zoveel barmhartigheid naar de mensen heeft omgezien, waarom zou mijn hart dan wenen en mijn ziel in het dal der smarten talmen en mijn vlees verteren en mijn kracht verminderen wegens mijn ellende?

'En waarom zou ik in de zwakheid van mijn vlees aan zonde toegeven? Ja, waarom zou ik voor verzoeken bezwijken, zodat de boze plaats vindt in mijn hart om mijn vrede te vernietigen en mijn ziel te kwellen? Waarom ben ik toornig wegens mijn vijand?' (2 Nephi 4:26-27.)

Na zijn jammerklacht beantwoordde hij zijn eigen vragen, wetend welke houding hij met betrekking tot zijn problemen moest aannemen: 'Ontwaak, mijn ziel! Kwijn niet langer weg in zonde. Wees verblijd, o mijn hart, en geef niet langer plaats aan de vijand van mijn ziel. (...) O Heer, ik heb op U vertrouwd, en ik zal eeuwig op U vertrouwen' (2 Nephi 4:28, 34).

Betekent dit dat Nephi geen problemen meer had? Betekent het dat hij alles wat er met hem gebeurde volkomen begreep? Denk eens aan het antwoord dat hij jaren daarvoor aan een engel gaf toen hem een belangrijke

vraag werd gesteld met betrekking tot de verzoening van Christus, die nog moest plaatsvinden: 'Ik weet dat [God] zijn kinderen liefheeft, toch ken ik niet de betekenis van alle dingen' (1 Nephi 11:17).

Wij kunnen en zullen ook nooit de betekenis van alles weten, maar wij kunnen en moeten weten dat de Heer zijn kinderen liefheeft en dat we de volledige mate van Christus' genade en verzoening in de worstelingen van ons leven kunnen ontvangen. En wij weten ook, en moeten onthouden, hoe dwaas en gevaarlijk het is om het kwaad een plekje te geven in ons hart.

Zelfs als we volledig begrijpen dat we het kwaad en de tegenstander uit ons hart en ons leven moeten sluiten, en we ons dat vast voornemen, schieten we tekort omdat we 'natuurlijke' mensen zijn (zie Mosiah 3:19). Daarom moeten we dankbaar zijn voor het beginsel van bekering, en dienen we er gebruik van te maken. We hebben het vaak over onze bekering als een gebeurtenis, en soms is het dat ook, maar voor de meesten onder ons is het een voortdurend, levenslang proces.

Uiteraard zijn er zowel actieve als passieve zonden waarvan we ons meteen kunnen beginnen te bekeren. Er zijn bepaalde soorten overtredingen en vergissingen die we nu meteen kunnen verzaken en niet meer herhalen. We kunnen bijvoorbeeld de rest van ons leven een volledige tiende betalen, zelfs als dat voorheen niet altijd het geval is geweest. Maar andere aspecten van ons leven vereisen voortdurende verbetering en aandacht, zoals onze geestelijke instelling, naastenliefde, meevoelen met anderen, rekening houden met familieleden, zorg voor naasten, begrip van de Schriften, tempelbezoek, en de kwaliteit van onze individuele gebeden.

Wij kunnen dankbaar zijn dat de Heiland, die ons beter begrijpt dan wij onszelf begrijpen, het avondmaal heeft ingesteld zodat wij onze verbonden geregeld kunnen hernieuwen door deel te nemen aan de heilige zinnebeelden, met de belofte om zijn heilige naam op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden. Volgen wij het patroon waardoor wij 'een leven van geluk' kunnen leiden, dan zijn onze bekering en ons gedrag van een hoger niveau en neemt ons vermogen om de verzoening te begrijpen en te waarderen toe.

FOTO/ILLUSTRATIE FRANK HELMICH

Als we de Heiland op onze beurt willen eren en liefhebben, moeten we niet vergeten dat Hij de grote verzoening voor ons tot stand heeft gebracht opdat wij niet in dezelfde mate hoeven lijden, wat de gerechtigheid alleen anders wél van ons zou eisen.

Bekering en gehoorzaamheid

In de weken voorafgaand aan de oprichting van de kerk in 1830 kreeg de profeet Joseph Smith een opmerkelijke openbaring die ons begrip van de verzoening vergroot omdat de Heiland zelf Zich daarin tot ons richt en ons onderwijst. Hij beschrijft Zichzelf als 'de Verlosser der wereld' (LV 19:1), erkent dat Hij de wil van de Vader volgt en zegt: 'Ik gebied u zich te bekeren en de geboden te onderhouden die u (...) hebt ontvangen' (LV 19:13).

Dit eenvoudige patroon van bekering en gehoorzaamheid is in feite de basis voor een 'leven van geluk'. Wij weten dat dit is wat we moeten doen, ook al vergeten we soms waarom. De Heer herinnert ons er in diezelfde openbaring met deze woorden aan:

'Want zie, Ik, God, heb deze dingen voor allen geleden, opdat zij niet behoeven te lijden als zij zich bekeren;

'maar als zij zich niet bekeren, moeten zij lijden zoals Ik;

'welk lijden Mij, ja, God, de grootste van allen, van pijn deed sidderen en uit iedere

porie bloeden, en naar lichaam en geest deed lijden — en Ik wilde dat Ik de bittere beker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen —

'Niettemin, ere zij de Vader, en Ik dronk de beker en voleindigde mijn voorbereidingen voor de kinderen der mensen' (LV 19:16–19).

Wat een opmerkelijke les. Ik ben ervan overtuigd dat niemand onder ons zich kan indenken hoe hevig en intens de pijn van de Heer was toen Hij de grote verzoening tot stand bracht. Ik betwijfel of Joseph Smith op dat moment het lijden van de Heiland volledig aanvoelde, hoewel de profeet er door zijn eigen beproevingen en kwellingen in daaropvolgende jaren wel meer waardering en begrip voor kreeg. Denk aan de terechtwijzing die Jezus hem zelf gaf toen Hij Joseph raad en troost gaf in de duistere tijd dat hij in de gevangenis te Liberty gevangenzat. De Heer zei toen eenvoudigweg: 'De Zoon des Mensen is onder dat alles afgedaald. Zijt gij groter dan Hij?' (LV 122:8.)

Die vraag aan Joseph is ook een vraag aan ieder van ons, in onze eigen unieke

worstelingen en moeilijkheden. Niemand onder ons zou ooit moeten twijfelen aan het juiste antwoord.

Dat Jezus moest meemaken wat Hij meemaakte, niet omdat Hij dat niet kon vermijden maar omdat Hij ons liefheeft, is uiterst ontvullend. Jezus heeft ook veel liefde en respect voor zijn Vader, met een diepgang en trouw die wij ons alleen maar kunnen proberen voor te stellen. Als we de Heiland op onze beurt willen eren en liefhebben, moeten we niet vergeten dat Hij de grote verzoening voor ons tot stand heeft gebracht opdat wij niet in dezelfde mate hoeven lijden, wat de gerechtigheid alleen anders wél van ons zou eisen.

Geseling, ontbering, mishandeling, nagels en ondenkbare stress en lijden droegen allemaal bij aan zijn ondraaglijke kwelling die niemand had kunnen verdragen zonder zijn krachten en zonder zijn vastbeslotenheid om het uit te houden en alles te verdragen dat men hem kon aandoen.

De omvang van de verzoening

Denken wij aan de omvang van de verzoening en de bereidheid van de Verlosser om te lijden voor al onze zonden, dan zouden wij dankbaar moeten erkennen dat het zoenoffer nog zoveel meer omvat! Overweeg eens deze woorden van Alma aan het getrouwe volk van Gideon, bijna een eeuw voordat de verzoening tot stand kwam:

'En [Jezus] zal uitgaan en pijnen en benauwingen en allerlei verzoeken doorstaan; en wel opdat het woord wordt vervuld dat zegt dat Hij de pijnen en ziekten van zijn volk op Zich zal nemen.

'En Hij zal de dood op Zich nemen, om de banden des doods, die zijn volk binden, los te maken; en Hij zal hun zwakheden op Zich nemen, opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij naar het vlees zal weten hoe zijn volk te hulp te komen naargelang hun zwakheden.

'Nu weet de Geest alle dingen; niettemin lijdt de Zoon Gods naar het vlees om de zonden van zijn volk op Zich te nemen, om hun overtredingen uit te wissen volgens zijn macht ter bevrijding; en nu, zie, dit is het getuigenis dat in mij is' (Alma 7:11-13).

Probeer eens een volledige en allesomvattende remedie voor onze pijnen, kwellingen, verleidingen, ziekten, zonden, teleurstellingen en overtredingen te bedenken. Kunt

u zich ook maar enig alternatief voor Jezus' verzoening indenken? Voeg daar de onvergelooflijke opstanding aan toe, en dan beginnen wij nog maar net genoeg te begrijpen om te zingen: "k Sta Spraak'loos dat Christus zo'n liefde mij schenken kan."⁵

Wat betekent de verzoening voor u en voor mij? Het betekent alles. Zoals Jakob uitlegt, kunnen wij 'met [de Vader] verzoend [worden] door de verzoening van Christus, zijn eniggeboren Zoon' (Jakob 4:11). Dit houdt in dat we ons kunnen bekeren, volledig tot harmonie met en aanvaarding van Hem komen, en de vergissingen of misverstanden vermijden die 'de barmhartigheden van Christus [verloochen] en [...] zijn verzoening en de kracht van zijn verlossing als niets [achten]' (Moroni 8:20).

Wij eren en respecteren de verzoening van de Heiland door de raad van Helaman op te volgen, die tegenwoordig net zo geldig is als in de jaren voorafgaand aan de periode die de Heer op aarde doorbracht: 'O mijn zonen, (...) bedenkt dat er geen andere weg of ander middel is waardoor de mens kan worden gered, dan alleen door het zoenbloed van Jezus Christus, die komen zal; ja, bedenkt dat Hij komt om de wereld te verlossen' (Helaman 5:9).

Zijn verzoening geldt echt voor de hele wereld, voor alle mensen vanaf het begin tot het einde. Laten wij echter niet vergeten dat het in zijn veelomvattendheid en compleetheid bovendien uiterst persoonlijk is en op unieke wijze toegespitst op ieders persoonlijke omstandigheden. De Vader en de Zoon kennen ieder van ons beter dan wij onszelf kennen en hebben een verzoening voor ons bereid die volledig overeenkomt met onze behoeften, moeilijkheden en mogelijkheden.

God zij dank voor de gave van zijn Zoon, en dank zij de Heiland voor zijn verzoening. Het is waar, het is geldig en het zal ons brengen waar wij moeten en willen zijn. ■

Naar een toespraak, gehouden tijdens een vrouwenconferentie aan de Brigham Young University op 5 mei 2006.

NOTEN

1. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (leergang Melchizedekse priesterschap en Zustershulpvereniging, 2007), p. 52.
2. Gids bij de Schriften, 'Verzoenen, verzoening', pp. 210-211.
3. David A. Bednar, 'In the Strength of the Lord', in *Brigham Young University 2001-2002 Speeches* (2002), p. 123.
4. Zie Gids bij de Schriften, 'Genade', pp. 68-69.
5. "k Sta spraak'loos", lofzang 129.

De stem van de goede Herder

SHERRY CARTWRIGHT ZIPPERIAN

Als iemand die voor het grootste deel van zijn zeventig levensjaren boer in Montana is geweest, koester ik de gelijkenis van de goede Herder in Johannes 10:1-18, want hij komt overeen met mijn eigen leven. De volgende ervaringen deden vooral sterk aan deze gelijkenis denken.

In bijbelse tijden riep elke herder zijn kudde bijeen uit de vele gecombineerde kudden om naar een nachtverblijf te gaan (zie vss. 3-4). En wanneer ik mijn schapen drijf, roep ik gewoon en volgen ze mij.

Jaren geleden werd mijn krasse 96 jaar oude buurvrouw Alice, die ook schapen fokte, ziek tijdens het lammerseizoen, en dus bood ik aan om 's nachts te helpen bij het lammeren. Toen ik de eerste avond haar lammerschuur betrad, waren de bijna honderd ooien van Alice al te ruste gegaan voor de nacht. Maar toen ik verscheen, voelden ze meteen aan dat er een vreemdeling in hun midden was. Bevreesd zochten ze meteen de veiligheid op door samen in een verre uithoek bij elkaar te kruipen (zie vs. 5).

Dit ging enkele avonden zo door. Hoe stil ik ook binnen kwam, de schapen raakten in paniek en vluchtten. Ik sprak de pasgeboren lammetjes en de ooien geruststellend toe terwijl ik voor ze zorgde. Maar de vijfde avond werden ze niet meer onrustig als ik voor ze zorgde. Ze hadden geleerd om mijn stem te herkennen en me te vertrouwen.

Enige tijd later zei ik tegen Alice dat ik haar leplamieren (een stuk of twaalf) de fles zou geven. (Een leplam is een lam waarvan de moeder is overleden of die niet voldoende melk produceert.) Ik deed Alice na en riep haar lammeren: 'Kom, BaBa! Kom, BaBa!' Ik verwachtte dat de lammeren hongerig aan zouden komen rennen, net zoals ze bij haar deden. Maar geen enkel lam keek zelfs maar op. Toen stapte Alice uit de keuken naar buiten en riep. Toen ze haar stem hoorden, renden ze enthousiast op haar af, zich verdringend om hun melk.

Alice en ik waren geïntrigeerd en deden een experiment. Alice ging in mijn kraal staan en imiteerde mijn

roep: 'Hier, lammetje, lammetje! Hier, lammetje, lammetje!' en kreeg daar geen enkele reactie op. Maar toen ik precies dezelfde woorden riep, stonden de schapen al snel om me heen. Hoewel de woorden waarmee we de schapen riepen identiek waren, werd er niet naar onze onbekende stem geluisterd. De schapen luisterden trouw alleen maar naar hun ware herder (zie vs. 4).

In Johannes 10 wordt onderscheid gemaakt tussen een herder en een huurling. Een herder, die zijn eigen schapen hoedt, toont liefdevolle bezorgdheid om hun veiligheid. Maar een huurling gaan 'de schapen [...] niet ter harte' (vs. 13). De gelijkenis leert ons dat de huurling vlucht en zijn schapen in de steek laat (zie vs. 12), maar dat de herder bereidwillig zijn leven neerlegt voor zijn schapen (zie vs. 11). Dat geldt zeker voor onze goede Herder — onze Heiland, Jezus Christus — die met liefde zijn leven voor ons heeft gegeven (zie vss. 15, 17-18).

Voor mij bevestigden deze ervaringen een van de cruciale boodschappen in de gelijkenis: als we ernaar streven om onze goede Herder persoonlijk te leren kennen en zijn stem te herkennen, voorkomt dit dat we per ongeluk de huurling volgen. Als we getrouw naar de stem van onze goede Herder luisteren — en naar geen ander — worden we naar eeuwige veiligheid geleid. ■

SIMON DEVEY, DE HEER IS MIJN HERDER, MET TOESTEMMING VAN ARTUS FINE ART, AMERICAN FORK (UTAH, USA)

LEERT VAN MIJ

HET EVANGELIE VAN JEZUS CHRISTUS IS DE ALLERBESTE OPLEIDING.
(ZIE MATTEÛS 11:29.)

'Mijn ouders zijn niet actief in de kerk. Hoe kan ik actief blijven zonder hun steun?'

Dit is een moeilijke situatie omdat het meestal de ouders zijn tot wie we ons wenden voor leiding. Maar er zijn dingen die je kunt doen om sterk te blijven. En als je ze doet, word je bovendien een goed voorbeeld voor je ouders.

Als je inspiratie wilt ontvangen, blijf dan bidden en de Schriften bestuderen. Onze hemelse Vader hoort en verhoort je gebeden.

Heb je een voorbeeld en steun nodig, wend je dan tot familieleden of andere kerkleden. Vraag bijvoorbeeld je huisonderwijzers, of je bisschop of gemeentepresident, om een zegen als er thuis thuis niemand is die dat kan doen.

Je kunt je broers, zussen en ouders opbouwen door jouw voorbeeld van geloof. Je kunt met je broers en zussen gezinsavond, gezinsgebed of gezamenlijke schriftstudie houden. Misschien willen je ouders zelfs wel meedoen.

Maar het belangrijkste is dat je van je ouders blijft houden. Veroordeel ze niet. Wees vriendelijk en geduldig. Ze hebben nog steeds je liefde en steun nodig, en jij die van hen.

Bid voor je ouders

Nodig je ouders uit om gezinsgebed te houden. Nodig ze uit naar kerkactiviteiten. Zet gezinsavonden op touw. Bid veel voor ze en streef ernaar een goed voorbeeld te zijn.

Op die manier versterk je je familie en je eigen getuigenis, voel je je beter en helpt de Heer je om een sterk kerklid te blijven. Roep de Heer trouw en in geloof aan, dan zal Hij je gebeden verhoren.

Sonia B. (20), Yucatán (Mexico)

Geef niet op

Mijn vader is geen lid en mijn moeder en mijn zussen zijn niet actief. Het doet me verdriet dat ze mijn geloofsovertuiging negeren. Maar mijn geloof is gegroeid door naar het seminarie, de kerkdiensten en de wekelijkse activiteitenavond te gaan, en te bidden en in de Schriften te lezen. Het beste advies wat ik kan geven, is: geef niet op.

Amanda B. (16), Nevada (USA)

Manieren om actief te blijven

Ik ken een fantastisch meisje dat een erg sterk lid van de kerk is hoewel haar ouders minderactief zijn. Ze is een inspiratie voor de andere meisjes — ze heeft haar medaillon Voorbeeldige jongvrouw al verdiend. Ze zegt dat de ondersteuning door de andere jongevrouwen, geregeld naar de kerk gaan en écht communiceren met haar Vader in de hemel allemaal goede manieren zijn die haar helpen om actief te blijven.

Chelsea C. (17), Oklahoma (USA)

Een veilige haven

Voor het vergroten van mijn getuigenis vertrouw ik op gebed en schriftstudie, en ik vond een veilige haven in de jongemannen en de scouting, en in het vervullen van mijn roepingen. Het helpt ook om de raad van de profeten op te volgen en goede vrienden te kiezen. Geef je familie altijd een goed voorbeeld door hen oprecht liefde, zorg en respect te betonen. Als jij jouw deel doet, doet de Heer het zijne.

Ouderling Whigham (21), zendingsgebied San Francisco (Californië)

Moed putten uit hun voorbeeld

Mijn moeder is minderactief en mijn andere familieleden zijn geen lid. Ik vertrouw op mijn leidsters en mijn vriendinnen; ze helpen me de hele tijd. Ze zijn erg belangrijk voor me, want ze hebben een bijdrage geleverd aan mijn levenswijze en mijn doel om op zending te gaan. Hun voorbeeld is erg bemoedigend. Waardeer de vriendschap met mensen die je opbouwen als lid, en breng meer tijd met ze door, want je zult er altijd iets bij leren.

Ivana S. (20), Buenos Aires (Argentinië)

Zeg je ouders dat je van ze houdt

Blijf met je ouders praten en probeer hun steun te krijgen. Zeg dat je van ze houdt en dat je ze waardeert, en vertel ze hoe belangrijk het voor je is dat je naar de kerk gaat. Vraag je leiders om transport en vraag je

bisschop om met je ouders te praten. Bid, en vraag je hemelse Vader om zijn steun. En bid dat je ouders inzien hoe belangrijk het voor je is om actief te blijven. Je kunt jezelf ook sterker maken door dagelijks in het Boek van Mormon te lezen en de geboden te onderhouden.

Craig L. (16), Missouri (USA)

Twee bronnen van steun

Ik kom deze situatie op zending heel vaak tegen, en de kinderen in deze omstandigheden zijn erg moedig. Hoe doen ze het? Door bronnen van steun aan te boren binnen de kerk in de vorm van vrienden en leiders, en door steun te zoeken bij de Heer middels gebed, dagelijkse schriftstudie en regelmatige kerkgang. Als jij dat ook doet, dan red je het wel!

Ouderling Jones (21), zendingsgebied Papeete (Tahiti)

JE KUNT JE FAMILIE TOT STEUN ZIJN

"In Voor de kracht van de jeugd worden we hieraan herinnerd: '(...) Niet ieder gezin is hetzelfde, maar ieder is belangrijk in het plan van onze hemelse Vader.' ([Boekje, 2001], p. 10.)

'Alle gezinnen moeten gesterkt worden, of ze nu een ideaal of een probleemgezin zijn. En die kracht kan van jullie komen. In feite zouden jullie in veel gezinnen wel eens de enige bron van geestelijke kracht kunnen zijn. De Heer vertrouwt erop dat jullie je familie de zegeningen van het evangelie bieden.

'Het is belangrijk om er een gewoonte van te maken rechtschapen te leven, want dan kun je je familie een goed voorbeeld geven, wat voor vorm die familie ook aanneemt.'

Mary N. Cook, eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium, 'Het gezin sterken', Liahona, november 2007, p. 11.

VOLGENDE VRAAG

'Hoe kan ik mijn gedachten rein houden terwijl zo veel mensen zich onfatsoenlijk kleden?'

Stuur je antwoord vóór 15 mei 2009 aan:

**Liahona, Questions & Answers
5/09**

**50 E. North Temple St., Rm. 2420
Salt Lake City, UT 84150-0024, USA
Of per e-mail: liahona@ldschurch.org**

Vermeld de volgende informatie en toestemming in je e-mail of brief:

VOLLEDIGE NAAM

GEBOORTEDATUM

WILK (OF GEMEENTE)

RING (OF DISTRICT)

Ik geef toestemming om antwoord en foto af te drukken:

HANDTEKENING

HANDTEKENING OUDERS (ALS JE JONGER DAN ACHTTIEN BENT)

Jakobus 1:5-6

De apostel Jakobus heeft ons verteld hoe je wijsheid ontvangt van God.

Vraag het aan God

Het lezen van dit vers bracht Joseph Smith ertoe te gaan bidden in het heilige bos, waar hij het eerste visioen ontving (zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:11-17). Kun jij voorbeelden uit je familie of je eigen leven bedenken waarin iemand die naar kennis op zoek was antwoord kreeg door gebed? Schrijf het antwoord op in je dagboek.

Eenvoudigweg

Eenvoudigweg — in andere bijbelvertalingen: mildelijk, zonder voorbehoud.

Zonder verwijt

Verwijt — kritiek, vermaning. Met andere woorden: God zal je antwoord geven en niet boos worden als je oprecht tot Hem bidt wanneer je antwoord nodig hebt op een vraag.

Die aan allen geeft

'Kinderen van God hebben het voorrecht om God te benaderen en openbaring te ontvangen. (...) God is geen aanzienaar des persoons; wij hebben allemaal hetzelfde recht.'

De profeet Joseph Smith, Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith (leergang Melchizedekse priesterschap en Zusters-hulpvereniging, 2007), p. 142.

Zij zal hem gegeven worden

Onze hemelse Vader hoort en verhoort onze gebeden. Hij geeft zijn antwoorden op zijn eigen tijd en op verschillende manieren — bijvoorbeeld in je levensomstandigheden door de goede daden van andere mensen; of door de stille, zachte stem van de Heilige Geest. Hier volgen enkele manieren waarop je je kunt voorbereiden om leiding van de Geest te ontvangen (zie 'Openbaring', *Trouw aan het geloof* [2004], pp. 120-122):

- Bid om leiding.
- Wees eerbiedig.
- Wees nederig.
- Onderhoud de geboden.
- Neem alleen deel aan het avondmaal als u dat waardig bent.
- Bestudeer de Schriften dagelijks.
- Neem de tijd voor overdenking.
- Vors de kwestie uit in uw gedachten als u behoefte hebt aan specifieke leiding.
- Zoek geduldig Gods wil te doen.

Bidden in geloof

'De profeet [Joseph Smith] heeft gezegd dat hij na het lezen van dit vers zeker wist dat hij moest kiezen of hij de Heer op de proef zou stellen en

Hem vragen, of dat hij voor altijd in duisternis zou blijven. (...) Hij had de tekst gelezen, hij begreep de tekst, hij had op God, zijn eeuwige Vader, vertrouwd, en nu was hij neergeknield en had gebeden, in de wetenschap dat God hem de verlichting zou geven waar hij zo oprecht naar op zoek was. De profeet Joseph Smith leerde ons *door zijn voorbeeld* geloof.'

President Thomas S. Monson, 'The Prophet Joseph Smith: Teacher by Example', *Tambuli*, juni 1994, p. 5; *Ensign*, juni 1994, p. 4.

VOOR KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • APRIL 2009

De Kindervriend

Veilig terugkeren naar onze hemelse Vader

PRESIDENT DIETER F. UCHTDORF

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Het punt van veilige terugkeer

Tijdens mijn opleiding als piloot leerde ik hoe je een vliegtuig over lange afstanden moet navigeren. Als je over grote oceanen, woestijnen en werelddelen vliegt, moet je wel zorgvuldig plannen om er zeker van te zijn dat je veilig je bestemming bereikt. Die non-stopvluchten kunnen wel veertien uur duren, waarbij je zo'n vijftienduizend kilometer aflegt.

Er is tijdens die lange vluchten een belangrijk beslissingspunt, wat het *punt van veilige terugkeer* wordt genoemd. Tot op dat punt heeft het vliegtuig voldoende brandstof om veilig naar de luchthaven van vertrek terug te keren. Zodra dat punt voorbij is, is dat niet meer mogelijk en moet

President Uchtdorf leert ons dat we ons vanwege de verzoening kunnen bekeren en altijd hoop kunnen hebben.

de piloot doorgeliegen. Daarom wordt dat punt vaak ook wel het *punt van geen terugkeer* genoemd.

Het is nooit te laat

Satan wil ons wijsmaken dat we dat 'punt van geen terugkeer' voorbij zijn als we gezondigd hebben — dat het te laat is om onze koers te veranderen. De verzoening van Jezus Christus is de gave van God aan zijn kinderen om de gevolgen van zonde recht te zetten en te overwinnen. Christus is op aarde gekomen om ons te verlossen. Als wij het verkeerde pad hebben

gekozen, kan de verzoening van Jezus Christus ons verzekeren

dat we het punt van geen terugkeer *niet* voorbij zijn. Als we Gods plan voor ons heil volgen, kunnen we veilig terugkeren.

Er is altijd hoop

Waar je ook bent op je levensreis, wat de moeilijkheden ook mogen zijn, er is *altijd* een punt van veilige terugkeer; er is altijd hoop. Jij bent de gezagvoerder van je leven. God heeft een plan gemaakt om je veilig bij Hem terug te brengen, op je eeuwige bestemming.

De gave van de verzoening van Jezus Christus verleent ons altijd en overal de zegeningen van bekering en vergiffenis. Door deze gave hebben wij allemaal de kans om veilig terug te keren van de rampzalige koers van zonde. Als we die gave van onze hemelse Vader accepteren en gebruiken, zullen we in dit leven gelukkig zijn en in de eeuwigheid vreugde hebben. ●

Naar een toespraak, gehouden tijdens de algemene aprilconferentie van 2007.

OM OVER NA TE DENKEN

1. Telkens als je je bekeert en van het avondmaal neemt, ben je net zo rein als op de dag van je doop en bevestiging. Denk er tijdens het avondmaal aan hoe Jezus je liefheeft en het mogelijk heeft gemaakt dat je je bekeert en gelukkig bent.
2. Denk aan een tijd dat je iets deed waarvan je wist dat het verkeerd was. Wat wil je hemelse Vader dat je doet als er zoiets gebeurt? Waarom is het zo belangrijk om je te bekeren zo gauw je inziet dat je iets verkeerd hebt gedaan?
3. Hoe kun je je beter aan het plan van je hemelse Vader voor jouw heil houden door de geboden te onderhouden? Op welke manieren ben je veilig als je gehoorzaamt?

Jezus Christus is mijn Heiland

'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6).

CHERYL ESPLIN

Voordat onze hemelse Vader ons naar de aarde stuurde, koos Hij Jezus Christus als onze Leider en Heiland. Jij koos er al vóór je geboorte voor om Jezus Christus te volgen.

Toen Jezus naar de aarde kwam, leerde Hij de mensen zijn evangelie en vestigde Hij zijn kerk. Hij hield zich aan zijn belofte om onze Heiland te worden. Hij leed en stierf, en stond weer op zodat wij kunnen opstaan en weer met onze familie bij onze hemelse Vader kunnen wonen.

In de Schriften staan veel zegeningen die mogelijk zijn geworden door Jezus Christus. Herinner je je het verhaal van Lehi's droom? Lehi zag een boom. De boom stelt de liefde van onze hemelse Vader en Jezus Christus voor.

Aan de boom hingen vruchten die mensen gelukkig zouden maken. Lehi proefde ervan en dat gaf hem grote vreugde. Lehi wilde dat zijn hele gezin van de vruchten zou nemen. (Zie 1 Nephi 8:10-12.)

De vruchten van de boom stellen de zegeningen voor die we vanwege Jezus Christus en zijn verzoening krijgen. We proeven de vruchten als we vertrouwen op Jezus Christus, als we gedoopt worden en we de Heilige Geest ontvangen, en als we het evangelie naleven en de liefde van onze Heiland voelen.

Activiteit

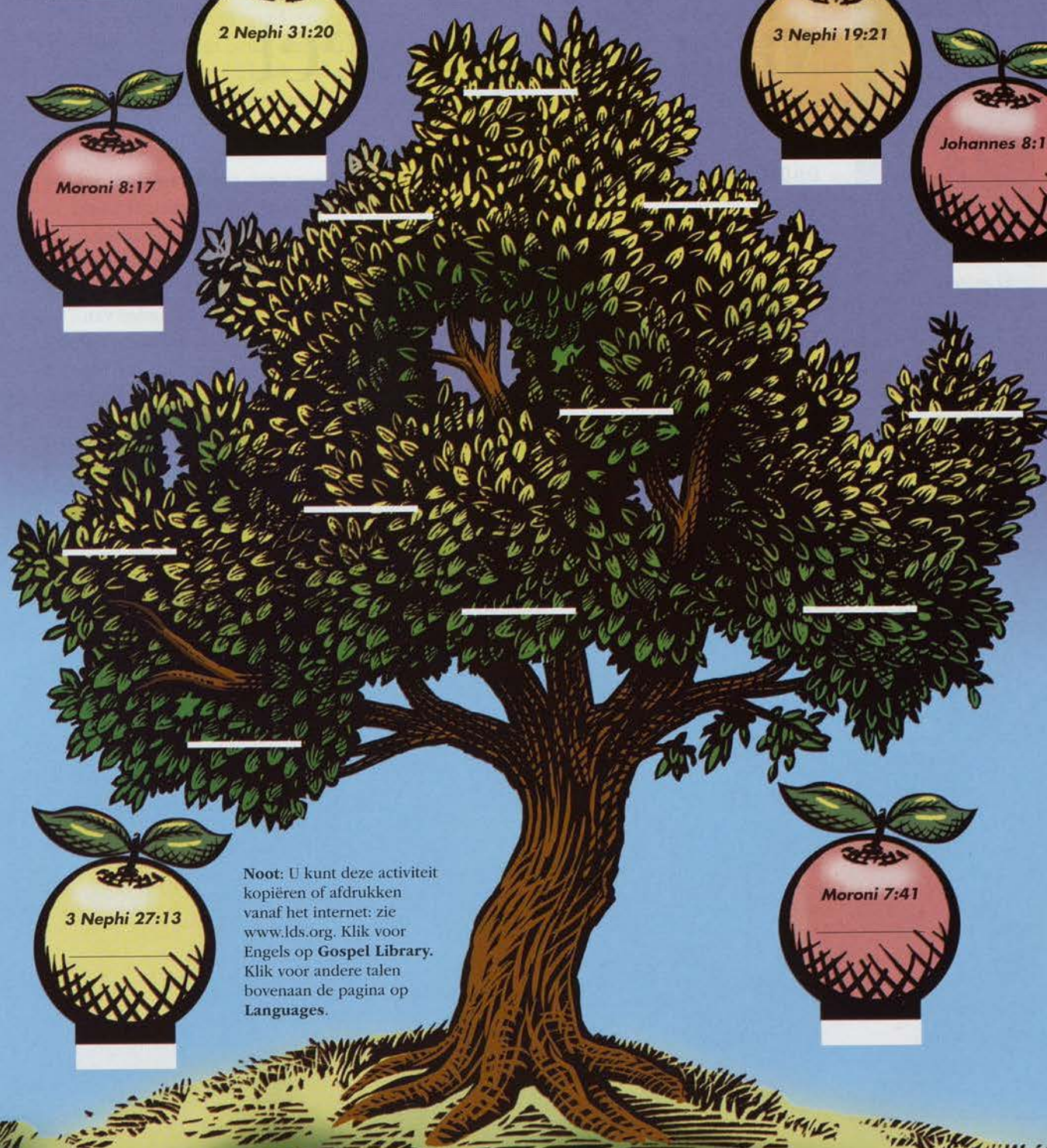
Haal pagina K5 uit de Liahona en plak hem op stevig papier. Knip op de witte lijnen gleuven in de boom en knip de vruchten uit. Zoek de schrifttekst van elke vrucht op, kijk welke zegening onze hemelse Vader ons heeft gegeven, en schrijf die op de lijn. Doe het strookje aan elke vrucht in een gleuf van de boom.

Ideeën voor de participatieperiode

1. In het voorsterfelijk leven heb ik ervoor gekozen Jezus Christus te volgen. Laat de kinderen enkele keuzes noemen

die ze die dag hebben gedaan (wat ze aantrokken, wat ze aten enzovoorts). Schrijf de antwoorden op het bord. Leg uit dat onze hemelse Vader ons keuzevrijheid heeft gegeven, de mogelijkheid om zelf te kiezen. Vertel ze over de raadsvergadering in de hemel waar onze hemelse Vader zijn plan presenteerde. Leg uit dat onze keuzevrijheid gebruiken deel uitmaakt van dat plan. Vertel dat Satan het plan wilde veranderen en ons vermogen om te kiezen wilde wegnemen. Jezus Christus wilde het plan van onze hemelse Vader volgen en bood zich vrijwillig aan als onze Heiland. Leg uit dat de kinderen besloten om Jezus Christus te volgen (zie Jeugdwerk 6, les 2). Schrijf vragen op om de kinderen te helpen met evalueren wat ze geleerd hebben. Doe de vragen in een bakje. Laat een kind een vraag uit het bakje pakken en antwoord geven. Laat dat kind vervolgens een ander kind uitkiezen om een vraag te pakken en te beantwoorden. Herhaal dit als de tijd het toelaat. Getuig dat het belangrijk is om Jezus Christus te blijven volgen.

2. Mijn familie en ik zullen opstaan. Nodig van tevoren, met toestemming van de gemeentepresident of bisschop, een lid uit dat iemand heeft verloren die hem of haar dierbaar was, om te getuigen van wat de opstanding voor hem of haar betekent. Leg de volgende evangelieplaten op een stapel, in deze volgorde, met nummer 227 bovenop: 227 (Jezus bidt in Getsemane), 228 (Jezus verraden), 230 (De kruisiging), 231 (Jezus wordt begraven), 233 (Maria en de opgestane Heer), 234 (Jezus toont zijn wonden), en 316 (Jezus onderwijst op het westelijke halfmond). Laat de kinderen een steentje doorgeven terwijl de pianiste speelt. Vertel ze dat het de steen voorstelt die voor de toegang tot het graf van Christus werd gerold. Als de muziek stopt, laat u het kind dat de steen vasthoudt de bovenste plaat pakken en er iets over vertellen of iemand uitkiezen om daarmee te helpen. Ga zo door met de volgende platen. Stop bij plaat 234 even om samen Lucas 24:39 op te zeggen. Leg uit dat de apostelen na de opstanding van Jezus zijn handen konden voelen net als de kinderen hun eigen handen kunnen voelen. Ga door met de rest van de platen. Leer de kinderen dat iedereen die ooit op aarde heeft geleefd door de verzoening van Jezus Christus zal opstaan. Laat de gast zijn of haar getuigenis geven. ●

Noot: U kunt deze activiteit kopiëren of afdrukken vanaf het internet: zie www.lds.org. Klik voor Engels op Gospel Library. Klik voor andere talen bovenaan de pagina op Languages.

'Onderzoekt deze geboden, want ze zijn waar en betrouwbaar, en de profetieën en beloften die erin staan, zullen alle worden vervuld' (LV 1:37).

De beloften van een profeet

OUDERLING OCTAVIANO TENORIO
van de Zeventig

Mijn hele leven lang heb ik geleerd dat we de zegeningen ontvangen die ons beloofd zijn als we de leringen van onze profeten volgen. In april 1986 heeft president Ezra Taft Benson (1899–1994) beloofd dat de Geest aanwezig is bij een gezin dat samen geregeld in de Schriften leest.¹

Mijn lieve vrouw en ik besloten om die raad op te volgen. We stelden een doel om elke dag met onze drie kinderen — Jorge (10); Susi (9); en Luis (3) — een hoofdstuk uit het Boek van Mormon te lezen. We lazen elke dag — ieder van ons las om de beurt een vers voor. Luis kon nog niet lezen, maar hij wilde toch meedoen. Hij ging op mijn schoot zitten, met zijn gezicht naar me toe, met het Boek van Mormon tussen ons in. Als het mijn beurt was om voor te lezen, wees ik elk woord aan en volgden we allebei mijn vinger, waarbij Luis hardop elk woord herhaalde dat ik

Zestien jaar, kort na zijn doop.

oplas, terwijl hij ondersteboven naar de woorden keek.

Vlak voordat hij vijf werd, vroeg Luis: 'Wanneer is het mijn beurt om te lezen?'

We legden uit dat hij naar school zou gaan als hij ouder was, en dat hij dan zou leren lezen.

Hij antwoordde: 'Ik kan al lezen!'

Verbaasd gaf ik hem een boek van-mormon. Hij deed het boek ondersteboven open, keek over de rand naar de tekst en begon die foutloos op te lezen. Hij had leren lezen door mee te kijken in het Boek van Mormon!

Toen hij zes jaar was, ging Luis soms met me mee op bezoek bij kerkleden. Ik vroeg hem dan om zijn getuigenis te geven en een korte schriftuurlijke boodschap te brengen die ik hem had geleerd. Bij het voorlezen uit het Boek van Mormon hield hij het op de kop en keek over de rand naar de tekst.

Ik getuig tot je dat je, als je als klein kind al in de Schriften begint te lezen, de beloften van de Heer beter

Zijn zoon Luis (4).

zult begrijpen en zult weten wat Hij van je verwacht. Op een dag word je zelf ouder en krijg je kleine kinderen. Leer ze om in de Schriften te lezen, dan zul je de belofte uit Spreuken 22:6 in vervulling zien gaan: 'Oefen de knaap volgens de eis van zijn weg; ook wanneer hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken.'

Luis is nu bijna aan het eind van zijn universitaire studie gekomen en heeft een voltijdbaan. Hoe laat hij ook van werk, school of een kerktaak thuiskomt, hij leest nog steeds een hoofdstuk in het Boek van Mormon voordat hij naar bed gaat. De belofte van de profeet is echt vervuld: door te lezen in dit heilige boek, is onze familie rijk gezegend en zijn we eensgezinder.

Ik vraag je om elke dag in de Schriften te lezen. Als dat kan, lees er dan samen met je huisgenoten in. De jongens onder jullie spoor ik aan om zich voor te bereiden op een zending. Ik moedig jullie allemaal aan om je ten doel te stellen je in de tempel voor de eeuwigheid aan een ander te laten verzegelen. En tot slot wil ik nog dat je denkt aan de geïnspireerde raad die president Gordon B. Hinckley (1910–2008) ons heeft gegeven: 'Je hebt alle scholing nodig die je kunt krijgen. (...) Of het nu onderhoudsmonteur van koelkasten is of chirurg, je zult een opleiding moeten volgen.'²

Lieve kinderen, luister naar je leerkrachten, wees gehoorzaam in de klas, doe je best en leer zoveel je kunt. De Heer heeft rijke zegeningen voor jou en je familie. Dit is onze plicht: 'Volg de profeet, want zijn raad is goed.'³ ●

NOTEN

1. Zie Ezra Taft Benson, 'The Power of the Word', *Ensign*, mei 1986, p. 81.
2. Zie Gordon B. Hinckley, 'Advies en een gebed van een profeet voor de jongeren', *Liahona*, april 2001, pp. 34, 35.
3. 'Volg de profeet', *Kinderliedjes*, pp. 110–111.

Vragen en antwoorden over de oprichting van de kerk

Waarom is de kerk naar Jezus Christus genoemd?

Jezus heeft gezegd dat de kerk naar Hem genoemd is omdat het zijn kerk is (zie 3 Nephi 27:8). Hij richtte de kerk op om ons te helpen terug te keren naar onze hemelse Vader. Jezus Christus is het Hoofd van de kerk.

Wat betekent 'der laatste dagen'?

Jezus heeft gezegd: 'Want aldus zal mijn kerk in de laatste dagen heten, ja, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen' (LV 115:4). 'Laatste dagen' betekent de tijd waarin we nu leven.

Wat betekent 'heiligen'?

'Heiligen' betekent leden van de kerk van Christus. In de Schriften is sprake van heiligen in veel verschillende periodes.
Oude Testament: Deuteronomium 33:3; Psalmen 30:4
Nieuwe Testament: 1 Korintiërs 1:2
Boek van Mormon: 1 Nephi 14:14; Moroni 8:26
De tijd van Joseph Smith: Leer en Verbonden 57:1; 84:2
Tegenwoordig worden de leden van de kerk ook heiligen genoemd.

DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

Hoe heeft Jezus Christus zijn kerk opgericht?

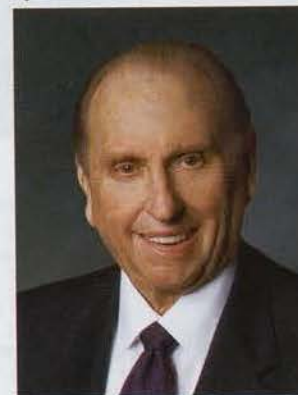
Jezus heeft zijn kerk opgericht toen Hij op aarde leefde, toen Hij het westelijk halfmond bezocht, en toen Hij de kerk herstelde door de profeet Joseph Smith. Elke keer koos Hij twaalf apostelen of discipelen om Hem te helpen bij het opbouwen van Gods koninkrijk op aarde door mensen het evangelie te leren. (Zie Marcus 16:14–15; 3 Nephi 12:1.)

Jezus roept ook altijd een profeet om de kerk te leiden. De president van de kerk is de profeet. Jezus heeft Joseph

Hedendaagse profeten

Joseph Smith, de eerste president van de kerk

Thomas S. Monson, de zestiende president van de kerk

Smith geroepen als de eerste profeet in de laatste dagen. Thomas S. Monson is de zestiende president van de kerk. De profeet is de enige die openbaring voor de hele kerk kan ontvangen.

Hoe helpen onze kerkleiders Jezus?

Alle kerkleiders helpen Jezus door andere leden van de kerk te dienen.

De profeet geeft leiding aan de twaalf apostelen.

De apostelen geven leiding aan de quorums der Zeventig.

De quorums der Zeventig helpen de apostelen om de ring- en districtspresidenten te onderrichten.

Ring- en districts-
presidenten helpen
de bisschoppen en
gemeentepresidenten.

In wijken en gemeenten geven bisschoppen en gemeentepresidenten leiding aan ZHV-presidentes, jongemannenpresidenten en jongevrouwenpresidentes, zondagsschoolpresidenten, huisonderwijzers en huisbezoeksters, en andere leidinggevendenden.

Leiders en leerkrachten in wijken
en gemeenten dienen ons
allemaal.

Hoe kun jij Jezus helpen?

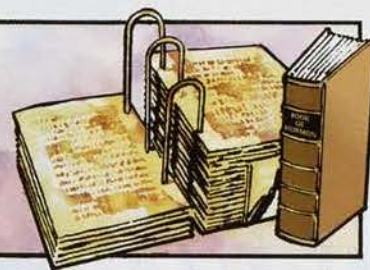
Je helpt Jezus door zijn geboden te gehoorzamen. Je helpt Hem door de profeet te volgen. Je helpt Hem als je iets over Hem leert door naar de kerk te gaan en in de Schriften te lezen. Je helpt Hem als je het goede kiest. Als je die dingen doet, bereid je je voor om leiding te geven in zijn kerk, De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. ●

UIT HET LEVEN VAN DE PROFEET JOSEPH SMITH

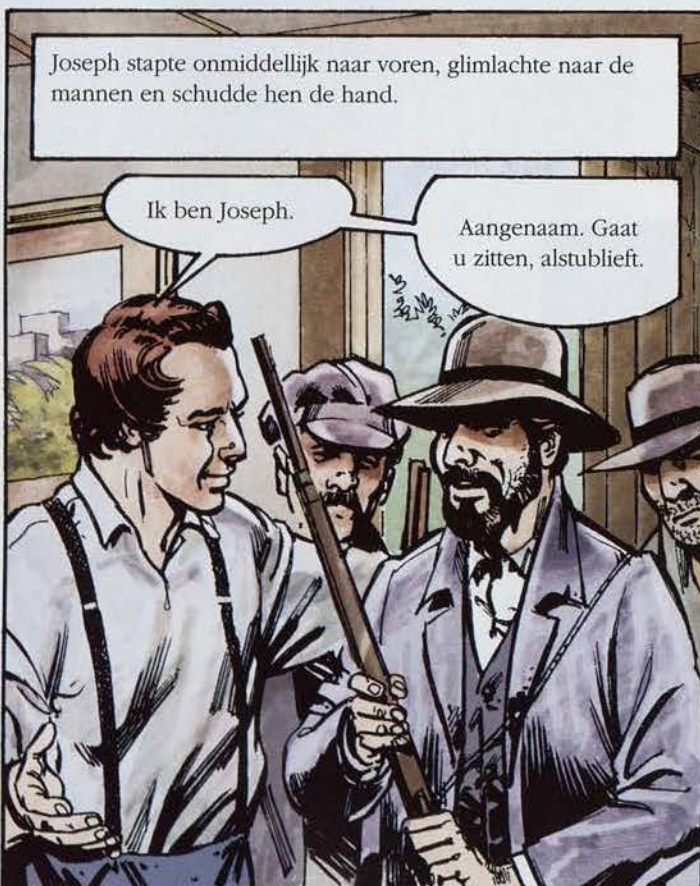
Vrede sluiten met zijn vijanden

Op een dag bezocht de profeet zijn ouders in hun huis in Far West toen een groep soldaten binnenviel.

Wie van u is Joe Smith?

We zijn hier om hem te doden!

Joseph stapte onmiddellijk naar voren, glimlachte naar de mannen en schudde hen de hand.

Ik ben Joseph.

Aangenaam. Gaat u zitten, alstublieft.

De mannen staarden de profeet ongelovig aan toen die verder sprak.

Wij mormonen geloven in Jezus Christus en willen alleen maar vrede. Maar we zijn de afgelopen maanden erg vervolgd sinds we naar Missouri zijn verhuisd. Voor zover wij weten, heeft geen van ons de wet overtreden. Maar als dat toch het geval is, zijn we bereid om ons wettig te laten berechten.

Moeder, ik denk dat ik
maar naar huis ga. Emma
zit op me te wachten.

U gaat niet alleen, dat is
niet veilig.

Wij gaan wel met u mee
om u te beschermen.

Dankuwel.

We beloven om de militieleden
die met ons mee zijn gekomen naar
huis te sturen.

Als u ons nog nodig
hebt, komen we graag
terug om u te helpen.

Buiten het huis van
Josephs ouders
praatte de rest van
de mannen nog na
over hun ontmoet-
ting met de profeet.

Kreeg je geen vreemd gevoel toen
hij je een hand gaf? Zoiets heb ik
nog nooit gevoeld.

Het leek wel of ik me niet kon bewe-
gen. Ik zou die man geen haar kunnen
krenken. Voor niets in de wereld.

Dit is de laatste keer dat
men van mij kan zeggen
dat ik Joe Smith of de mor-
monen kom doden.

Enthousiast om te leren

LENA M. HARPER

Gebaseerd op een waargebeurd verhaal

'Zoekt kennis, ja, door studie en ook door geloof' (IV 88:118).

Russell deed voorzichtig zijn twee potloden en zijn notatieblok in zijn schooltas. Hij kamde zijn haar en keek of zijn kleren goed zaten. Daarna gaf hij zijn moeder als afscheid een knuffel en rende hij naar de bushalte. Hij had het gevoel dat hij uit elkaar zou barsten als de bus niet snel kwam. Hij was zo opgewonden dat hij voor het eerst naar school ging.

Russell had zijn oudere broers en zussen elk jaar naar de halte zien lopen om daar op de bus naar school te stappen. Hij wilde met hen mee in de bus. Hij wilde zo graag hetzelfde leren als zij. Hij wilde meer te weten komen over dinosaurussen. Hij wilde weten hoe treinen werken. Hij wilde leren lezen. Hij wist gewoon dat naar school gaan hem goed zou bevallen.

Russells lerares, mevrouw Wilson, glimlachte toen hij de klas inliep. Ze liet Russell zien waar zijn tafeltje was. Ze

liet hem ook zien waar hij zijn schooltas kon ophangen.

'Misschien leren we wel eerst over dinosaurussen', dacht Russell.

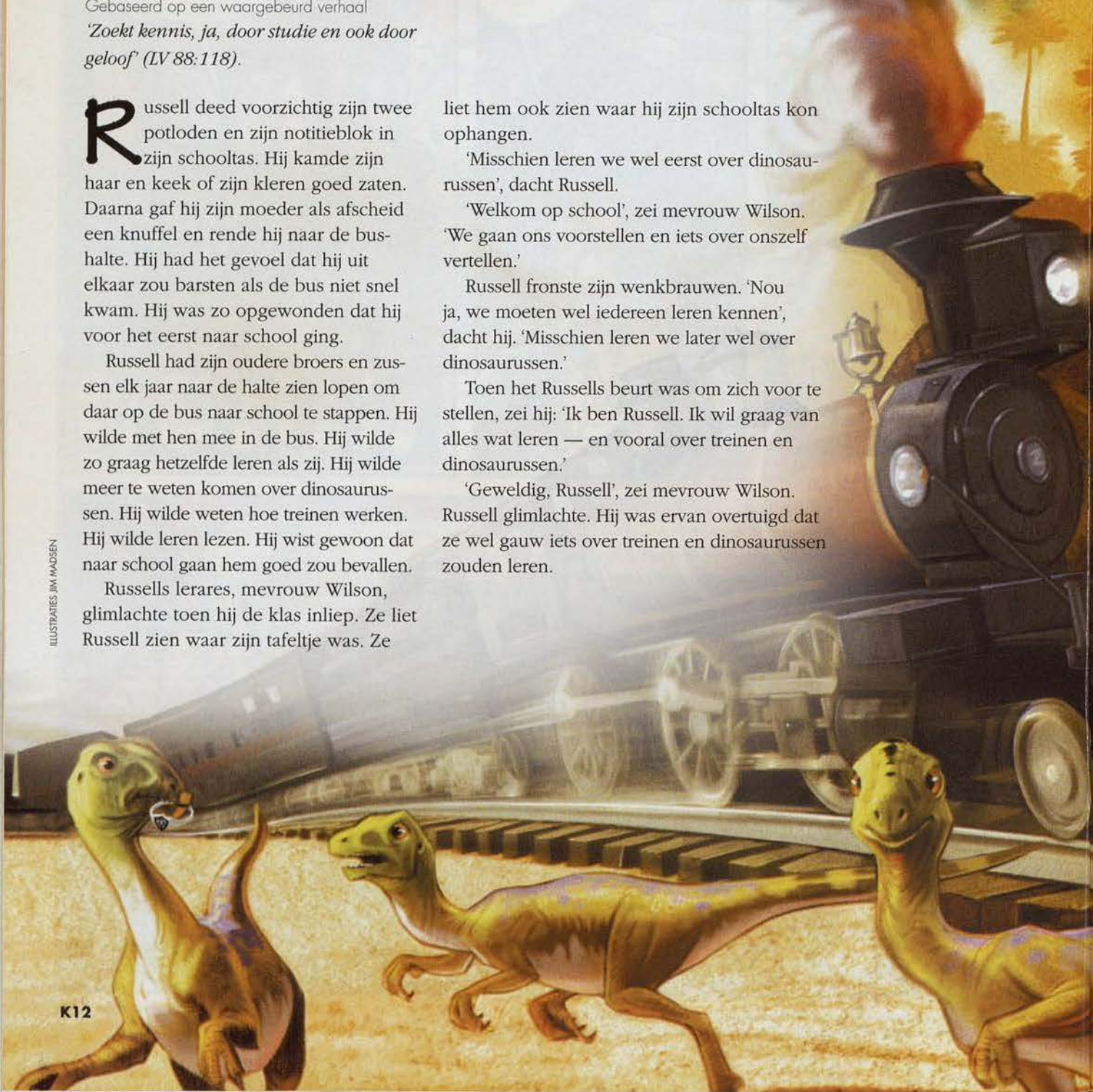
'Welkom op school', zei mevrouw Wilson. 'We gaan ons voorstellen en iets over onszelf vertellen.'

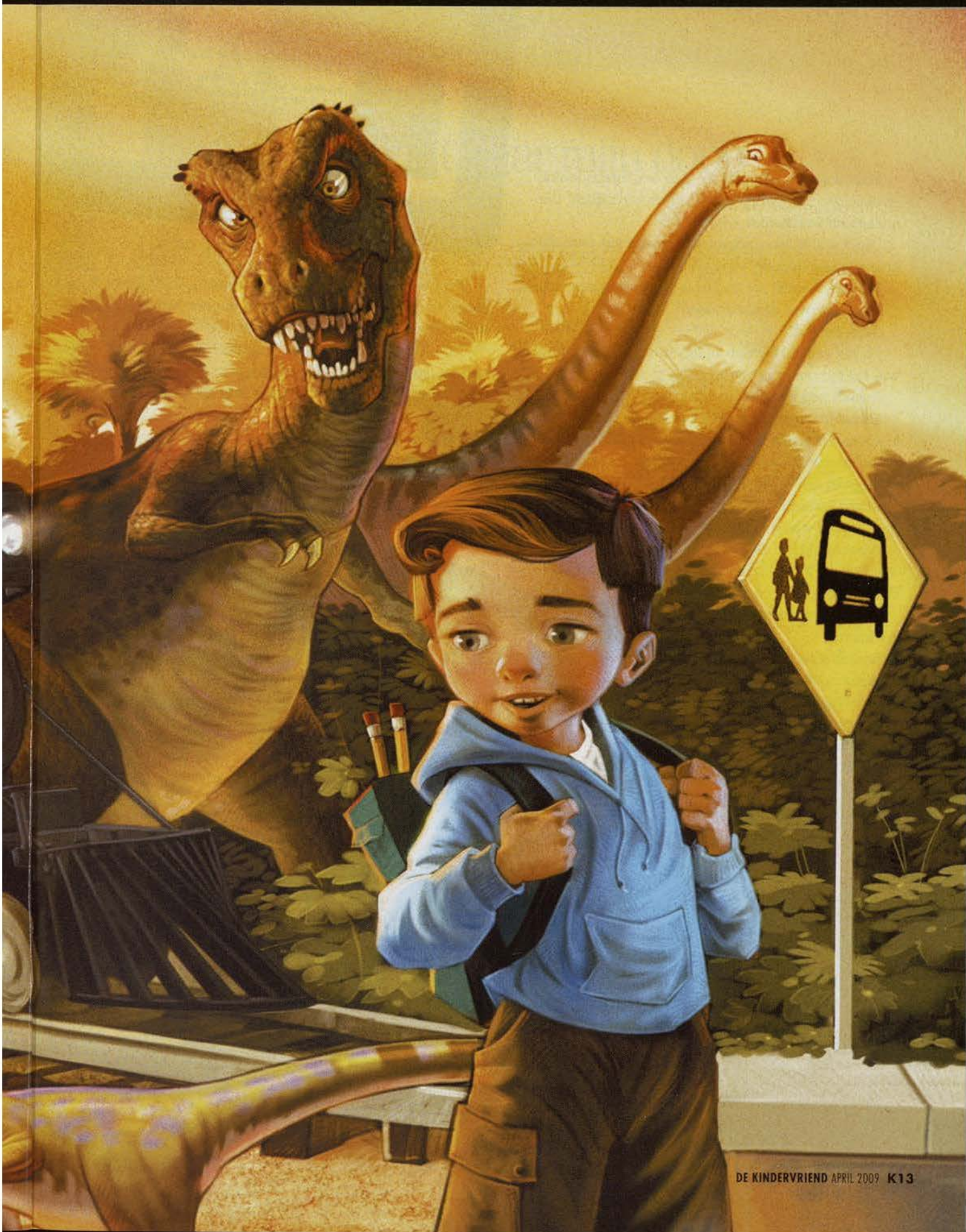
Russell fronste zijn wenkbrauwen. 'Nou ja, we moeten wel iedereen leren kennen', dacht hij. 'Misschien leren we later wel over dinosaurussen.'

Toen het Russells beurt was om zich voor te stellen, zei hij: 'Ik ben Russell. Ik wil graag van alles wat leren — en vooral over treinen en dinosaurussen.'

'Geweldig, Russell', zei mevrouw Wilson. Russell glimlachte. Hij was ervan overtuigd dat ze wel gauw iets over treinen en dinosaurussen zouden leren.

ILLUSTRATES JIM MADSEN

*'Als kind van God,
is je potentieel om te leren oneindig.'*
President Henry B. Eyring, eerste raadgever
in het Eerste Presidium, 'Do What They Think
You Can't Do', New Era, oktober 1989, p. 6.

Maar dat gebeurde niet. Ze aten een tussendoortje en speelden met blokken in de vorm van cirkels, driehoeken en vierkanten.

'Mevrouw Wilson, wanneer leren we iets over dinosaurussen en treinen?' vroeg Russell.

'Nu niet, Russell', zei ze. 'Het is nu tijd voor een verhaal.'

'Gaat het over dinosaurussen?

'Nee, Russell.'

Na het verhaal leerden ze iets van het alfabet. En toen was het tijd om naar huis te gaan.

Russell was boos.

Hij zat fronsend door het raam van de bus naar buiten te kijken. Hij rende van de bushalte naar huis en stormde via de voordeur naar binnen. Hij rende naar zijn kamer en begroef zijn hoofd in een deken.

Mama kwam binnen en legde haar hand op Russells hoofd. 'Hoe was je eerste dag?' vroeg ze.

'Verschrikkelijk. Ik leer nooit iets, en ik ga er niet meer heen. We hebben vandaag alleen maar met blokken gespeeld en naar verhalen geluisterd.'

'Het was nog maar je eerste dag, Russell', zei mama.

Russell ging overeind zitten en keek mama aan. 'Ik wil graag over treinen en dinosaurussen leren — vandaag!'

Mama ging naast Russell op het bed zitten. 'Je kunt niet alles meteen leren. Leren kost tijd. En hoe meer je nu leert, hoe meer je later kunt leren.'

'Wat bedoel je?' vroeg Russell.

'Nou, je moet het alfabet leren voordat je kunt leren lezen. En je moet leren lezen om te kunnen lezen over de dingen die je interesseren', zei ze.

Daar dacht Russell over na. Misschien waren er nog andere dingen te leren dan dingen over dinosaurussen en treinen. 'Dan zal ik het morgen nog maar een keer proberen op school', zei hij.

Mama glimlachte naar hem.

'Maar mam, denk je dat we uit de bibliotheek een boek over dinosaurussen kunnen halen?'

'Ja hoor, ik denk dat we dat wel kunnen doen.' ●

Ik zie uit naar mijn doop

Bedachtzaam ♩ = 100-112

Tekst naar Gary Croxall
Muziek door Kathleen Holyoak

1. 'k Zie uit naar mijn doop door een pries - ter van God. Hij
(2. 'k Zie) uit naar mijn doop en denk: was ik maar acht. 'k Word
(3. 'k Zie) uit naar mijn doop, wat een gees - te - lijk feest! 'k Ont -

dom - pelt mij on - der naar Je - zus' ge - bod. Het is een be -
lid van de kerk, heb er lang op ge - wacht. Zijn naam wil ik
vang dan een ga - ve: de Hei - li - ge Geest. Die Geest zal mij

lof - te om eer - lijk te zijn en and' - ren te hel - pen, want
dra - gen, zijn kind wil ik zijn, zijn licht la - ten schij - nen voor
lei - den tot ik op een dag bij he - mel - se Va - der te -

1. 2. dat vind ik fijn. 2. 'k Zie
groot en voor klein. 3. 'k Zie
rug - ko - men mag.

Copyright © Kathleen Holyoak en Gary Croxall.

Alle rechten voorbehouden. Dit liedje mag gekopieerd worden voor incidenteel, niet-commercieel gebruik thuis of in de kerk. Deze mededeling dient op iedere kopie vermeld te staan.

DOOR JEZUS CHRISTUS KAN IK WEER BIJ ONZE HEMELSE VADER WONEN

'Ik ben de weg en de waarheid en het leven; niemand komt tot de Vader dan door Mij' (Johannes 14:6).

Ijverig de Schriften bestuderen

Lees teksten en aanhalingen voor die de zusters die u bezoekt begrip zullen geven van deze beginselen. Vraag hen te vertellen wat ze voelen en leren.

Waarom de Schriften bestuderen?

President Howard W. Hunter

(1907–1995): 'Ik beveel de openbaringen van God bij u aan als de norm waarnaar wij moeten leven en waaraan wij elke beslissing en daad moeten afmeten. Dus als u zorgen en moeilijkheden hebt, pak ze dan aan door u tot de Schriften en de profeten te wenden.' ('Fear Not, Little Flock', uit 1988–89 *Devotional and Fireside Speeches* [1989], p. 112.)

President Ezra Taft Benson (1899–1994): 'Succes in rechtschapenheid, de macht om misleiding te ontlopen en verleiding te weerstaan, leiding in ons dagelijks leven, genezing van de ziel — het zijn slechts enkele beloften die de Heer heeft gedaan aan hen die tot zijn woord willen komen. (...) Bepaalde zegeningen zijn alleen in de Schriften te vinden, alleen door tot het woord van de Heer te komen en zich eraan vast te houden. (...)

'(...) Wijd u opnieuw toe aan het bestuderen van de Schriften. Begraaf u er dagelijks in zodat u de kracht van de Geest bij u hebt in uw roeping. Lees ze voor aan uw kinderen en leer hen om ze lief te hebben

en te koesteren' ('The Power of the Word', *Ensign*, mei 1986, p. 82).

President Spencer W. Kimball

(1895–1985): 'Naarmate u de waarheden in de Schriften beter leert kennen, zult u beter in staat

zijn om het tweede grote gebod te onderhouden: uw naaste liefhebben als uzelf. Word een schriftgeleerde — niet om anderen neer te halen, maar om ze op te bouwen! Wie heeft tenslotte meer behoefte om de waarheden van het evangelie "te koesteren" (om die in moeilijke tijden te kunnen gebruiken) dan de vrouwen en moeders die zo veel verzorgen en onderrichten?' ('The Role of Righteous Women', *Ensign*, november 1979, p. 102.)

Hoe kan ik de Schriften koesteren?

2 Nephi 4:15: 'Want mijn ziel verlustigt zich in de Schriften, en mijn hart overweegt ze en schrijft ze op tot lering en nut van mijn kinderen.'

Julie B. Beck, algemeen ZHV-

presidente: Een goede manier om met schriftstudie te beginnen, is ze "op ons toepasselijk" te maken (zie 1 Nephi 19:23). Sommige mensen kiezen eerst een onderwerp uit de Gids bij de Schriften waar ze meer over willen weten. Of ze beginnen voorin een van de Schriften en letten tijdens het lezen op bepaalde leringen. (...)

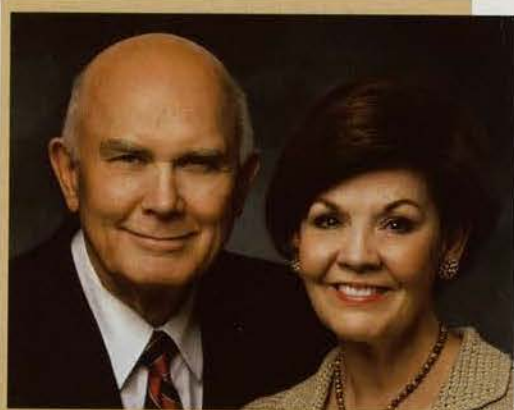
'Hoe iemand ook met schriftstudie begint, de sleutel tot het vergaren van belangrijke kennis is te blijven studeren. Ik raak het ontdekken van de rijke schatten aan waarheid in de Schriften nooit beu omdat ze die waarheid "in alle duidelijkheid" uiteenzetten, "ja, zo duidelijk als een woord maar kan zijn" (2 Nephi 32:7). De Schriften getuigen van Christus (zie Johannes 5:39). Zij zeggen ons alles wat wij moeten doen (zie 2 Nephi 32:3). Zij maken ons wijs 'tot zaligheid' (2 Timoteüs 3:15).

'Door de Schriften te bestuderen en erover te bidden, heb ik kennis verkregen die mij gemoedsrust verschaft en mijn aandacht op eeuwige prioriteiten gericht houdt. Omdat ik de Schriften dagelijks ben gaan lezen, heb ik geleerd wie mijn hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, zijn en wat ik moet doen om meer op Hen te gaan lijken.' (Zie 'Mijn ziel verlustigt zich in de Schriften', *Liahona*, mei 2004, pp. 108–109.)

President Thomas S. Monson:

'De heilige Schriften staan op onze boekenplank. Zorg ervoor dat ze uw verstand voeden en u in uw leven leiden.' ('The Mighty Strength of the Relief Society', *Ensign*, november 1997, p. 95.) ■

HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN EN STUDIE

Kennis verwerven is een levenslange, heilige bezigheid die onze Vader in de hemel behaagt en die de goedkeuring wegdraagt van zijn dienstknechten.

OUDERLING DALLIN H. OAKS
van het Quorum der Twaalf Apostelen
EN KRISTEN M. OAKS

Hij die zich inlaat met kennis, moet die benaderen zoals Mozes de brandende braamstruik benaderde: hij staat op heilige grond en wil heilige zaken verwerven', aldus wijlen president J. Reuben Clark jr. (1871–1961), lid van het Eerste Presidium, bij de installering van een nieuwe president van de Brigham Young University. 'Wij moeten dit zoeken naar waarheid — op welk gebied van menselijke kennis dat ook mag zijn — niet alleen eerbiedig benaderen, maar zelfs met een geest van aanbidding.'¹

Als heiligen der laatste dagen geloven wij in scholing en hebben wij een filosofie over de manier waarop wij die moeten verkrijgen, en waarom. Ons geloof zegt ons dat wij door de Geest naar kennis moeten streven, en dat we de verantwoordelijkheid hebben om onze kennis voor het welzijn van de mens in te zetten.

Onze zoektocht naar waarheid

'[Onze] godsdienst (...) zet [ons] ertoe aan om ijverig kennis te verwerven', heeft president Brigham Young (1801–1877) de leden geleerd. 'Geen enkel ander volk is er meer op gebrand om waarheid te zien, te horen, te leren en te begrijpen.'²

Onze zoektocht naar waarheid zou zich zo breed moeten uitstrekken als de bezigheden in ons leven en zo diep moeten gaan als onze omstandigheden toelaten. Een geleerde heilige der laatste dagen zou ernaar moeten streven om de belangrijke godsdienstige, fysieke, sociale en politieke problemen van zijn tijd te begrijpen. Hoe meer kennis wij hebben van hemelse wetten en aardse zaken,

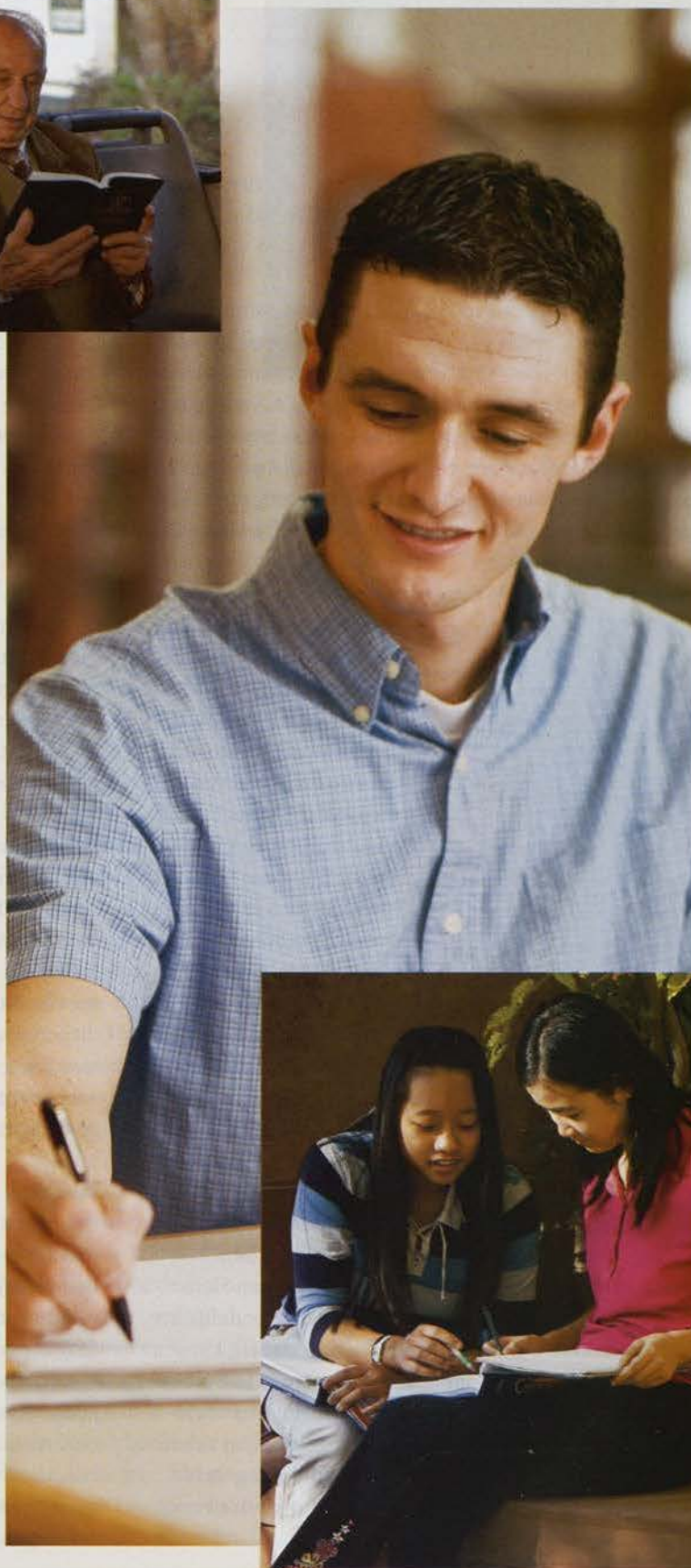

hoe meer wij in staat zijn om een goede invloed uit te oefenen op mensen om ons heen, en hoe veiliger wij zijn voor de grove en slechte invloeden die ons in de war kunnen brengen en ons kunnen vernietigen.

Op onze zoektocht naar waarheid, moeten we de hulp inroepen van onze liefhebbende hemels Vader. Zijn Geest kan ons in ons leren leiden en versterken, en kan ons vermogen vergroten om waarheid in ons op te nemen. Dat leren met de Geest beperkt zich niet tot lessen op school of de voorbereiding op examens. Het geldt voor alles wat wij in het leven doen, waar we het ook doen — thuis, op ons werk en in de kerk.

In ons streven om leiding van de Geest te ontvangen en die toe te passen in een wereld die zich laat leiden door de trends en problemen van zijn tijd, worden we geconfronteerd met een lawine aan onbeduidende en vaak foute informatie die ons via de hedendaagse technologie wordt voorgeschoteld. Wij lopen het risico om te worden wat een waarnemer 'pannenkoekmensen' heeft genoemd: 'dun en ver uitgespreid over dat brede netwerk aan informatie waar we ons met een druk op de knop toegang toe verschaffen.'³

We worden bovendien gebombardeerd met presentatoren van praatprogramma's, tv-psychologen, modetijdschriften en mediacommentatoren wiens scheve waarden en twijfelachtige praktijken onze mening kunnen sturen en ons gedrag kunnen

beïnvloeden. President Spencer W. Kimball (1895–1985) heeft daarover gezegd: 'Er is nog nooit een tijd in de wereld geweest waarin de rollen van [man en vrouw] meer door de war zijn geweest.'⁴

In deze omstandigheden kunnen verwarring, ontmoediging of twijfel aan onszelf beginnen ons geloof uit te hollen en ons af te keren van de Heiland en van de opbouw van zijn koninkrijk op aarde. Als we ons in onze beslissingen concentreren op trends en wereldse richtingen, dan worden wij 'heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt' (Efeziërs 4:14).

De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste

Dagen laat zich echter niet door de publieke opinie leiden en onderwijst beginselen. Het verschil is groot. Trends, mode en populaire ideologieën zijn vluchtig en kortstondig. Beginselen dienen als een anker van veiligheid, leiding en waarheid. Als we onze idealen en leiding baseren op leerstellingen en beginselen, zoals geloof in de Heer Jezus Christus en het volgen van de profeet, hebben we een

uiterst betrouwbare, onveranderlijke gids voor de beslissingen die we in dit leven nemen.⁵

We hoeven niet bang te zijn. President Henry B. Eyring, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'De Heer weet zowel wat u van Hem moet doen als wat u moet weten. Hij is vriendelijk en alwetend. Dus u kunt erop vertrouwen dat Hij kansen voor u in petto heeft om te leren en u voor te bereiden op uw dienst aan Hem. U zult die kansen niet altijd zo goed herkennen. (...) Maar als u geestelijke zaken vooropzet, zult u de zegening ervaren dat u geleid wordt naar bepaalde kennis, en wordt u gemotiveerd om harder te werken.'⁶

Onze getrouwheid

Ons leren moet gepaard gaan met getrouwheid, want anders komen we niet in aanmerking voor de leiding van de Heilige Geest. We moeten seksuele onreinheid, pornografie en verslavingen vermijden, maar ook negatieve gevoelens ten aanzien van anderen of onszelf. Zonde verdrijft de Geest van de Heer, en als dat gebeurt, is de verlichting van de Geest weg en gaat de lamp van het leren knipperen.

In een hedendaagse openbaring krijgen we een belofte dat als ons oog alleen op Gods eer is gericht, en dat houdt ook in dat wij de geboden getrouw zijn, ons 'ganse lichaam met licht [zal] worden vervuld, en er zal in [ons] geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen' (LV 88:67).

Wij kunnen dit eeuwige beginsel zelf verifiëren door onze eigen ervaring. Denk eens aan een tijd dat u ontstemd, tegendraads of twistziek was. Kon u toen doeltreffend studeren? Ontving u in die periode verlichting?

Zonde en boosheid verduisteren het verstand. Ze scheppen een toestand die licht en waarheid, en dus intelligentie oftewel de heerlijkheid Gods, tegenhoudt (zie LV 93:36). Bekering kan ons door het zoenoffer van Jezus Christus reinigen van zonde en is daarom voor allen die door de onderwijzende kracht van de Heilige Geest licht en waarheid willen vinden een noodzakelijke stap om te kunnen leren.

Wij zijn onvolmaakt, maar ieder van ons kan ernaar streven om het gezelschap van de Geest vaker te verdienen, waardoor we beter onderscheid kunnen maken tussen goed en kwaad en we beter in staat zijn om de waarheid te verdedigen, sociale druk te weerstaan en positieve bijdragen te leveren.

Opleiding

Bij de keuze van een opleiding moeten we ons voorbereiden om te voorzien in ons eigen onderhoud en dat van hen die afhankelijk van ons zullen zijn. Het is nodig om vaardigheden op te doen waar vraag naar is. Een opleiding is noodzakelijk voor onze zekerheid en welzijn.

Onze hemelse Vader verwacht van ons dat wij onze keuzevrijheid en inspiratie gebruiken om onszelf en onze vaardigheden te onderzoeken en te besluiten welke opleiding we moeten volgen. Dit geldt vooral voor jonge mensen die van het middelbaar onderwijs komen of van zending komen en voor beslissingen staan omtrent hun

verdere scholing en carrière. Daar de keuzes waar mannen en vrouwen voor staan heel erg kunnen verschillen, vertellen we nu over onze verschillende ervaringen, want wij geloven dat veel heiligen der laatste dagen iets soortgelijks meemaken.

Ouderling Oaks: Net als de meeste jonge mannen was ik gemotiveerd om een goede formele scholing en vervolgopleiding te krijgen, want ik moest een gezin kunnen onderhouden. Na mijn bachelorsstudie leerde ik door. Dat financierde ik met een deeltijdbaantje en een lening die ik afbetaalde doordat ik wegens mijn opleiding meer ging verdienen. Intussen was ik getrouwd en kregen we kinderen. Het onderhouden van een vrouw en de verantwoordelijkheid voor een groeiend gezin stimuleerden mij in mijn studie en gaven mij een goede motivatie om te slagen voor mijn examen en aan een carrière te beginnen. Na mijn formele opleiding wijdde ik een deel van mijn vrijgekomen tijd aan doorleren in mijn vak en aan het lezen over onderwerpen die me al zo lang interesseerden, namelijk kerkgeschiedenis en algemene ontwikkeling.

Zuster Oaks: De onderwijskundige richting en ervaring van een vrouw is vaak erg anders

dan die van een man.

Ik ben opgegroeid in een tijd waarin vrouwen maar twee mogelijkheden leken te hebben om in hun onderhoud te voorzien: onderwijs en verpleging. Mijn 'probleem' was dat ik geen van beide ooit overwoog. Ik beschouwde het niet als mogelijk of nodig om in mijn eigen onderhoud te voorzien. Ik leerde graag en ik kon hard werken; in feite vond ik het zelfs heerlijk om te werken. Ik had veel zomerbaantjes en ik deed het goed op school. Maar toen ik besepte dat ik in mijn onderhoud zou moeten voorzien, werd ik bang, was ik bijna verlamd, door de onvoorziene moeilijkheden die daardoor voor mij leken op te doemen. Ik had eigenlijk geen vaardigheden waarmee ik een baan zou kunnen krijgen. Door mijn studies in de vrije kunsten had ik mijn ziel gvoed, maar nu moest ik mijn lichaam voeden.

Ik volgde een mastersopleiding om vaardigheden aan te leren waarmee ik de kost zou kunnen verdienen. Ik vond het heerlijk om te studeren en deed niet alleen nieuwe ideeën op, maar ontdekte ook mijn vaardigheden. Terwijl ik aanvankelijk verlegen was geweest en me enigszins kwetsbaar had gevoeld, voelde ik me nu vaardig en opgewassen tegen een zelfstandig leven.

Kruispunt

Wij weten dat er niets verwarrender is dan niet weten wat je met je toekomst moet doen, maar niets is bevredigender dan je eigen vaardigheden ontdekken. Lees je patriarchale zegen, overweeg je aangeboren aanleg en talenten, en ga aan de slag. Neem de eerste stap, dan gaan er deuren open. Toen zuster Oaks bijvoorbeeld aan een studie Engelse literatuur begon, had ze nooit durven dromen dat dit haar een baan bij een uitgeverij in Boston zou opleveren. Toen ouderling

Leren met de Geest beperkt zich niet tot lessen op school of de voorbereiding op examens. Het geldt voor alles wat wij in het leven doen, waar we het ook doen — thuis, op ons werk en in de kerk.

Leren houdt
niet op met een
formele studie.

*Als we levenslang
blijven leren, kunnen
we de werking en de
schoonheid van de
wereld om ons heen
beter waarderen en
ervan genieten.*

Oaks voor accountant leerde, had hij geen idee dat het ertoe zou leiden dat hij rechten ging doceren, naar de Brigham Young University zou gaan en daarna een benoeming zou krijgen aan het hoogge-rechtshof van de staat Utah. De Heer laat 'alle dingen [...] medewerkers ten goede voor' ons (Romeinen 8:28), en we krijgen onze scholing in dit leven in kleine stappen.

We moeten onze opleiding zorgvuldig uitkiezen, want kennis heeft geen vervaldatum, en de nuttige kennis of

wijsheid, of het 'niveau van intelligentie' dat wij in dit leven verwerven, zal 'in de opstanding [...] met ons herrijzen' (LV 130:18).

Het is verontrustend dat zo veel mensen, en met name vrouwen, aan zichzelf twijfelen en aan hun vermogen om te slagen in het leven. President Cecil O. Samuelson jr. van de Zeventig sprak in maart 2005 aan de BYU studentes toe die wiskunde, natuurkunde en techniek studeerden, en zei: 'Een van jullie docenten heeft mij verteld (...) dat sommigen onder jullie minder vertrouwen in je vermogens en vooruitzichten hebben dan je mannelijke medestudenten, zelfs als alles erop wijst dat dit niet gerechtvaardigd is. Je moet inzien welke talenten, vaardigheden, aanleg en sterke punten je hebt, en je moet niet twijfelen aan de gaven die God je heeft gegeven.'¹⁷

Voorals vrouwen krijgen wel eens negatieve reacties als ze een beroepsleven nastreven. Een jonge zuster van achterin de twintig die voor de noodzaak stond om zichzelf te

onderhouden, schreef om advies. Ze vertrouwde me toe dat ze een kerkleider had gevraagd of het verstandig was rechten te studeren, en dat hij dat had ontmoedigd. Wij weten niet wat haar talenten of beperkingen waren — misschien was het advies dat ze kreeg daar wel op gebaseerd, of op inspiratie met betrekking tot haar omstandigheden. Maar uit haar brief sprak haar vastberadenheid en het was duidelijk dat ze het advies moest krijgen om haar volledige potentieel te bereiken.

President Thomas S. Monson heeft tijdens zijn toespraak in de algemene ZHV-bijeenkomst van 29 september 2007 tegen de vrouwen gezegd: 'Bid niet om taken die u aankunt, maar om de capaciteiten waarmee u uw taken aankunt. Dan is de uitvoering van uw taken geen wonder, maar bent u het wonder.'¹⁸

Wij waarschuwen wel dat de noodzaak om een studie af te maken en voor financiële zekerheid te zorgen zowel man als vrouw in de verleiding kan brengen om het huwelijk een lage prioriteit te geven. Het is uiterst kortzichtig om aan een beroepstraject te volgen dat een huwelijk onmogelijk maakt, want het huwelijk is van eeuwige waarde, terwijl een carrière alleen wereldse waarde heeft.

Een vriendin ging met haar dochter naar opleidingen in het oosten van de Verenigde Staten kijken. Haar zeer gemotiveerde en getalenteerde dochter wist dat een studie aan de universiteit die haar eerste keus was,

een hoge studieschuld zou opleveren. De beste opleiding is vaak wel degelijk het geld waard, maar in dit geval bad haar dochter en kreeg ze het gevoel dat een hoge studieschuld haar van een huwelijk af zou kunnen houden, dat het haar uiteindelijk zou kunnen verhinderen om te stoppen met werken en thuis te blijven bij haar kinderen. Wees verstandig. We zijn allemaal anders. Als je raad nodig hebt, zal de Heer je laten weten wat voor jou het beste is.

Honger naar kennis

Ouderling Jay E. Jensen van het Presidium der Zeventig heeft gezegd dat we altijd 'scherp moeten blijven, altijd blijven leren en groeien'.⁹ Dat werkt het beste als we een verlangen hebben om te leren en we ons richten op eeuwige prioriteiten.

En we moeten niet alleen leren om onze beroepsvaardigheden te vergroten, maar zouden er ook naar moeten verlangen om meer emotionele bevrediging te vinden, vaardiger te worden in onze persoonlijke relaties, en betere ouders en burgers te worden. Er is weinig bevredigender en leuker dan iets nieuws te leren. Het levert sterke gevoelens van geluk en bevrediging op, maar ook financieel voordeel. Leren houdt niet op met een formele studie. Als we levenslang blijven leren, kunnen we de werking en de schoonheid van de wereld om ons heen beter waarderen en ervan genieten. Deze soort leren gaat veel verder dan leren uit boeken en uit een selectief gebruik van nieuwe technieken, zoals het internet. Het omvat ook artistieke bezigheden. Het omvat ervaringen met mensen en plaatsen: gesprekken met vrienden, bezoeken aan musea en concerten, en het aangrijpen van kansen om ons dienstbaar te maken. We moeten ons ontwikkelen en genieten van het groeiproces.

Het kost ons misschien moeite om onze doelen te bereiken, maar die moeite kan net zoveel groei opleveren als het leren zelf. De sterke kanten die wij ontwikkelen bij het overwinnen van moeilijkheden behouden wij tot in de eeuwigheid. We zouden mensen die het makkelijker hebben omdat ze financieel of intellectueel beter bedeeld zijn niet moeten benijden. Groei is van nature nooit gemakkelijk geweest, en mensen die het makkelijk hebben, zullen andere offers moeten brengen voor hun groei of zullen de vooruitgang missen die het doel van dit leven is.

Maar belangrijker nog is dat wij de plicht hebben om voortdurend geestelijk bij te leren door de Schriften en

kerklektuur te bestuderen en naar de kerk en de tempel te gaan. Als we ons verlustigen in de woorden van het leven, zal dat ons verrijken, zal het ons in staat stellen om onze dierbaren te onderrichten en zal het ons voorbereiden op het eeuwige leven.

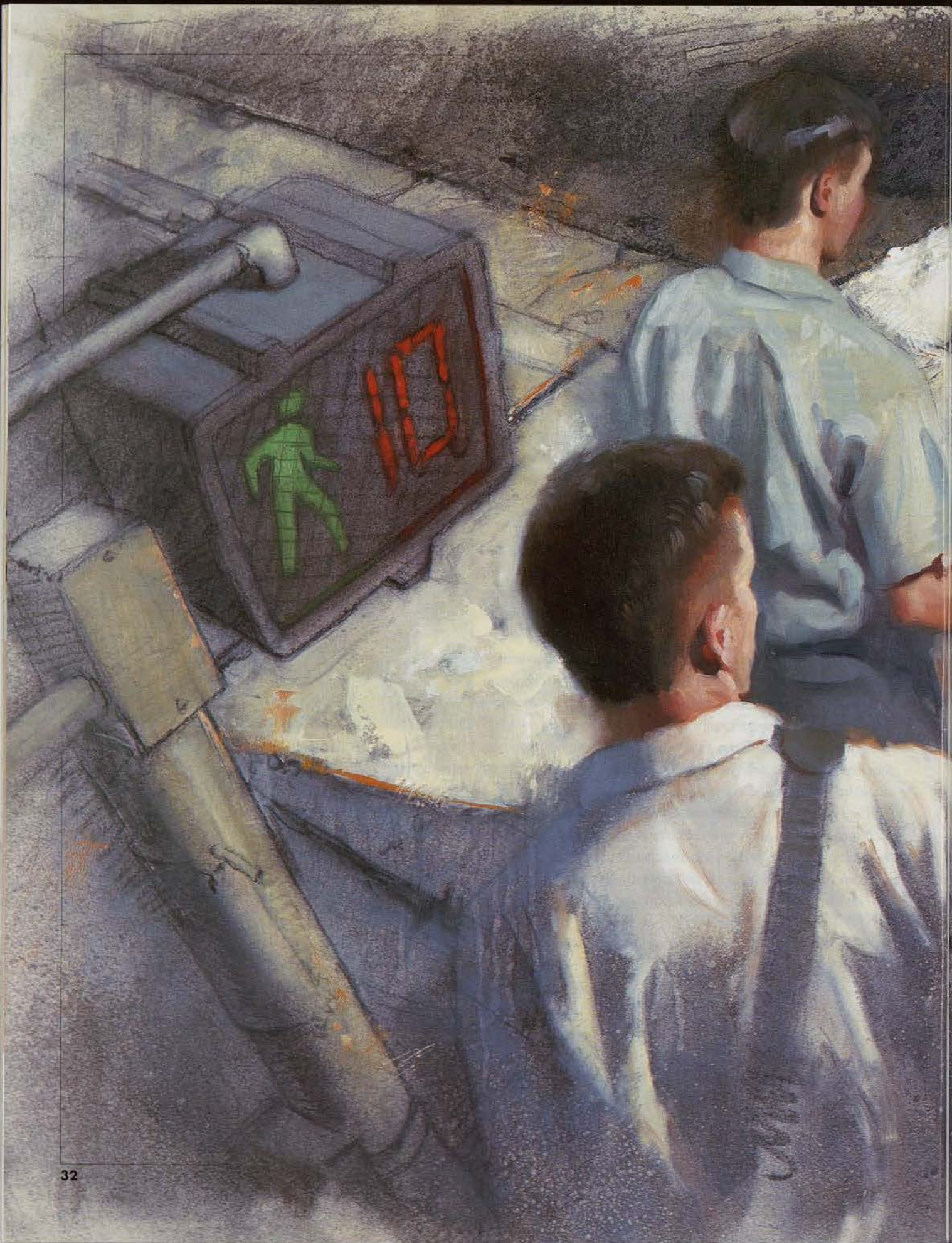
Het ultieme doel van leren is dat wij betere ouders en dienstknechten in het koninkrijk worden. Op de lange duur zijn het de groei, de kennis en de wijsheid die we verkrijgen die onze ziel verruimen en ons voorbereiden op de eeuwigheid, en niet de cijfers die we voor onze scripties krijgen. Het zijn de zaken van de Geest die

eeuwig zijn. En onze familierelaties, bezegeld door de macht van het priesterschap, zijn de ultieme vruchten van de Geest. Leren is een gave van God; het is een hoeksteen van onze godsdienst die we gebruiken om anderen tot zegen te zijn. ■

NOTEN

1. J. Reuben Clark jr., 'Charge to President Howard S. McDonald', *Improvement Era*, januari 1946, p. 15.
2. Brigham Young, 'Remarks by President Brigham Young', *Deseret News*, 14 maart 1860, p. 11.
3. Richard Foreman, aangehaald door Nicholas Carr in 'Is Google Making Us Stupid?' *Atlantic Monthly*, juli/augustus 2008, p. 63.
4. Spencer W. Kimball, *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball*, (leergang Melchizedekse priesterschap en Zustershulpvereniging, 2006), p. 244.
5. Het grootste deel van deze alinea en diverse andere alinea's verderop in het artikel zijn ontleend aan Kristen M. Oaks, *A Single Voice* (2008).
6. Henry B. Eyring, 'Education for Real Life', *Ensign*, oktober 2002, pp. 18-19.
7. Cecil O. Samuelson jr., 'What Will Be Relevant', ongepubliceerde toespraak.
8. Zie Thomas S. Monson, 'Drie doelen tot leidraad', *Liahona*, november 2007, p. 120.
9. Brief van Jay E. Jensen aan Dallin H. Oaks, gedateerd 23 april 2008.

De extra mijl gaan

PAUL VANDENBERGHE

Kerkelijke tijdschriften

Toen Stein Arthur Andersen ongeveer vijftien jaar was, was hij niet actief in de kerk. En zijn familie ook niet. Ze waren enkele malen verhuisd binnen Noorwegen. En nu woonden ze in Stavanger. Dat is de op-drie-na-grootste stad in het land, gelegen aan de zuidwestkust. Stein

was een paar keer in Stavanger naar de kerk geweest en had kennis gemaakt met enkele plaatselijke jongeren van de kerk.

Eén jongeman maakte vooral grote indruk op Stein — Tor Lasse Bjerga.

Bij een van die onregelmatige bezoeken aan de kerk maakte Stein kennis met Tor Lasse. 'Hij was enkele jaren ouder dan ik en hij maakte grote indruk op me', aldus Stein. 'Ik voelde een fijne geest als ik in zijn buurt was, en ik vond hem best cool.' Als Stein niet zo onder de indruk van Tor Lasse was geweest, was hij misschien niet zo bereid

geweest om naar hem te luisteren toen hij Stein thuis bezocht met een bijzondere uitnodiging.

Die uitnodiging kwam halverwege de jaren zeventig, toen het seminarieprogramma werd geïntroduceerd in Noorwegen. Tor Lasse was namelijk de eerste seminarieleerkracht die daar werd geroepen. Daar hij toen nog maar achttien jaar was, was Tor Lasse wel wat zenuwachtig toen hij deze grote verantwoordelijkheid op zich nam. 'Ik bad nogal veel', herinnert hij zich. Maar wat hij zeker wist, was dat hij de minderactieve jongeren in de omgeving wilde bereiken. Tor Lasse zegt: 'Ik had

meteen het gevoel dat ik eens bij Stein Arthur langs moest gaan.'

'Ik was waarschijnlijk een van de namen op een lijst', zegt Stein. Maar voor Tor Lasse was Stein veel meer dan alleen een naam op een lijst. Tor Lasse herinnert zich dat hij onder de indruk was van Steins intelligentie en zijn rustige, vastbesloten karakter. Dus besloot Tor Lasse om Stein persoonlijk te bezoeken en hem te vragen deel te nemen aan het nieuwe seminarieprogramma.

Tor Lasse belde op en vroeg aan Steins ouders of hij thuis zou zijn voor het bezoek. Om Stein thuis te bezoeken moest Tor Lasse 35 minuten met de bus reizen om bij een veerboot te komen. Vervolgens reisde hij 45 minuten met de veerboot. En daarna moest hij nog een half uur lopen. 'Ik denk daar telkens weer aan', zegt Stein.

'Tor Lasse ging echt de extra mijl.'

Beide mannen herinneren zich nog goed de geest die zij voelden tijdens dat bezoek, nu bijna 35 jaar geleden. Terwijl ze samen in de eetkamer zaten te praten, moest Stein denken aan al zijn bezigheden. 'Ik was erg druk met voetbal, scouting en trompet spelen, en ik deed nog allerlei andere dingen. Ik had het erg druk.'

'Tor Lasse zat te praten over het seminarieprogramma, wendde zich tot mij en zei: "Stein Arthur, schrijf jij je in voor het seminarieprogramma en kom je samen met ons de Schriften bestuderen?" Ik zat bij de schoorsteenmantel en zei ja. Als ik logisch had nagedacht, had ik nee moeten zeggen omdat ik er geen tijd voor had. Maar ik zei ja. En daarmee is het allemaal begonnen.'

*Soms levert een
beetje extra
moeite grote
resultaten op*

Dat 'allemaal' omvatte elke ochtend vroeg opstaan om de Schriften te bestuderen en in zijn eentje de seminariellessen thuis doornemen. En het groepje van vier of vijf leerlingen kwam wekelijks bij elkaar. 'Geleidelijk aan begon ik op die vroege ochtenden dat ik opstond om te lezen de Geest te voelen', zegt Stein. 'Na een tijdje had ik het gevoel dat de dag niet hetzelfde zou zijn als ik 's ochtends niet studeerde. En zonder het te weten, begon ik een getuigenis te krijgen.'

Stein legt uit dat hij 'na een tijdje begreep wat die gevoelens eigenlijk waren. Ik voelde me goed als ik aan het leren was, en ik voelde de Geest. Ik voelde dat het juist was. En ik wist dat het iets was waarop ik mijn leven wilde baseren.'

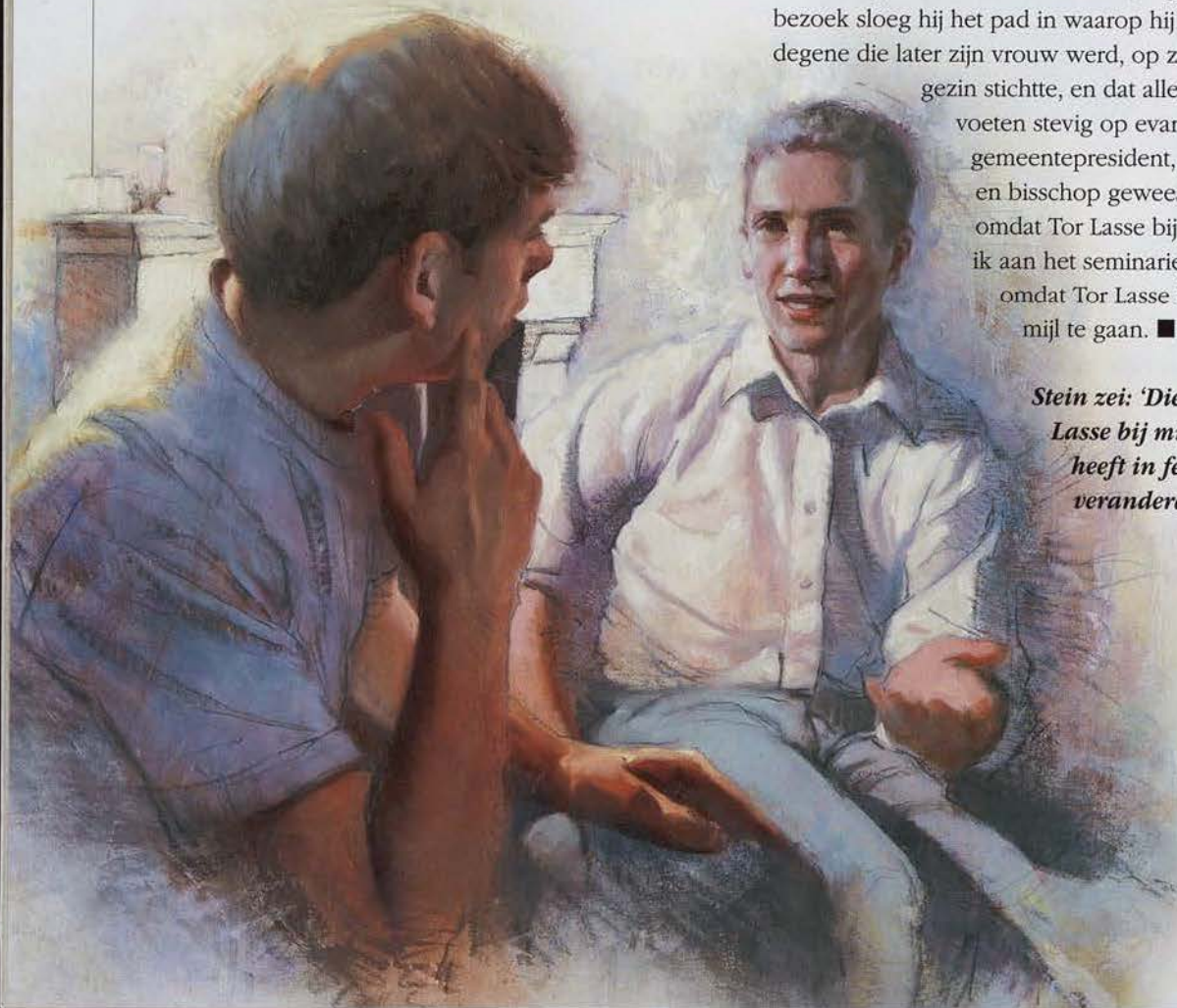
Maar waarom zei Stein ja terwijl hij vond dat hij het zo druk had? 'Ik denk dat de Heilige Geest invloed op me had', zegt hij. 'Ik moet er op de een of andere manier op voorbereid zijn. Dus toen Tor Lasse vol geloof langskwam, ging hij de extra mijl, en was ik bereid om zijn uitnodiging aan te nemen. Zo gaat de Heer te werk.'

Ongeveer een jaar later besloot Tor Lasse op zending te gaan. Hij werd geroepen om in Noorwegen werkzaam te zijn. Tijdens Tors zending bleef Stein zijn getuigenis van het evangelie uitbreiden. 'Toen Tor terugkwam van zijn zending, begon ik zelf ook aan een zending te denken', zegt Stein. 'Ik kwam tot de conclusie dat ik op zending moest omdat ik de Heer wilde dienen. En ik dacht dat ik het de rest van mijn leven zou betreuren als ik niet ging.'

Stein herinnert zich dat hij na een gesprek met zijn priesterschapsleiders over een zending het gevoel had dat zijn voeten nauwelijks de grond raakten toen hij naar huis liep. Voordat hij op zending ging (die hij ook in Noorwegen vervulde), ontmoette Stein zijn toekomstige vrouw, Hilde, op een jeugdconferentie in Oslo. Ze corresponderden tijdens zijn zending en toen hij terugkwam, traden ze in het huwelijk. Ze hebben nu vier kinderen: twee zoons, die allebei in de tempel getrouwd zijn, en twee jongere dochters, die nog thuis wonen en naar het seminarie gaan.

'Die avond dat Tor Lasse bij mij thuis kwam, heeft in feite mijn hele leven veranderd', zegt Stein. Door dat bezoek sloeg hij het pad in waarop hij kennismakte met degene die later zijn vrouw werd, op zending ging en een gezin stichtte, en dat allemaal met beide voeten stevig op evangeliegrond. 'Ik ben gemeentepresident, districtsresident en bisschop geweest — en allemaal omdat Tor Lasse bij mij thuis kwam en ik aan het seminarie begon.' Dat alles omdat Tor Lasse bereid was de extra mijl te gaan. ■

Stein zei: 'Die avond dat Tor Lasse bij mij thuis kwam, heeft in feite mijn hele leven veranderd.'

Ida Andersen (rechts) met haar zus, Ane, en haar ouders, Hilde en Stein.

IK STAK MIJN HAND OP

Wat zou je doen als je leerkracht op school de klas dingen over de kerk leerde die niet waar waren? Stein Andersens jongste dochter, Ida, bevond zich in die situatie. Ida's lerares had al enkele keren gezegd dat mormonen polygamie bedreven. Omdat Ida toen niet wist wat ze moest zeggen, zei ze maar niets. Maar toen haar lerares weer verkeerde dingen over de kerk zei, wist Ida dat ze er iets van moest zeggen.

'Ik stak mijn hand op en zei haar dat wat ze zei niet klopte', zegt Ida. 'Ik zei dat ik lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen was.' Mijn lerares hield vol dat er in Utah mormonen waren met meer dan één vrouw. Ik

legde uit dat de groeperingen in de V.S. die aan polygamie deden geen lid van onze kerk waren.

'De volgende dag hield de lerares me staande in de gang en zei dat ze erg onder de indruk was van wat ik had gezegd. Ze bood haar excuses aan omdat ze verkeerde dingen over de kerk had gezegd. Ze zei dat ze echt niet veel van de kerk wist, dat ze er graag meer over wilde weten en dat ze dacht dat er veel leerlingen in mijn klas waren die ook wel meer te weten wilden komen. En toen vroeg ze me om een presentatie over de kerk voor de klas te houden.

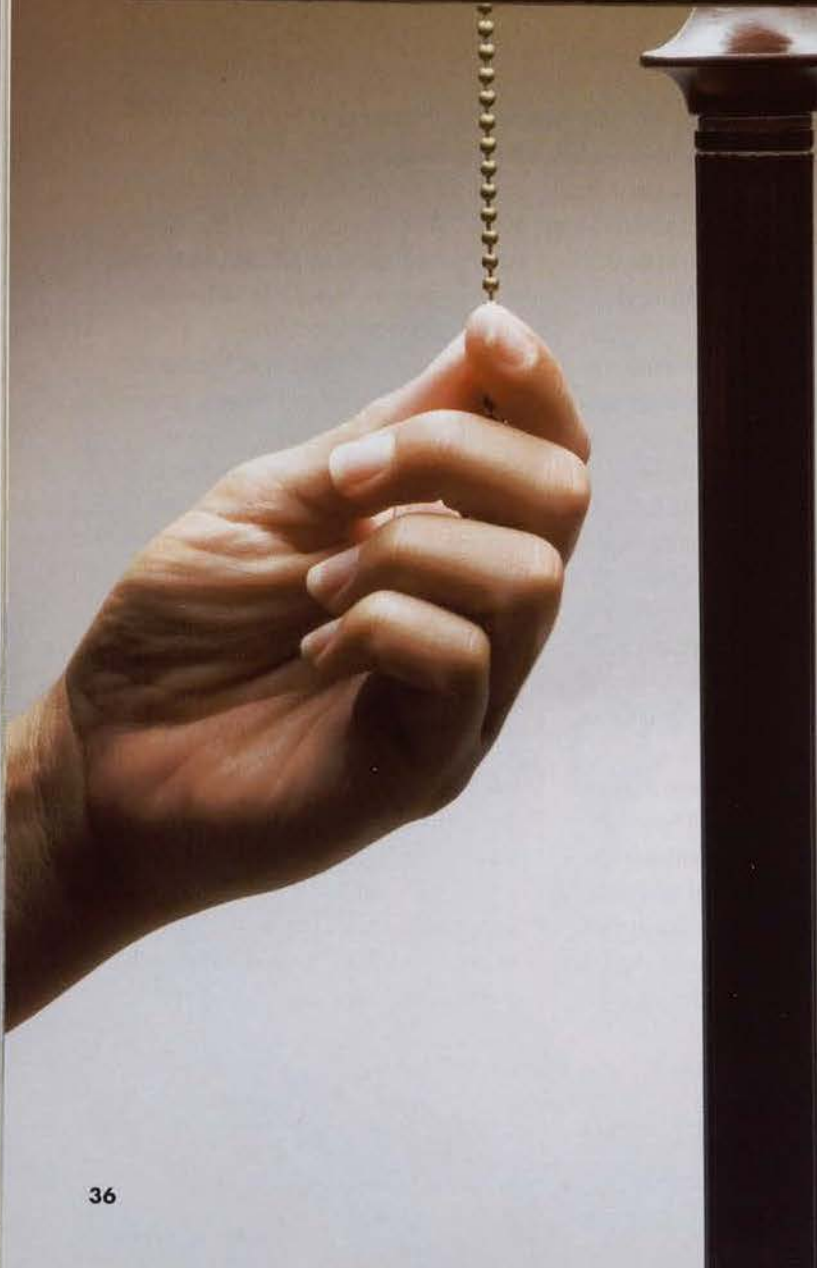
'Vier dagen later hield ik een presentatie voor mijn klas. Ik was erg zenuwachtig. Ik had op school nog nooit over de kerk gesproken, behalve met mijn beste vriendinnen. De meeste mensen in mijn klas wisten wel dat ik lid van de kerk was, maar dat was ook alles wat ze wisten. Ik

had veel nagedacht en gebeden over wat ik moest zeggen. Ik had mijn vader zelfs om een zegen gevraagd.

'Mijn lerares kondigde in de klas aan dat ik iets te vertellen had over de kerk. Toen ik opstond, was iedereen stil. Ik begon, en zag dat al mijn klasgenoten notities maakten. Ik sprak ongeveer een half uur. Ik vertelde over de kerk in deze tijd, over de herstelling, het heilsplan, de zendelingen en de normen van de kerk. En toen stelden mijn klasgenoten een heleboel vragen. Voor die tijd was ik altijd zenuwachtig als mensen me vragen stelden over de kerk omdat ik niet altijd wist of ik de goede antwoorden wel had. Maar deze keer was ik niet zenuwachtig en vond ik het niet moeilijk om de vragen te beantwoorden.

'Mijn klasgenoten waren erg verbaasd. Ze zeiden allemaal dat ze trots op me waren dat ik was opgekomen voor wat ik geloofde.'

Niet tot in de kleine

Toen ik op het punt stond om af te studeren, ontdekte ik dat de evangeliebeginselen mij niet alleen in geestelijk opzicht, maar ook in werelds opzicht tot zegen waren.

CINTHYA VERÓNICA SALAZAR MÁRQUEZ

Zelfs toen ik nog een jongevrouw was, hadden de meeste van mijn kerkroepingen te maken met het onderwijzen van jeugdwerkkinderen, en dit had invloed op mijn beslissing om een opleiding voor het basisonderwijs te volgen. Maar het kiezen van een hoofdonderwerp voor mijn studie was niet de enige manier waarop de kerk mijn opleiding beïnvloedde. Dat werd duidelijk toen ik me voorbereidde om af te studeren.

Het laatste project dat ik moest inleveren, was een afstudeerscriptie die ik in een mondeling examen moest verdedigen tegenover drie juryleden. Dat waren leerkrachten die mij les hadden gegeven.

Toen ik mijn scriptie zorgvuldig had afgewerkt, bracht ik een deel van de avond voor het mondeling examen met de familie van mijn vriend door. Toen ik opstond om naar huis te gaan, zei zijn moeder dat ze hoopte dat alles goed zou gaan, en haalde deze tekst aan: 'Indien gij voorbereid zijt, zult gij niet vrezen' (Leer en Verbonden 38:30).

De volgende dag brak aan. Er gingen allerlei gedachten door mijn hoofd. Ik herinnerde me hoe ik de stad waar ik was opgegroeid had verlaten om

e uurtjes doorgewerkt

mijn opleiding voort te zetten; ik herinnerde me alle opofferingen die mijn familieleden zich getroost hadden om het te betalen. Ik mocht hen niet teleurstellen. Mijn laatste examen moest een succes zijn.

Mijn klasgenoten wachtten ook op hun examen. We maakten ons allemaal zorgen over de vragen die de juryleden konden stellen, maar ik voelde me veilig, want ik had om hulp gebeden en ik wist dat God op de hoogte was van de moeite die ik had gedaan om de informatie voor mijn scriptie op te zoeken, te organiseren en de tekst te schrijven.

Ik was aan de beurt. Nadat ik mijn scriptie aan de jury had uitgelegd, begon ik vragen te beantwoorden. Een van de juryleden stelde enkele vragen over het onderwerp dat ik had behandeld, en vroeg toen: 'Hoeveel werk heb je in deze scriptie gestoken?'

'Veel werk', antwoordde ik. 'Ik heb alles op alles gezet, want ik wilde het vernieuwend maken.'

'Tot in de kleine uurtjes doorgewerkt?'

'Nee, ik blijf meestal niet laat op voor mijn schoolwerk', zei ik. 'Ik deel mijn tijd zo in dat ik mijn werk op tijd af heb.'

Van de gezichten van de juryleden was verbazing af te lezen. Hetzelfde jurylid zei: 'Ik vind het vreemd dat je toegeeft dat je er niet lang voor bent opgebleven. We weten dat je klasgenoten heel wat avonden lang door hebben gewerkt.'

Een van de andere juryleden zei: 'Laat ik u wat vertellen over deze studente. Ze heeft overal tijd voor. Ik zeg dat omdat ik haar ken. Ze heeft tijd voor haar studie, haar vrienden, haar familie en ze gaat zelfs naar de kerk.'

'Echt waar?' Nu was het andere jurylid echt verbaasd. 'Naar welke kerk ga je?'

'Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.'

'O ja, ik weet welke kerk dat is', zei er een.

'En we leren dat we op tijd naar bed moeten gaan zodat we de volgende dag met nieuwe energie op kunnen staan.'

Ik was kalm en voelde me veilig toen ik over het evangelie praatte, hoewel het me verbaasde dat ik tijdens een examen voor een beroepsopleiding vragen kreeg over godsdienst.

'Je scriptie is met veel passie geschreven. Zij is uitstekend. Ik neem aan dat dit ook komt door de gewoontes die je in je kerk hebt aangeleerd.'

'Jazeker', zei ik. 'Ik heb in de kerk geleerd hoe ik kinderen moet onderwijzen en het heeft me erg geholpen bij de studie.'

'Je voelt je in het onderwijs duidelijk als een vis in het water', zei een van de juryleden. 'We hopen dat je naar je kerk blijft gaan, want je hebt veel te danken aan de waarden die je daar hebt geleerd.'

Al gauw werd ik geëxcuseerd zodat de juryleden tot een beslissing konden komen. Twee minuten later riepen ze me weer binnen.

'We vonden het niet moeilijk om tot overeenstemming te komen. Gezien je voorbeeldige gedrag, je uitstekende cijfers, en de scriptie die je vandaag verdedigd hebt, is ons oordeel unaniem dat je geslaagd bent, met een eervolle vermelding. Gefeliciteerd!'

Toen ik het aan mijn familie vertelde, huilden ze van vreugde.

Ik getuig dat toen onze hemelse Vader ons gebod: 'gaat vroeg naar bed, opdat u niet vermoeid zult zijn; staat vroeg op, opdat uw lichaam en uw geest versterkt zullen worden' (LV 88:124), Hij dat deed om ons te zegenen. Ik ben Hem dankbaar dat het evangelie ons geluk kan brengen in alle aspecten van ons leven. ■

Het licht van de hoop ontsteken

Voor duizenden heiligen der laatste dagen in Brazilië is het permanente studiefonds een zegening die hun leven heeft veranderd.

MICHAEL R. MORRIS
Kerkelijke tijdschriften

Toen Dilson Maciel de Castro jr. uit São Paulo zijn baan kwijtraakte, verhuisde hij met zijn vrouw naar Recife, een grote havenstad in het noordoosten van Brazilië, waar ze bij zijn ouders gingen wonen. Ondanks zijn ervaring in de telecombranche, kon Dilson in Recife alleen maar een serie afwisselende baantjes vinden.

'Het was een erg moeilijke tijd voor ons', herinnert Dilson zich. En het werd van kwaad tot erger toen het paar al hun bezittingen verloor tijdens een overstroming.

Toen ze dat dieptepunt hadden bereikt, had Dilson, die een zending had vervuld in het zendingsgebied São Paulo-Zuid, een gesprek met ouderling Gutenberg Amorim, gebiedszeventiger en hoofd van het instituut, over zijn opleidings- en carrièremogelijkheden. Bij het bespreken van zijn interesses, kreeg Dilson de geestelijke ingeving om medicijnen te gaan studeren. Dankzij het toen pas door de kerk opgerichte permanente studiefonds veranderde Dilson door die ingeving van beroep na een opleiding van anderhalf jaar in de verpleging.

'Zonder het fonds zou het onmogelijk zijn geweest om de opleiding te volgen die ik nodig had', aldus Dilson, die nu in een openbaar ziekenhuis in Recife werkt. En zijn vrouw, Aleksandra, zou niet in staat zijn geweest om een lening te krijgen voor haar opleiding tot lerares.

'Zes jaar geleden waren we werkloos', zegt Dilson. 'Het permanent studiefonds was de sleutel tot alles wat we sindsdien hebben bereikt. Het heeft ons leven veranderd.'

Antwoord van de Heer

Kerkleden in Brazilië kunnen alleen maar superlatieven gebruiken als ze het permanent studiefonds beschrijven: *miraculoso, inspirado, maravilhoso*. Dat komt doordat het fonds alles bereikt wat president Gordon B. Hinckley (1910–2008) voorspelde: 'Het zal allen tot zegen zijn die ermee in aanraking komen — de jonge mannen en vrouwen, hun toekomstige gezinnen, en kerk wordt gezegend met sterke plaatselijke leiders.' Bovendien zal het 'duizenden uit het moeras van de armoede trek[ken] en in het zonlicht van kennis en welvaart zet[ten].'¹

Toen president Hinckley het programma aankondigde, worstelden kerkleiders zoals Paulo R. Grahl, gebiedshoofd seminarie en instituut in Brazilië, met zorgen om scholing en werkgelegenheid voor Braziliaanse heiligen der laatste dagen — met name voor de jonge teruggekeerde zendelingen.

'Maar we hadden er geen oplossing voor totdat de Heer aan president Hinckley openbaarde dat we dit geweldige fonds moesten oprichten', aldus broeder Grahl. 'Vóór die tijd keerden veel van onze jonge mensen terug van zending zonder in staat te zijn een opleiding te volgen en een goed beroep te kiezen. Nu weten ze dat er bij terugkeer het fonds is als ze dat nodig hebben. Het is een grote zegen voor de jongeren. Het geeft hoop.'

Momenteel hebben ongeveer tienduizend heiligen der laatste dagen in Brazilië een lening van het permanente studiefonds om een opleiding en vervolgens een kans op een baan te krijgen. Brazilië heeft een sterke economie en

Met hulp van het permanent studiefonds koos Dilson Maciel de Castro jr. na een geestelijke ingeving een nieuw beroep en werd verpleger in Recife (Brazilië). Onder: Uitzicht op Recife vanuit de koloniale stad Olinda.

Van boven naar beneden: Winkelhuizen in Largo da Ordem, het historische centrum van Curitiba. Het permanent studiefonds gaf de aanzet tot de opleiding en loopbaanontwikkeling van Ricardo Aurélio da Silva Fiusa; Mauricio A. Araújo leidt een zakelijke vergadering met mede-kerkleden Renato A. Romero (links) en João B. Moreira (middelen); en Silvia O. H. Parra, hier met Adan Tallmann, gebiedssecretaris seminarie en instituut.

er zijn veel mogelijkheden voor mensen met een opleiding — vooral als ze niet alleen geschoold zijn, maar bovendien de eigenschappen hebben die jonge mensen in het zendingsveld ontwikkelen.

Deuren opendoen

Ouderling Pedro Penha, gebiedszeventiger en hoofd van het instituut in Recife-Noord, zegt dat teruggekeerde zendingen de kwalificaties hebben die werkgevers willen. 'Vanwege hun ervaring, studiegewoonten, voorkomen en nette gedrag gaan er al gauw deuren voor hen open met werkgelegenheidskansen', zegt hij. 'Ze maken snel vooruitgang en hun gedrag trekt mensen tot de kerk aan.'

Toen Ricardo Aurélio da Silva Fiusa in 2002, na zijn zending in het zendingsgebied São Paulo-Noord, terugkwam, nam hij een lening van het permanent studiefonds om zijn vierjarige studie bedrijfsmanagement te betalen.

'Het fonds heeft me geholpen om volwassen te worden, me voor te bereiden op een baan en een huwelijk, en de kerk beter te dienen', aldus Ricardo. Net als zo veel ontvangers van een lening van het fonds werd hem zelfs al een baan aangeboden voordat hij zijn diploma had gehaald. 'Het fonds is mij tot zegen geweest. Ik ben dankbaar dat ik mijn lening met maandelijkse overschrijvingen kan afbetalen zodat andere mensen ook gebruik kunnen maken van het fonds.'

Ricardo had op zending geleerd om met mensen te praten, hard te studeren, en te gehoorzamen — eigenschappen waardoor hij een goede student en werknemer werd.

'Veel van mijn leerkrachten zeiden dat er iets bijzonders met me was dat ze niet konden verklaren', zegt Ricardo, die in de logistiek werkzaam is voor een bedrijf in Port Suape, ten zuiden van Recife. 'Ik vertelde ze dat dit door mijn godsdienstige principes kwam.' Dat antwoord heeft Ricardo kansen geboden om met zijn docenten en anderen over de kerk te praten.

Mauricio A. Araújo, een van de eerste voormalige zendingen uit Brazilië die baat hadden bij het studiefonds, voegt daar aan toe: 'Met de ontwikkeling van mijn carrière krijg ik steeds meer kansen om mensen door mijn voorbeeld te beïnvloeden. Soms zeggen mensen tegen me: 'Zeg, jij bent anders. Je bent je vrouw trouw. Je doet wat je zegt.' Als we gebruik maken van het permanente studiefonds en we ons deel doen, ontvangen we zelf zegeningen en zijn we bovendien anderen tot zegen.'

HOE HET PERMANENTE STUDIEFONDS MENSEN TOT ZEGEN IS

Mauricio, die eind twintigste eeuw werkzaam was in het zendingsgebied Rio de Janeiro, heeft al meerdere keren promotie gekregen sinds hij een door het studiefonds bekostigde opleiding klantenrelatiesmanagement gevolgd heeft — hij is begonnen als verkoper, daarna manager geworden en vervolgens mededirecteur van een internationaal bedrijf dat trainingen in tijdmanagement verzorgt.

'Het permanente studiefonds is door God geïnspireerd', zegt hij. 'Het fonds bood mij wat ik nodig had om mijn opleiding af te maken en vooruitgang te maken in mijn loopbaan.'

Een goede investering

Hoewel Gabriel Salomão Neto geen heilige der laatste dagen is, voelt hij zich toch gezegend door het permanente studiefonds. 'Het is echt geweldig wat uw kerk doet', zegt hij namens vele werkgevers in Brazilië.

De heer Neto, manager en mede-eigenaar van een groot verkoopautomatenbedrijf in São Paulo heeft reden om dankbaar te zijn. Hij was zo onder de indruk van de kwalificaties van kerklid Silvia O. H. Parra, die een diploma in bedrijfsadministratie had gehaald, dat hij haar in dienst nam als zijn directiesecretaresse.

'We vinden het geweldig hoe ze haar werk doet. Ze werkt hard en is efficiënt. Wij geloven in haar en vertrouwen haar,' aldus de heer Neto. 'De investering die uw kerk in haar heeft gedaan, heeft u, haar en ons het nodige opgeleverd.'

Silvia is dankbaar voor het permanente studiefonds en haar lidmaatschap in de kerk. Ze geeft in haar wijk in São Paulo Engelse les aan leden en niet-leden. 'Ik heb ontvangen, en wil nu geven', zegt ze.

Uit Silvia's succes blijkt wel dat in Brazilië niet alleen jonge mannen gebruik maken van het permanente studiefonds. Om economische redenen moeten ook veel vrouwen van de kerk in Brazilië een baan zoeken.

In samenwerking met loopbaancentra van de kerk en de instituten voor godsdienst-onderwijs helpt het permanent studiefonds in ongeveer vijftig landen voormalige zendelingen en andere jonge heiligen der laatste dagen aan technische en beroeps-cursussen en hoger onderwijs. Gebruikers van het fonds schrijven zich eerst in voor het instituut en voor loopbaanworkshops en cursussen voor beginnende zelfstandige ondernemers die de loopbaancentra verzorgen. Leden en niet-leden leren in workshops hun talenten en vaardigheden ontdekken en nieuwe manieren bedenken om zich te scholen en werk te vinden. Na de training of de opleiding betalen de gebruikers hun lening terug met bescheiden maandelijkse afbetalingen.

Bijdragen aan het permanente studiefonds kunt u via uw wijk of gemeente doen, met gebruikmaking van het specificatiebladje.

'De meeste vrouwen in Brazilië werken niet omdat ze een nieuwe auto of dure kleren willen, maar omdat het noodzakelijk is', aldus Lorival Viana de Aguirra, manager van het loopbaancentrum van de kerk in Curitiba, in het zuiden van Brazilië. 'Ze willen dat hun gezin beter te eten krijgt en dat hun kinderen genoeg kleding en scholing krijgen.'

Een groter gevoel van geluk en een sterker getuigenis

Keite de Lima A. Ahmed en Viviana Torres Noguera hadden moeite om de touwtjes aan elkaar te knopen, ook al werkten hun echtgenoten hard voor hun gezin. Voor beiden was het permanente studiefonds een grote zegen.

Minderactieve leden uit Keite's familie twijfelden of het een goed idee was dat ze zich opgaf voor een anderhalf jaar durende opleiding tot beveiligingstechnicus. Maar ze

behaalde uitstekende resultaten bij haar studie en kreeg in 2007 een voltijd baan aangeboden in haar vak.

'Het fonds heeft meer gedaan dan mij alleen maar helpen met scholing en werk; het heeft me ook zelfachting gegeven en vertrouwen in mijn capaciteiten', zegt Keite, een van de eerste vrouwen die door een bedrijf in São José dos Pinhais, in de buurt van Curitiba, in dienst is genomen om inspecties te doen, training te verzorgen en andere werkzaamheden te verrichten op het gebied van beveiliging. 'Dit geïnspireerde programma heeft ons gezin een groter gevoel van geluk en een sterker getuigenis gegeven', zegt ze.

Keite's ouders, broers en zussen waren onder de indruk van haar prestaties en vastberadenheid, en met de zegeningen van het permanente studiefonds voor haar gezin, en zijn weer actief in de kerk. 'Ze zijn er aan herinnerd dat de kerk mensen opbouwt en ze op veel manieren helpt om te groeien — niet alleen in geestelijk opzicht, maar ook in alle opzichten die belangrijk zijn voor een bevredigend leven', zegt ze.

Boven: Keite de Lima A. Ahmed bespreekt beveiligingskwesties met Lorival Viana de Aguirra, manager van het carrièrecentrum van de kerk in Curitiba. Onder: Viviana Torres Noguera werkt thuis in Manaus. Inzet: Viviana met haar man, Rafael, en hun kinderen.

Viviana en haar man, Rafael, verhuisden in 2002 van Colombia naar Manaus, een belangrijke industriestad in het noorden van Brazilië, op zoek naar werk. 'Door gebed, gezinsraden, adviezen van priesterschapsleiders en loopbaanworkshops kwamen we erachter wat onze Vader in de hemel voor ons wilde, en konden we op het juiste moment de juiste beslissingen nemen', zegt Viviana, die de ingeving kreeg om een lening van het studiefonds te gebruiken voor een studie internationale bedrijfsvoering.

In 2007 werd Viviana toezichthouder voor de import van producten voor een supermarkt in Manaus. Haar gezin had het extra inkomen nodig, maar ze moest vanwege haar zwangerschap ontslag nemen. Enkele maanden na de geboorte van het kind — het vierde kind van het echtpaar — werd Viviana een baan aangeboden als directeur

internationale zaken bij een ander bedrijf. Inmiddels had ze Portugees geleerd, en haar moedertaal Spaans maakte haar onmisbaar in het zakendoen met de Spaanstalige buurlanden van Brazilië.

'Toen ik die baan aangeboden kreeg, zei ik: "Ik heb vier kinderen. Ik kan niet van acht tot zes werken"', zegt Viviana. 'Mijn baas zei dat hij veel vertrouwen had in mijn capaciteiten en voegde daar aan toe: "Ik heb iemand nodig op wie ik kan vertrouwen. Werk maar thuis." Dat verbaasde me.'

Met behulp van het internet en een computer werkt Viviana thuis terwijl haar oudere kinderen naar school gaan en haar baby ligt te slapen. Ze gaat maar af en toe naar kantoor.

Rafael schrijft de zegeningen van het gezin toe aan meer dan toeval: 'De zegeningen die we hebben ontvangen komen door een serie beslissingen die we na gebed hebben genomen en daden die mogelijk zijn gemaakt door de hulpmiddelen die de kerk heeft verschaft.'

Het licht van hoop

Gilmar Dias da Silva, directeur van het studiefonds voor Brazilië, zegt dat sommige Braziliaanse heiligen der laatste dagen na hun opleiding moeite hebben om een baan te vinden, maar dat 'de meeste studiefondsgebruikers goede vooruitgang maken in hun loopbaan en hun leven aan het verbeteren zijn. Het fonds is hier een succes.'

Dat succes heeft, met de woorden van president Thomas S. Monson, 'het licht van de hoop ontstoken bij wie meenden tot middelmatigheid te zijn gedoemd, maar nu kans hebben op een betere toekomst.'² ■

NOTEN

1. Gordon B. Hinckley, 'The Perpetual Education Fund', *Ensign*, mei 2001, p. 52; 'De noodzaak van meer vriendelijkheid', *Liahona*, mei 2006, p. 61.
2. Thomas S. Monson, 'Zij markeerden het pad dat wij moeten volgen', *Liahona*, oktober 2007, p. 6.

De kerk in Hongarije

In 1887 kwam de Hongaarse Mischa Markow tot bekering in de buurt van Constantinopel (Istanbul), in Turkije. In 1899 vervulde hij een zending in zijn vaderland, maar hij werd vanwege zijn prediking opgepakt en verban-
nen. Hij probeerde in buurlanden het evangelie te verkondigen, maar toen hij daar ook moeilijkheden kreeg, predikten ouderling Markow en zijn collega verder in Temesvár, in Hongarij, totdat de overheid hen dwong om te vertrekken. De dag voordat ze weggingen, doopten en bevestigden ze twaalf mensen en stelden ze leiders aan over een gemeente van 31 leden.

Vóór de Eerste Wereldoorlog werden er in Hongarije 106 mensen lid van de kerk. Maar daarna maakten politieke beperkingen het zendingswerk onmogelijk tot de jaren tachtig.

In juni 1988 erkende Hongarije de kerk officieel. Een jaar later wijdde president Thomas S. Monson het eerste Hongaars kerkgebouw in. In juni 1990 werd het zendingsgebied Boedapest (Hongarije) gesticht.

Hier volgen nog wat feiten over de huidige kerk in Hongarije:

Lidmaatschap	4,253
Zendingen	1
Wijken en gemeenten	19
Centra voor familiegeschiedenis	5

Informatie uit de nieuwsafdeling op www.lds.org.

WIST JE?

Van redden in Bondi tot redden in Baguio

Blake McKeown, ook wel bekend als de jongste strandwacht in de Australische tv-serie *Bondi Rescue*, heeft vorig jaar mei zijn post op het strand verlaten om een ander soort reddingsactie uit te voeren. Hij heeft een zendingsoproep aanvaard om naar Baguio, in de Filipijnen, te gaan. Hij vertelde het nieuws en wat hij daarvan vond aan zijn collega's en het publiek van de serie.

'Toen ik erachter kwam dat ik naar de Filipijnen ging, was ik opgetogen', zei hij. 'Ja, ik zal het strand missen, maar op zending gaan is belangrijk voor me. Het is iets waar ik al mijn hele leven naartoe heb gewerkt.'

Blake zegt: 'Ik had de afgelopen twee jaar niets liever gedaan dan op het strand werken — het is de

Blake McKeown uit de tv-serie *Bondi Rescue* heeft een zendingsoproep naar de Filipijnen aanvaard.

beste baan in de wereld — maar de komende twee jaar is er niets beters dat ik wil doen dan een zending vervullen. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is geen kerk waarvan je alleen maar kunt zeggen dat je erbij hoort, het is een godsdienst die je na moet leven. Het is mijn leven. Ik zou een heel andere persoon zijn als ik de kerk niet had.'

Statistieken

58,809

Aantal tonnen voedsel dat de kerk wereldwijd heeft uitgedeeld van 1985–2007.

Richtlijnen voor je leven

'De belangrijkste
wegwijzers voor jouw
leven staan in het
boekje Voor de kracht
van de jeugd.'

Dieter F. Uchtdorf, tweede raadgever in het Eerste Presidium, 'Het einde vanaf het begin kennen', *Liahona*, mei 2006, p. 44.

Mijn lievelingstekst

'Want mijn ziel schept genoeg in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is Mij een gebed, en het zal verhoord worden met een zegen op hun hoofd' (LV 25:12).

Uit deze tekst leren we dat muziek belangrijk is voor onze hemelse Vader. Het is fijn dat muziek zo mooi kan zijn en dat het een rol kan spelen in het evangelie.

Laura S. (16), Miskolc (Hongarije)

Zingen en verhalen vertellen

Stephen T. Case

Toen mijn vrouw, Sandra, en ik op zending waren geroepen in het zendingsgebied Durban (Zuid-Afrika), gingen we op zoek naar een dienstbetoonproject in de gemeenschap. Ik was meer dan twintig jaar lang lid geweest van het Mormoons Tabernakelkoor. En mijn vrouw, een bibliothecaresse, had het verhalenuurkje op een basisschool verzorgd. Toen onze zendingspresident besloot om met zendingswerk te beginnen in een nabijgelegen woonoord voor Zoeloes, wisten we dat dit onze kans was.

We gingen erheen en ontdekten dat de scholen geen eigen bibliotheek hadden, er was alleen

een kleine bibliotheek in de stad. De jonge zendelingen stelden ons voor aan de directrice van de bibliotheek. We legden haar uit dat we een wekelijks verhalenuurkje wilden houden. Ze was skeptisch, maar na enige overweging stemde ze ermee in om het bekend te maken, dan konden we het proberen.

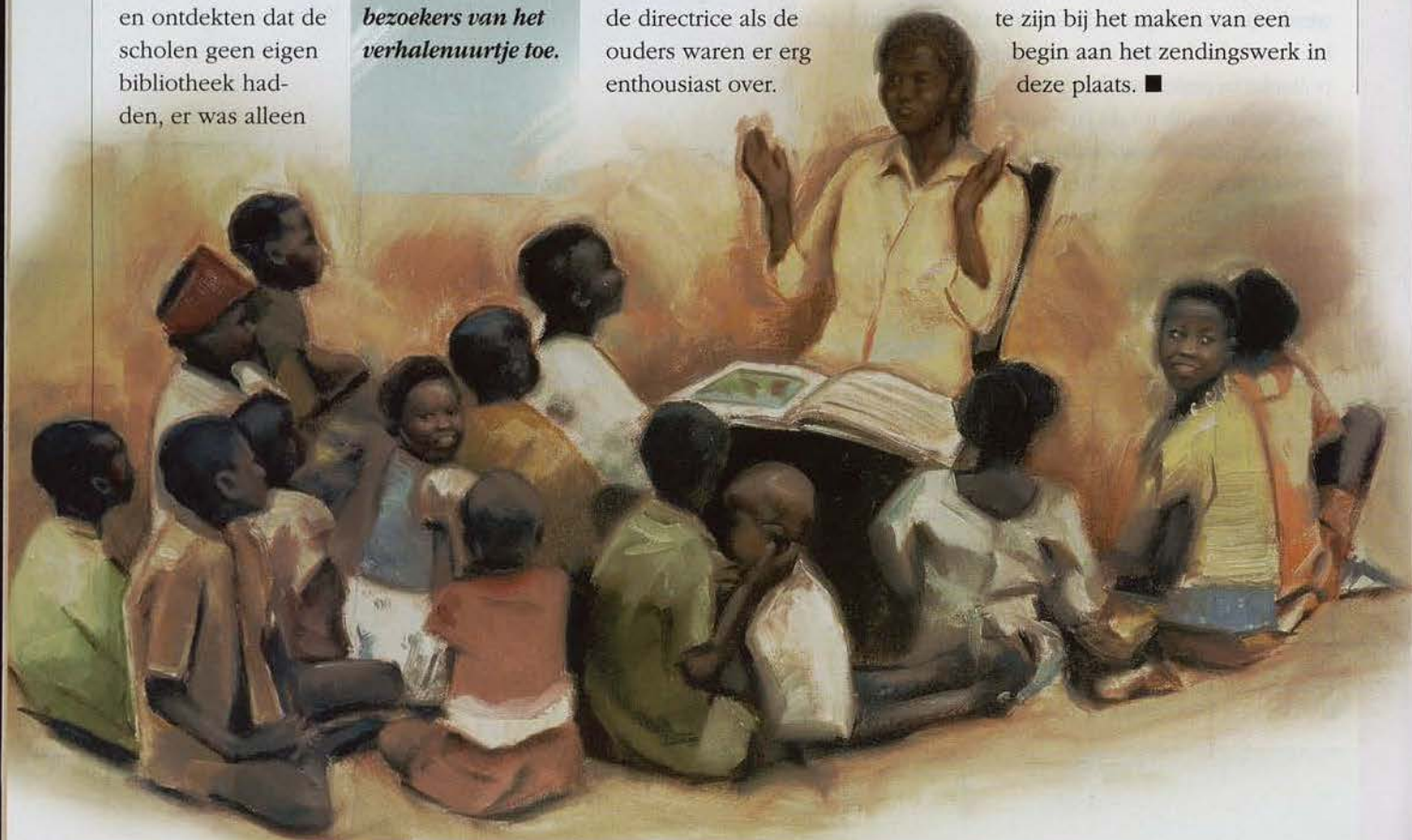
De eerste keer kwamen er vijf kinderen. Maar geleidelijk werden het er meer. Na enkele maanden riepen we de hulp in van een jongedame, een recente bekeerlinge, die niet alleen heel goed Engels sprak, maar ook Zoeloe. Het aantal kinderen dat naar het verhalenuurkje kwam, nam toe, en zowel de directrice als de ouders waren er erg enthousiast over.

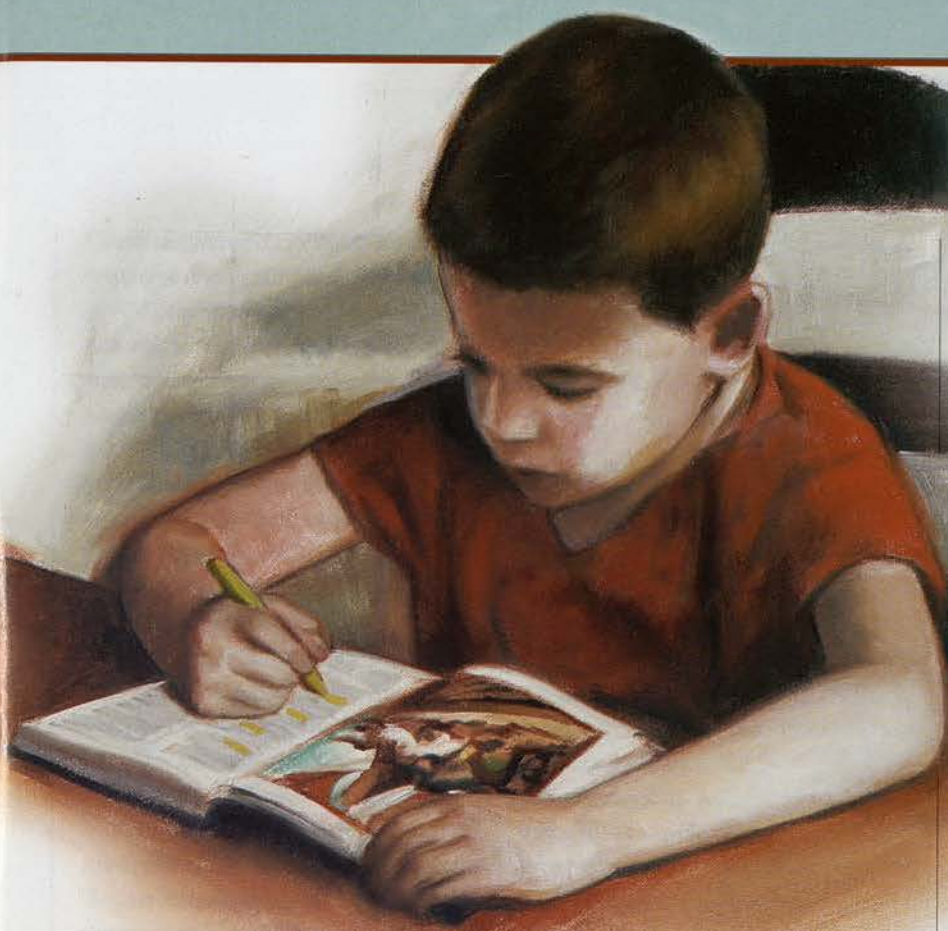
Toen we de hulp hadden ingeroepen van een nieuw lid van de kerk dat Engels en Zoeloe sprak, nam het aantal bezoekers van het verhalenuurkje toe.

Zoeloes zingen graag, dus voegden we enkele eenvoudige liedjes en rijmpjes aan het verhalenuurkje toe. Tegen het eind van onze zending hielden we elke week twee of drie bijeenkomsten met liedjes en verhalen voor meer dan honderd kinderen. Wat was het een zegen als we de kinderen ergens anders tegenkwamen en ze onze liedjes voor ons zongen en onze rijmpjes opzegden.

Maar er kwam nog een zegen voort uit ons werk daar. Toen het aantal plaatselijke leden toenam en we een plek nodig hadden om onze zondagsdiensten te houden, stond de directrice van de bibliotheek erop dat we gratis van het gebouw gebruikmaakten.

We zijn zo dankbaar dat de Heer ons heeft geholpen om onze talenten te gebruiken, de plaatselijke bevolking te dienen en behulpzaam te zijn bij het maken van een begin aan het zendingswerk in deze plaats. ■

Mijn man en ik daagden onze zoon uit om dagelijks voor zichzelf in het Boek van Mormon te lezen.

Heer te markeren als hij die op de pagina's tegenkwam. Al gauw voegde hij daar Jezus aan toe. En daarna kwam hij regelmatig vragen wat allerlei andere woorden betekenden. Hij was ijverig in zijn dagelijkse leesbeurten en tegen het einde van het jaar was zijn leesniveau al onze verwachtingen te boven gegaan.

Nu zit onze zoon vijf klassen hoger. Hij leest bijzonder goed en vertelt zijn vijf jongere broertjes en zusjes over de gave die hij ontving door in het Boek van Mormon te lezen. Al onze kinderen hebben er een gewoonte van gemaakt in het Boek van Mormon te lezen en zijn goed in lezen. Ze beginnen de kracht ervan te voelen en hun getuigenis groeit. ■

De gave van alfabetisme

Lynnette McConkie

Onze oudste zoon ging graag naar de kleuterklassen en leek het goed te doen op school. Maar in de volgende klas werd ons duidelijk dat hij niet kon lezen. Hij kon alleen wat losse woorden lezen, maar had moeite met zelfs de eenvoudigste leesopdrachten. Er gingen maanden voorbij en de leesvaardigheid van onze zoon ging nauwelijks vooruit. Mijn man en ik gingen ons steeds meer zorgen maken.

Op een dag moest ik denken aan iets wat mijn zendingspresident mij jaren eerder had geleerd. Ik had voor mijn zending een vreemde taal geleerd. Russisch leren was voor de ene zending moeilijker dan voor de ander, en onze zendingspresident

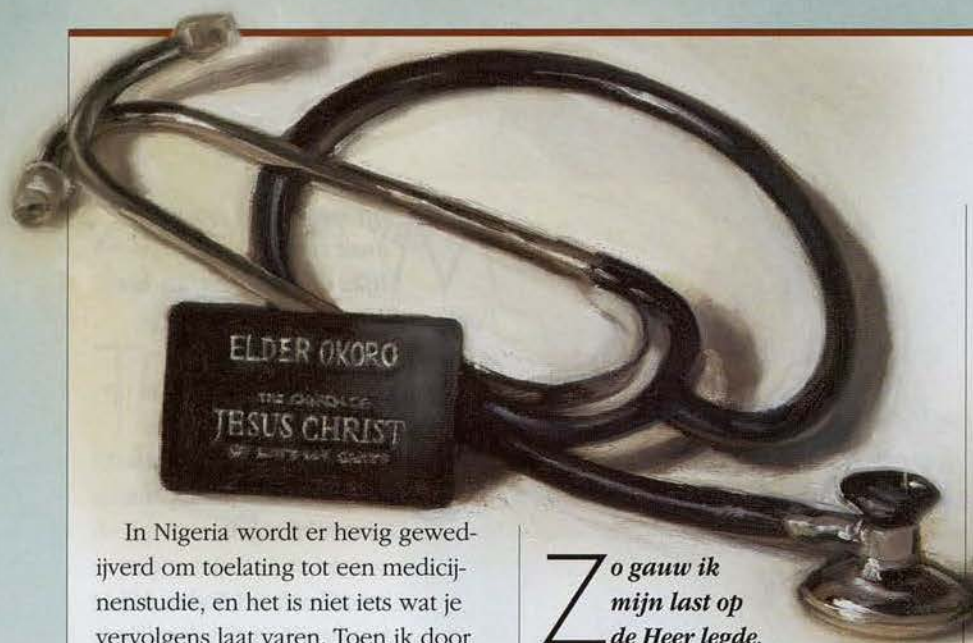
raadde ons aan om elke dag in het Russische Boek van Mormon te lezen. Hij beloofde ons dat de kracht van het Boek van Mormon ons zou helpen om beter Russisch te gaan spreken. Hij had gelijk. In de loop van de tijd kon ik de taal steeds beter spreken en begrijpen, en mijn getuigenis groeide.

Jaren na mijn zending dacht ik: 'Als het voor mij werkte in het Russisch, waarom zou het dan niet voor mijn zoon werken in het Engels?' Toen ik mijn zoon had verteld hoe moeilijk ik het had gevonden om Russisch te leren, en over de raad van mijn zendingspresident, daagden mijn man en ik hem uit om dagelijks voor zichzelf in het Boek van Mormon te lezen. Hij begon met de woorden *God* en

Moest ik mijn studie opgeven voor een zending?

Onyebuchi Okoro

Ik haalde in 1992 op de middelbare school mijn eindexamen en diende onmiddellijk mijn aanvraag voor een voltijdzending in. Toen mijn zendingsoproep kwam, was ik net toegelaten tot een van de beste universiteiten van Nigeria om daar medicijnen te studeren.

In Nigeria wordt er hevig gewedijverd om toelating tot een medicijnenstudie, en het is niet iets wat je vervolgens laat varen. Toen ik door enkele vrienden en familieleden onder druk werd gezet om mijn zending op te geven, legde ik uit dat het mijn plicht was en dat ik er al naar had uitgekeken sinds ik zes jaar daarvoor lid van de kerk was geworden. Ik was ervan overtuigd dat ik na mijn zending opnieuw toegelaten zou worden, maar velen dachten dat ik spijt zou krijgen van mijn beslissing.

Ik ben mijn huisonderwijzers, familieleden en vrienden in de kerk dankbaar die mij steunden in mijn beslissing om op zending te gaan. Doordat ik naar het seminarie was gegaan, de Schriften bestudeerde en het evangelie naleefde, was ik in staat om achter mijn overtuiging te staan.

Als zendeling stelde ik persoonlijke doelen en werkte ik hard. Twee jaar later werd ik eervol ontheven. De Heer zegent voormalige zendelingen maar heeft ze geen immuniteit voor beproevingen beloofd. Voor een teruggekeerde zendeling uit Nigeria omvatten die beproevingen werkloosheid en gebrek aan geld voor een opleiding.

De eerste drie jaar na mijn zending deed ik drie keer toelatingsexamen en slaagde elke keer, maar ik werd niet toegelaten tot de universiteit. Gedurende die drie jaren kon

Zo gauw ik mijn last op de Heer legde, begon een en ander beter te gaan — maar niet zoals ik had gepland.

ik geen werk vinden. Ik kwam in de verleiding om te denken dat mijn vrienden en familieleden wel eens gelijk konden hebben gehad en dat het een vergissing was geweest om geen gebruik te maken van mijn toelating tot de universiteit.

Op zending had ik geleerd om mijn last op de Heer te leggen, dus ik liet Hem mijn leven richting geven volgens zijn wil. Zo gauw ik dat deed, begon een en ander beter te gaan — maar niet zoals ik had gepland.

Op een vastenzondag besloot ik te vasten en vurig te bidden om hulp van de Heer. Die avond werd er op de deur geklopt. Toen ik opendeed, zag ik tot mijn verbazing iemand die ik had ontmoet bij een beveiligingstraining die ik een half jaar daarvoor had bijgewoond. Hij vertelde me dat een bedrijf waarvoor zijn oudere broer had gewerkt een vacature had en dat ze die dringend moesten vervullen. Ik was de enige persoon die hem te binnen schoot.

De volgende dag nam het bedrijf me in dienst. Door die unieke ervaring kreeg ik de bevestiging dat mijn hemelse Vader me niet in de steek had

gelaten en dat ik op Hem moest vertrouwen. Die baan bleek een springplank naar andere banen te zijn.

Goddelijke zegeningen worden niet alleen afgemeten aan wereldse prestaties. Ik had het jaren na mijn zending moeilijk om financiële stabiliteit te bereiken, maar de Heer zegende me in geestelijk opzicht. In mijn patriarchale zegen stond dat ik moest trouwen en was er sprake van de kans op een hogere opleiding.

En die kreeg ik inderdaad.

Hoewel ik nooit meer medicijnen heb gestudeerd, heb ik gelijkwaardige graden behaald in wiskunde en boekhouden. De Heer heeft me uiteindelijk gezegend met voldoende materiële stabiliteit om te trouwen.

Als we een eervolle zending vervullen, is de Heer gebonden om ons te zegenen in ons streven om daarna een hogere opleiding te volgen. Niets in het leven van een jonge man of vrouw kan de ervaring, lering en zegeningen van een voltijdzending evenaren. ■

Red mijn vader alstublieft

Bernadette Garcia Sto. Domingo

Het was mijn vader die naar de waarheid zocht en de zendelingen vond. Zij leerden ons het evangelie en niet lang daarna lieten wij — mijn ouders en vijf kinderen — ons dopen. Ons getuigenis groeide. We leerden zo veel, vooral over de Heiland en over het gezin.

In 1992 kreeg mijn vader, die toen bisschop van onze wijk in de

Filipijnen was, een hartaanval. Hij werd van kantoor naar het ziekenhuis gebracht. Toen we het nieuws hoorden dat hij op de intensive care lag, was mijn familie geschokt. De angst sloeg ons om het hart. Mijn vader had maar weinig kans om het te overleven. Mijn moeder huilde en vroeg of we allemaal wilden bidden.

Ik raakte alle gevoel voor tijd kwijt, zoveel herinneringen kwamen er bij me op. Met de tranen op mijn wangen knielde ik in gebed. Mijn hart was zo bezwaard dat mijn borstkas op springen leek te staan. Ik wilde het uitroepen om de pijn te verlichten en de angst van me af te zetten die me in zijn greep hield. In plaats daarvan bad ik eenvoudigweg: 'Red mijn vader alstublieft.' Het was een oprecht gebed, en het was mijn bedoeling dat het gehoord werd.

Die avond mocht ik naar binnen op de intensive care. Mijn vader was in coma geraakt en mijn moeder, mijn broers en zussen en ik moesten ons voorbereiden op het ergste. Het was een pijnlijke ervaring voor ons gezin. De toekomst leek somber en onzeker. Terwijl ik stilzwijgend afscheid van hem nam, dacht ik aan onze eerste gezinsavond. We hadden naar een film van de kerk gekeken, *Het eeuwige gezin*.

Voordat ik die avond naar bed ging, keerde mijn aardse vader stilletjes terug naar zijn hemelse Vader.

De dood van mijn vader, toen ik 22 was, was het begin van honderden veranderingen in mijn leven. In zijn afwezigheid kwam ik erachter dat ik onvermoede sterke punten had. Ik heb meer met mijn leven gedaan dan ik anders misschien

zou hebben gedaan, omdat mij verandering en groei werden opgedrongen.

Toen mijn hemelse Vader mijn gebed niet verhoorde, kwam het niet bij me op dat Hij me niet had gehoord. Ik weet dat Hij wel luisterde. Hij wist precies wat ik doormaakte. Hij wist precies wat ons gezin toen nodig had. En dat was wat Hij ons gaf — de kracht om de beproevingen van het leven te overwinnen en de realiteit onder ogen te zien. Hij leerde ons hoe we onze beproevingen met geloof moesten overwinnen.

Er zijn sinds die verdriedertigste dag meer dan vijftien jaar voorbijgegaan. Ik leer nog steeds, en ik groei nog steeds in het evangelie. Ik heb nu mijn eigen gezin en ik ben zo blij dat we in de tempel zijn verzegeld. Ik

verlies de weg die mijn vader ons heeft gewezen nooit uit het oog.

Door de verzoening en opstanding van Jezus Christus weet ik dat onze familie ooit weer bijeen zal zijn. Ik heb nog een lange weg af te leggen, maar ik ben blij als ik eraan denk dat ik aan het eind van die weg mijn vader zal zien. ■

Onze
hemelse
Vader
wist precies wat
onze familie nodig
had. Hij leerde
ons hoe we onze
beproevingen met
geloof moesten
overwinnen.

IDEEËN VOOR DE GEZINSAVOND

U kunt deze ideeën in de kerk en thuis gebruiken. Pas ze eventueel aan het gezin of de klas aan.

'Wat betekent de verzoening voor u?' p. 14:

Vraag de gezinsleden om alles te vertellen wat ze van Nephi weten. Vraag ze waarom zij denken dat hij gelukkig was ondanks zijn zware beproevingen (zie 2 Nephi 5:27). Geef een kort overzicht van 'Gelukkig worden door de verzoening.' Bespreek hoe Nephi zijn problemen aanpakte en hoe die benadering ook kan werken voor uw gezin. Eindig met de laatste twee alinea's van het artikel.

'Heiligen der laatste dagen en studie', p. 26: Lees van tevoren het artikel door en bepaal welke

alinea's de meeste betekenis voor uw gezin hebben. Laat gezinsleden de geselecteerde alinea's voorlezen, en bespreek de inhoud. Eindig met de laatste twee alinea's van het artikel.

'De beloften van een profeet', p. K6: Na het lezen van het artikel laat u de gezinsleden hun

Schriften op een willekeurige plek opendoen en proberen een vers ondersteboven te lezen. Bespreek hoe geregeld in de Schriften lezen de gezinsleden individueel tot zegen kan zijn. Lees nog eens de belofte voor van president Ezra Taft Benson (aan het begin van het artikel) en stel een doel om geregeld samen in de Schriften te lezen.

'Enthousiast om te leren', p. K12: Laat de kinderen om beurten zonder

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

Het eerste paginanummer van het artikel wordt aangegeven.

K = De Kindervriend	Jezus Christus, 8, 14, 20,
Actief zijn in de kerk, 22	21, K4
Avondmaal, 14	Onderwijs, 2, 32, 44
Bekering, 14, K2	Onsterfelijkheid, 14
Doop, K15	Opleiding, 21, 26, 36, 38,
Eeuwig gezin, 46	44, 45, K12
Eeuwig leven, 14	Oprichting van de kerk,
Gebod, 24, 46	22, K8
Gehoorzaamheid, 14, 36	Opstanding, 8, 14
Geluk, 14	Permanent studiefonds, 38
Getuigenis, 22, 32	Roepingen, 32
Gezin, 2, 22, K6	Schriftstudie, 25, 45, K6
Heilige Geest, 26	Seminarie, 32
Hongarije, 43	Smith, Joseph, K10
Hoop, 38	Verzoening, 14, K2
Huisbezoek, 25	Waarheid, 26
Jeugdwerk, K4	Zendingswerk, 2, 32,
	44, 45

iets te zeggen een beroep uitbeelden en laat de anderen raden wat het is. Bespreek wat ze moeten leren om dat werk te doen. Lees het verhaal voor. Stel vast wat Russell moest weten voordat hij iets kon leren over dinosaurussen. Eindig met Leer en Verbonden 88:118.

Lessen van de profeet Joseph

Op een van onze favoriete gezinsavonden speelden we het verhaal van Joseph Smith en het eerste visioen na. Ik vertelde het verhaal en mijn kleinkinderen speelden de predikanten en Joseph Smith. Ik had wat papieren bomen getekend om het heilig bos voor te stellen en had die in de hoek van de kamer aan de muur geplakt. Ik had voor de predikanten bordjes 'Predikant' gemaakt, en ik had een

stoel en een Bijbel voor 'Joseph' klaargezet om in te studeren.

Elk van de predikanten zei tegen Joseph: 'Mijn kerk is de juiste. Word lid van mijn kerk, Joseph.' En Joseph antwoordde: 'Ik weet het niet', of 'Daar moet ik over nadenken'. Toen alle predikanten met Joseph hadden gepraat, ging hij in de stoel zitten en las hij Jakobus 1:5 hardop voor. Toen ging hij naar het 'bos' en knielde neer om te bidden. Niemand speelde de rol van

onze hemelse Vader of Jezus Christus, en we waren allemaal eerbiedig toen elke 'Joseph' naar het bos ging om te bidden. Elk kind kreeg een beurt als predikant en als Joseph.

Daarna bespraken we wat Joseph Smith leerde tijdens het eerste visioen, hoe wij antwoord krijgen op onze gebeden, ook al zien we geen visioen, en hoe we ons kunnen laten leiden door de Schriften.

Sue Barrett, kerkelijke tijdschriften

UW FAVORIETE GEZINSAVOND

Stuur een beschrijving van uw favoriete gezinsavond naar liahona@ldschurch.org.

Harry Anderson, Maria en de opgestane Heer

'Jezus zeide tot [Maria]: Vrouw, waarom weent gij? Wie zoekt gij? Zij meende, dat het de hovenier was, en zeide tot Hem: Heer, als gij Hem weggedragen hebt, zeg mij dan, waar gij Hem hebt neergelegd en ik zal Hem wegnemen.

Jezus zeide tot haar: Maria! Zij keerde zich om en zeide tot Hem in het Hebreeuws: Rabboeni, dat wil zeggen: Meester!'

(Johannes 20:15-16.)

*De Heiland verscheen na zijn herrijzenis
aan zijn apostelen en vroeg:*

*'Waarom zijt gij ontsteld en waarom komen
er overwegingen op in uw hart?*

*'Ziet mijn handen en mijn voeten, dat Ik het zelf ben;
En ziet, dat een geest geen vlees en beenderen heeft,
zoals gij ziet, dat Ik heb.' (...)*

*'Zij reikten Hem een stuk van een gebakken vis toe
en van honigraten' (Lucas 24:38-39, 42).*

ZIE 'HIJ IS OPGEWEKT', P. 8